

ஸ்ரீ இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

அருள்நிதி மன்னார்குடி பானுகுமார்

இதனுள்ளே

1. இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஏன் தேவைப் படுகிறார்கள்?
- 2.இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒரு ஒப்பீடு
- 3..சமத்துவம் கண்ட அன்பின் திருவுரு ராமானுஜர்
- 4.பாமர மக்களின் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி
- 5.ஸ்ரீராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதமும் வேதாத்திரியாரின் வேதாத்திரியமும்
- 6.ஸ்ரீஇராமானுஜர் – வேதாத்திரி மகரிஷி தந்த இரகசியங்கள்
- 7.இராமானுஜரின் ரகசிய புரட்சியும் வேதாத்திரி மகரிஷியின் புரட்சியும்
- 8.சமூக புரட்சியாளர்கள் (சாதியை வேரறுத்தவர்கள்)
- 9."நான் கண்டு கொண்டேன்; நாராயண எனும் நாமம்"
- 10.யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
- 11.குலத்தைவிட குணமே
- 12.சரணாகதி எனும் சாந்தநெறி
- 14.திருவரங்கத்தில் ஸ்ரீராமானுஜர் ஜீவசமாதியும் ஆழியாரில் வேதாத்திரியின் மணிமண்டபமும்
- 15.'சமத்துவத்துக்கான ராமானுஜர் சிலை'

மகான்கள் ஏன் தேவைப்படுகிறார்கள்

- 1.இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஏன் தேவைப்படுகிறார்கள்?

மாறும் என்பதே மாறாத விதி. மாறுதல் இல்லாமல் மாறுதல் இல்லை. எனவே எந்த ஒரு சித்தாந்தமும் நிலையானது அல்ல. அது ஒரு காலத்தில் தேயும், மறையும். இல்லை என்றால் மாறும்.

அந்த மாதிரி நேரங்களில் சில மகான்கள், சில பெரியவர்கள் தோன்றி ஒரு புதிய சித்தாந்தத்தை உருவாக்கி பாடுபடுவார்கள்.

அந்த மாதிரி காலகட்டத்தில் அவதரித்தவர்கள்தான் தான் ஸ்ரீராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.

ஆயிரமாயிரம் ஆண்டுகளின் பழமை வேர்களைத் தமக்குள் வைத்துக் கொண்டு, எதிர்வரும் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கான -நாளை விதைகளையும்- தமக்குள் உயிர்ப் பித்தப்படி இந்த இரண்டு மகான்கள் அவதரித்திருக்கிறார்கள்.

[]அவதாரம்[] என்ற வடமொழிச் சொல் []இறங்கி வருதல்[] என்று பொருள்.

கடவுள்- மனித நிலைக்கு இறங்கி வந்து, அதாவது மனிதனாகப் பிறந்து, மனிதகுலம் உய்ய வழி காட்டுகிறார்கள்.

இது பற்றி பகவத் கீதை (4.7.-9), தேவி மகாகாத்மியம் ((11.54,55) போன்ற நூல்கள் -விபரமாகவும் சிறப்பாகவும் கூறுகின்றன.

இறைவன் எதற்காக இறங்கி வர வேண்டும்? ஏன் மனிதனாகப் பிறக்க வேண்டும்? தாம் இருந்த இடத்திலிருந்தே, இருக்கின்ற நிலையிலிருந்தே வழிகாட்ட- அவரலால் முடியாதா? முடியும்,

ஆனால் []கருணை காரணமாக[] அவர் இறங்கி வருகிறார் என்பதே - இதற்குரிய பதிலாகும். அன்பும் கருணையும் கொண்டதுதானே இறைநிலை.

இறைவன் - உயிர்கள் மீதுள்ள அளவற்ற கருணை காரணமாகவே அவதரிக்கிறார்.

மானுடத்தின் மீது கொண்ட கருணை காரணமாகப் பூமியில் அவதரித்தவர்கள் ஸ்ரீ இராமானுஜரும், வேதாத்திரியும்.

ஒரு சாதாரண மனிதனையும் - மகானையும் - அவதாரத்தையும் இனம்கண்டு கொள்ள வேண்டும்.

அவதார புருஷர்கள் - உலகிற்கு ஒரு செய்தியுடன் வருகின்றனர். அவர்கள் வாழும்போது ஒரு சிலர் மட்டுமே - அவர்களை அடையாளம் காண முடிகிறது.

ஆனால் அவர்கள் மறைந்தபின் அவர்களின் வாழ்வும் செய்தியும் புதுவேகத்துடன் பொங்கியெழுந்து, உலகையே ஆட்கொள்கின்றன.

ஆன்மீகம் மட்டும் அல்ல, சமயம், சமுதாயம், அரசியல், பொருளாதாரம், கலை, விஞ்ஞானம் என்று ஒவ்வொரு துறையிலும் அவை புகுந்து, அவற்றிற்கு ஒரு பரிணாமத்தைக் கொடுக்கின்றன.

ஸ்ரீ இராமானுஜரும், வேதாத்திரி மகரிஷி ஆகியோர் வாழ்க்கை அத்தகைய ஒன்று. இன்று அவர்கள் பெயரால் நடைபெறுகின்ற நிகழ்ச்சிகளைக் காண்கின்ற யாரும் - இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

அது மட்டுமல்ல. அவதார புருஷர்கள் -தங்கள் செய்தியை மனிதகுலம் முழுமைக்கும் பரப்புவதற்காக - ஒருபுதிய பரம்பரையை உருவாக்கி விட்டுச் செல்கின்றனர்.

இன்று உலகெங்கும் அறியப்படுகின்ற "வைணவம், அன்று ஸ்ரீ இராமானுஜரால், புதுப்பிக்கப்பட்டு உபதேசித்து ஆரம்பித்து வைத்த புதியதோர் ஆன்மீகப் பரம்பரையின் தொடர்ச்சிகளே.

அவ்வாறே, இன்று உலகெங்கும் அறியப்படுகின்ற அறிவுத்திருக்கோயில் மற்றும் மனவளக்கலை மன்றங்கள் என்னும்

இரட்டை இயக்கங்கள், அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி, ஆயிரமாயிரம் பேராசிரியர்களை உருவாக்கி, அவர்கள் மூலம் ஆரம்பித்து வைத்த புதியதோர் -ஆன்மீகப் பரம்பரையின் தொடர்ச்சிகளே.

அவதாரப் புருஷர்கள் மறைவதில்லை.

நாட்டில் எங்காவது குழப்பம் நேர்ந்தால் அதனைச் சீர்செய்வதற்கு முதலில் மன்னன் சிப்பாயை அனுப்புவான்., சிப்பாயால் அடக்க முடியாத நிலை என்றால், சேனாதிபதியை அனுப்புவான். அவனாலும் முடியாவிட்டால். மந்திரியை அனுப்புவான்.

நிலைமை கட்டுப்பாட்டை மீறுவதுபோல் தோன்றினால், தானே நேரடியாகச் சென்று நிலைமையை ஆராய்ந்து சீர்ப்படுத்தி வருவான்.

அப்படி அரசனே வருவது போன்றதுதான் அவதாரம். சிப்பாய், சேனாதிபதி போன்றவர்கள் - சாதாரண மகான்கள் நம்பிக்கை ஒளியாகத் திகழ்கிறார்கள்.

அவதாரப் புருஷர்கள் மறைவதில்லை. வான்காந்தத்தில் இருந்து கொண்டு, மானுடத்தை வழிநடத்திச் செல்கின்றனர். அவர்கள் நம்மை வழிநடத்துகிறார்கள்.

பக்தி, முக்தி, ஞானம் . பணம், பதவி, உலக சுகங்கள் என்று எதை வேண்டுமானாலும் கேளுங்கள். கேட்பதை நீங்கள் பெறுவிர்கள்.

மானுடத்தின் பிரார்த்தனைகளை- அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களை வழி நடத்துகிறார்கள்.

அவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுகிறார்கள். இதயதாகத்துடன் அழைப்பவர்கள் அவர்களைக் காண்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ இராமானுஜரும், வேதாத்திரி மகரிஷியும் இன்றும் வாழ்கிறார்கள், நமது பிரார்த்தனைகளைக் கேட்கிறார்கள் என்பது நம்மில் நம்பிக்கை ஒளியைப் பாய்ச்சுகிறது.

நம்பிக்கை, வாழ்க்கையில் நமது முதல் தேவை அதுதான்.
முற்றிலும்- இன்பமயமாகவே வாழ்க்கை அமைவதில்லை.

துன்பங்கள், கவலைகள், பிரச்சனைகள், எதிர்பார்ப்புகள்,
ஏமாற்றங்கள் இவை இல்லாத வாழ்க்கை இருக்க இயலாது.

உலகின் துணை எதுவும் உதவ முடியாத அந்த வேளைகளில்- நாம்
அண்ணாந்து பார்ப்பதற்கு ஒருவர் வேண்டும்.

அவர் கருணைமயமானவராக இருக்க வேண்டும். நமது
குற்றங்குறைகளைப் பாராமல்- நமக்குப் புகலிடம் அளிப்பவராக
இருக்க வேண்டும்.

அத்தகைய ஒருவராக திகழ்கிறார்கள் ஸ்ரீ இராமானுஜரும்,
வேதாத்திரி மகரிஷியும். இவர்கள் நமக்கு வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை
ஒளியாகத் திகழ்கிறார்கள்.

2. ஸ்ரீஇராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

ஒரு ஒப்பீடு

- இங்கு வெவ்வேறு காலத்தைச் சேர்ந்த இரண்டு பெரும் தத்துவஞானிகளை ஒப்பாய்வு செய்வதால் நமது அருள்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷியின் வேதாத்திரியப் பண்புகளை சிறப்புகளை பெருமைகளை சிறப்பாகவும், நிறைவாகவும் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.
- மேலும் உலகம் முழுவதும் வேதாத்திரியத்தின் பெருமையை கொண்டு செல்ல இயலும்.
- ஸ்ரீஇராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் இந்தியாவின் தமிழகத்தில் அவதரித்த மகான்கள்.
- ஸ்ரீ இராமானுஜர் இவ்வுலகில் கி.பி.1017 முதல் 1137 வரை 120 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார். வேதாத்திரி மகரிஷி

நிலவுலகில் 14.08-1911 முதல் 28-03-2006 வரை 95 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார்.

- ஸ்ரீபெரும்புதூரில் ஆதூரி கேசவ சோமயாஜிக்கும் காந்திமதிக்கும் மகனாகப் பிறந்தவர் இராமானுஜர்..
- கூடுவாஞ்சேரி வரதப்பரும் சின்னம்மாளும் வேதாத்திரியாரை இம்மண்ணுக்களித்த பெருமையாளராவர்.
- இவ்விருவரின் பாதைகள் வேறாயினும் பயணத்தின் நோக்கமும் நிறைவும் ஒன்றே.
- வேதாத்திரி மகரிஷி 20 நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். ஸ்ரீஇராமானுஜர் 11 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்
- யோகிராஜ், தத்துவஞானி, மகரிஷி, அருட்தந்தை எனப்பலவாகப் போற்றப்படும் வேதாத்திரியின் இயற்பெயரும் அதுவே.
- இருவருமே தம் படைப்புகளின் பெருமையால் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற பொலிகின்றனர்.
- சுமார் 800 ஆண்டுகால இடைவெளி இருவருக்குமிடையே அமைவதும் நினைவு கூறத்தக்கது.
- தம் அறிவாற்றலால் பல குருமார்கள் வாயிலாக ஞானத்தைப் பெற்றவர் ஸ்ரீ இராமானுஜர்.
- வறுமைச் சூழலில் குழந்தைப் பருவத்திலேயே குலத் தொழிலாம் நெசவுத் தொழிலை மேற்கொண்டு தம் அறிவுத் திறத்தாலும் பலரின் உதவிகளாலும்; பொருளாதாரத்தில் உயர்நிலை கண்டவர் வேதாத்திரியார். முன்றாம் வகுப்புவரை படித்தவர் வேதாத்திரியார்..
- ஸ்ரீஇராமானுஜருக்கு முதல் குருவாய் வந்தவர் அவரது தந்தையே. ஏழுவயது முதலே ஞானவேட்கை கொண்ட வேதாத்திரியாருக்கு முதற் குருவாய் அவரது தந்தை அமைந்தார்.
- ஸ்ரீ இராமானுஜரின் கொடை ஸ்ரீபாஸ்யம் முதலியவை. திரு வேதாத்திரியின் கொடை வேதாத்திரியம்.

- ஸ்ரீஇராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் இறைநிலையால் அனுப்பப்பட்ட தூதுவர்கள். எல்லையற்ற விஷயங்களைக் கூறும் தீர்க்கதரிசிகள்.
- ஸ்ரீஇராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் திரிகால ஞானிகள்.
- இருவரது உபதேசங்களும் படிப்போர் உள்ளத்தை ஈர்க்கின்றன. சிந்தனையைத் தூண்டுகின்றன. அறிவுச் சுடரைக் கொளுத்துகின்றன. ஆன்மிக உணர்வு பொங்கச் செய்கின்றன.
- இருவரும் தமிழ்ப் பற்றாளர்கள்.
- திருவரங்கம் கோயில் உடைமைகளை சிறப்புற மீட்டெடுத்து நிர்வாகம் செய்ததால் திருவரங்கநாதன் இராமானுசரை "உடையவர்" என அழைத்தார் ஆன்மாவை உணர்ந்து கொள்ளும் ஆன்மீகத்தை முறையாக தொகுத்து ஒரு பாடத்திட்டமாக பல்கலைக் கழகம் வரை கொண்டு சென்றவர் வேதாத்திரி மகரிஷி.
- இராமானுசர் பாரததேசம் முழுவதும் யாத்திரை செய்து வைணவத்தின் பெருமையை எங்கும் பறை சாற்றினார். வேதாத்திரி மகரிஷி உலகெங்கும் சுற்றி வேதாத்திரியத்தை விதைத்தார்.
- ஆன்மீகத்தில் பிடிப்பு இருந்தும் இல்லறத்திலேயே இருக்க விரும்பியவர்களையும் தன் மடங்களின் ஆன்மீகத் தலைவர்களாக்கினார் ஸ்ரீஇராமானுஜர். இல்லறத்திலே இருக்கும் பெண்களையும் மனவளக்கலை பேராசிரியர்களாக்கிய பெருமை வேதாத்திரியாருக்கு உண்டு.
- இருவரும் ஆன்மிகத்தோடு சமூக ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்திய சமூக ஆன்மீக சீர்திருத்தவாதிகள்.
- இருவரும் ஜனநாயகம், சமத்துவம், சமதர்மம், சாதி மத பேதமின்மை ஆகிய கொள்கைகளை மக்களிடையே உபதேசித்து அதனை நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டினார்கள்.
- மொழி வளம், கற்பனை நயம், சமூகப் பார்வை, பிரக்ஞையுடன் கூடிய சீற்றம் எல்லாம் இணைந்து

இணக்கமாகி, இவர்களை ஓர் இணையற்ற மகான்களாக ஆக்கியிருக்கின்றன.

- எளிய சொற்களால் எழுச்சியூட்டும் இவர்களது கவிதை வரிகளில் மொழி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும். உரத்த சிந்தனைகள் தெரிகின்றன.
- பக்தியில் தொடங்கி பக்தியில் முடிக்கிறார் இராமானுஜர். ஞானத்தில் தொடங்கி ஞானத்தில் முடிக்கிறார் வேதாத்திரியார்.
- ஸ்ரீ பாஸ்யத்துக்கும் வேதாத்திரியத்திற்கும் உருகாதார் எவருமில்லை.
- மகரிஷி எஸ்கிருஷ்ணராவ், பரஞ்சோதி மகான் போன்றவர்கள் வழிகாட்டுதலுடன் தம் ஆழ்சிந்தனையின் விடாமுயற்சியால் இறைமையை உணர்ந்தார்.
- இராமானுஜர் யாதவப் பிரகாசர், திருக்கோட்டியூர் நம்பி, ஆளவந்தார் போன்ற குருமார்களிடம் கற்றார்
- தன்னனுபவ வெளிப்பாடு, தன்னிரக்கம், இறைவேட்கை, சமூகநீதி என்பன இராமானுஜரின் மாணிக்க மொழிகளில் செய்யுட்களாக வடிவெடுத்துக் கற்பாரைக் கரைய வைத்தன. [இறையருளுக்கு ஏங்கி ஏங்கி உருகியதில் இறையன்பர் வரிசையில் இராமானுஜரும் இடம் பெற்றார்.](#)
- தனது அயரா முயற்சியில் இறையருள் பெற்ற வேதாத்திரியார் பெற்ற இன்பம், பெறுக இவ்வையகம்” என்பதில் அசையா ஊக்கங் கொண்டவர். படிக்கத் தெரிந்த ஆர்வலர் அனைவரும் பயன்கொள்ளும் வகையில் செய்யுளாகவும் உரைநடையாகவும் தம் எண்ண ஊற்றுக்களை ஆக்கியளித்தார்.
- மெய்ஞ்ஞானம் பெற்ற மகிழ்வில் மூழ்கி இராமானுஜர் திளைக்க, மகரிஷியோ அதனை விஞ்ஞானத்துடன் இணைத்து உலகத்தவரும் இன்புற வழிகாட்டுதலையே பெரும் பேறாகக் கொண்டார்.

- சிறுவயது முதலே இறைவனைத் தேடிய வேதாத்திரியாருக்குத் திருமூலர், திருவள்ளுவர். தாயுமானவர், இராமலிங்க வள்ளலார் ஆகியோர் தம் படைப்புகள் வழி நடத்தியுள்ளனர்.
- இருவருமே சமூக நீதி காத்த மானுடப் பற்றாளர்கள். சாதி வேற்றுமையை அகற்றியவர்கள்.
- இராமானுஜர் ஸ்ரீபாஸ்யம், வேதாந்த சங்கிரகம், வேதாந்த சாரம், கீதா பாஷ்யம், நித்யக்கிரந்தங்கள், முதலிய நூல்களைத் தந்துள்ளார்.
- வேதாத்திரி மகரிஷியோ இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளை ஞானக் களஞ்சியமாகவும், உலக சமாதானம், போன்ற 80 மேற்பட்ட நூல்களைத் தந்துள்ளார்.
- காலப் பழமைக்கேற்ப முன்னவர் மரபாளராகிறார். பின்னவர் புத்துலகச் சிற்பியாக உள்ளார்.
- இருவரையும் இணைத்துக் காண்பது - இராமானுஜர், "முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே. பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே" என்னும் கூற்றினை விரித்துரைப்பதாகலாம்.
- வேதாத்திரியாரின் உயர்சிந்தனைகளின் கருவூலம் வேதாத்திரியமாக உருவெடுத்துள்ளது.
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் தத்துவஞானிகள் வரிசையில் வருபவர்கள்.
- இருவரும் பிறவி தத்துவஞானிகள். இருவரின் எழுத்துக்களிலும் சொல் புதிது, பொருள் புதிது. புரிந்து கொள்வதும் எளிது. இருவரும் மானுடம் காக்கவந்த மகாஞானிகள். புது நெறி காட்டிய சிந்தனையாளர்கள்
- மாணிக்கவாசகரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒருவகைச் சித்தர்கள்.
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஒருவகைச் சமூகப் புரட்சியாளர்கள், சமுதாயச் சிற்பிகள்.

- ஆன்மீகத்தில் சாதகனின் சிந்தனையை தூண்டி விட்டவர் இராமானுஜர். ஆன்மாவின் அடிமைத் தளையை உடைக்க வீறு கொண்டு எழுந்தவர் மகரிஷி.
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டினர்..
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் பன்முக ஞானம் படைத்தவர்கள்.
- பல செய்திகளை இராமானுஜர் முன்மொழிகிறார். மகரிஷி அறிவியல் கண்ணோட்டத்துடன் அவைகளை வழி மொழிகின்றார்.
- பக்தியின் பெருமைச் சொன்னவர் இராமானுஜர். தவம் செய்ய தவமுறைகளைப் பாடமாக்கி பயிற்சி கொடுக்கிறார் மகரிஷி.
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் இறைத்தத்துவங்களையும் பிரபஞ்ச இரகசியங்களையும் பிரபஞ்ச சக்தியை மானுடம் எப்படி பெறுவது என்பதையும் எளிமையாகச் சொன்னவர்கள்.
- மொழி வளம், கற்பனை நயம், சமூகப் பார்வை, பிரக்ஞையுடன் கூடிய சீற்றம் எல்லாம் இணைந்து- இணக்கமாகி, இவர்களை ஓர் இணையற்ற தத்துவஞானிகளாக ஆக்கியிருக்கின்றன.
- எளிய சொற்களால் எழுச்சியூட்டும் இவர்களது எழுத்துக்களில் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கும், பக்தி யோகத்திலும் ஞான யோகத்திலும் உரத்த சிந்தனைகள் தெரிகின்றன.
- இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும், தம் எழுத்துக் கைகளால் இந்த தரணியைத் தட்டி எழுப்புவதைத் தலையாயக் கடமையாய்க் கொண்டிருந்தனர்.
- ஒரு யுக விழிப்பை ஏற்படுத்துவதே இவர்களது இருவரது இலக்காக இருந்திருக்கிறது. ----அந்த முயற்சியிலே இவர்களுக்கு வெற்றியும் கிடைத்தது

3.சமத்துவம் கண்ட அன்பின் திருவுரு ராமானுஜர்

தீர்க்காயுசு என்ற முழுமையான வாழ்வுச் சுற்றான 120 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவர் ஸ்ரீராமானுஜர். ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலுக்குள் இன்றும் காட்சி அளிப்பவர்.

இவர் விசி்ட்டாத்துவைத தத்துவ இயலை நாடளாவிய முறையில் பரப்பிய மெய்யியலாளர்.

இராமானுஜர் சமயச் சீர்திருத்தம் செய்தவர். பன்மொழிப் புலமை மிக்கவர். சத்துணவுத் திட்டத்தின் முன்னோடி, தமிழ் மறையைத் தழைக்கச் செய்தவர்.

சாதி சமயங்களை அறுத்தவர். சமதர்ம நெறியில் நின்றவர். சங்கடங்களை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்காதவர், ஆதிதிராவிடர்களைத் திருக்குலத்தார் என்று புகழ்ந்தவர் ராமானுஜர்.

பைபிளில் மோசஸ் கொடுத்த 10 கட்டளைகளைப் போல ராமானுஜர் 72 உபதேசங்களைக் கூறியுள்ளார்.

பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் என்ற ஓர் உயர்தர உரையை இயற்றி, ஆதி சங்கரரின் அத்வைதத் தத்துவத்திற்கு மாற்று சொன்ன ஆன்மீகவாதி.

பாரததேசத்தின், சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்று உலகளவில் புகழடைந்த, மூன்று முக்கிய குருமார்களில் ஒருவர்

விசிஷ்டாத்துவைதத்தைப் பிரபலப்படுத்தியவர். சீர்திருத்தவாதியான இராமானுஜரின் காலம் 1017- 1137. இவரது வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் நெகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றன.

இராமானுஜர் இந்து மதம் மற்றும் சமூகத்தைச் சீர்திருத்தம் செய்த வைணவ மகான். இவர் ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களை பெருமாள் கோவில்களில் இசையுடன் பாடிட வழிவகுத்தவர். இதனால் இவர் தமிழ் வேதமான திருவாய் மொழியின் “செவிலித்தாய்” எனப்

போற்றப்படுகிறார்.

இராமானுஜர் பன்மொழிப் புலமைமிக்கவர். இவர் தமிழ் மறையை தழைக்கச் செய்தவர்.

ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே ஜனநாயகம், சமத்துவம், சமதர்மம், சாதி மத பேதமின்மை ஆகிய கொள்கைகளை மக்களிடையே உபதேசித்து அதனை நடைமுறைப்படுத்தியும் காட்டினார்.

ஆதிதிராவிடர்களைத் “திருக்குலத்தவர்” என்று புகழ்ந்தார் இராமானுஜர். இவரை “உடையவர், ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர், எம்பெருமானார், திருப்பாவை ஜீயர், யதிராஜமுனி, இளையபெருமாள்” எனப் பல பெயர்களால் அழைக்கின்றனர்.

இவர் ஶ்ரீரங்கம் கோவிலின் நிர்வாகத் திட்டங்களை சீரமைத்து, தொகுத்து வகுத்தார்.

இந்து தத்துவப் பிரிவுகளில் ஒன்றான விசிஷ்டாத்துவைதத் தத்துவத்தைத் தோற்றுவித்து, அதை இந்தியா முழுவதும் பரப்பினார்

இராமானுஜர். ஏழை எளிய மக்களிடமும் வைணவம் பரவக் காரணமாக இருந்தார்; பரிபூரணமான பக்தியும் சரணாகதியுமே இறைவனை அடைவதற்கான எளிய வழி என்று கூறி மக்களை எளிய வழியில் நெறிப்படுத்தினார் இராமானுஜர்.

இராமானுஜரை அனைவரும் தூக்கிப் பிடிக்க காரணம் என்ன?

அவரது வழிபாடு ஒரு சார்பாகவே இருந்தாலும், அவரது பணிகள் எல்லோருக்குமானதாக இருந்தது.

படித்தவர்கள் முதல் பாமரர்கள் வரை அனைவரையும் ‘நாராயணன் வழிபாடு’ என்ற ஒற்றை குடையில் இணைத்தவர் அவர்.

தன்னை எதிர்த்தவர்களையும் கூட அரவணைத்து,
ஒருமைப்பாட்டைப் பேசினார்.

அதன் பிறகே, பாரதம் முழுவதிலும் பக்தி இயக்கம் பரவியது.
தென்னாட்டில் ராமானுஜர் விதைத்த விதையை, மீரா, கபீர்தாசர்
போன்றவர்கள் வடநாட்டில் முன்னெடுத்தார்கள். இறைவனின்
முன்னால் யாருக்கும் பேதமில்லை என்று முழங்கினார்கள்.

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

ஸ்ரீபெரும்புதூர் என்ற திருத்தலத்தில் அனந்தன் அம்சமாகப்
பிறந்தவர் இராமானுஜர்.

சர்வக்ரது ஆசிரி கேசவ சோமயாஜிக்கும் காந்திமதிக்கும் மகனாகப்
பிறந்தவர்.

பின்னாளில் மதப் புரட்சி செய்த இராமானுஜர் பிறந்த ஆண்டு 1017.
கடக லக்னத்தில் பிறந்த அவர் சாதித்த நிர்வாகச் சீர்திருத்த
முறைகள் இன்றும் ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் நடைமுறையில் உள்ளன.

இவருடைய தந்தையே இவருக்கு ஆரம்ப கால குருவாக இருந்தார்.
அவரது காலம் முடிந்த பின் வேறு ஒரு குருவை நாட வேண்டிய
கட்டாயம் ஏற்பட்டது ராமானுஜருக்கு.

அந்தக் குருவின் பெயர் யாதவப் பிரகாசர். குருவிடம் பாடம் கற்கச்
சென்ற இராமானுஜர், தனது அறிவின் விலாசத்தால் குருவை
விஞ்சும் சீடரானார். இதனால் குருவின் மனதில் வன்மம் ஓங்கியது.

இராமானுஜரைக் கொலை செய்யத் திட்டமிட்டார். காசிக்கு
அழைத்துச் சென்று கங்கை நீரில் தள்ளிக் கொலை செய்ய
நினைத்தார்.

அதனால் இராமானுஜர், அவரது உறவினர் கோவிந்தன் உட்பட
தனது சீடர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு காசிக்குப்
புறப்பட்டார்

யாதவப் பிரகாசர். இராமானுஜரைத் தவிர அனைத்துச் சீடர்களுக்கும் குருவின் இந்தக் கயமை எண்ணம் தெரிந்திருந்தது. ராமானுஜரின் உறவினர் கோவிந்தன் உட்பட.

உயிர் தப்பித்தல்

கோவிந்தனின் மனம் பரிதவித்தது. எப்படியாவது இராமானுஜரைக் காக்க வேண்டும் என்று எண்ணினார்.

ஆனால் யாதவப் பிரகாசரின் உத்திரவுப்படி மற்ற சீடர்கள் கோவிந்தனையும் ராமானுஜரையும் ஒன்றாக இருந்துவிடாமல் பார்த்துக் கொண்டனர்.

ஒரு நாள் இரவு, இந்த மனச் சஞ்சலத்தால் தூங்க இயலாமல் படுத்திருந்த கோவிந்தன், ராமானுஜரை எழுப்பி அருகில் இருந்த காட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

குருவின் கொடிய எண்ணத்தை ராமானுஜரிடம் கூறினார். இப்படியே காட்டின் மறுபுறமாகச் சென்று தப்பிவிடுமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

அப்போது வேடுவன் வேட்டுவச்சியாக வந்த பெருமானும் தாயாருமே அவருக்குக் காஞ்சிக்குச் செல்ல வழிகாட்டியதாகக் கூறுவார்கள். ராமானுஜர் பிழைத்தார்.

நிர்வாகச் சிறப்பு

இராமானுஜர் ஸ்ரீரங்கத்தில் இருந்த காலகட்டத்தில், அதன் நிர்வாகத்தைச் சீர்மைப்படுத்தினார். நேரம் காலம் தவறாமல் பூஜைகள் நடைபெற, பூஜா காலங்களை முறைப்படுத்தினார்.

பல குழுக்களை அமைத்து அதற்குத் தமது சீடர்களையே தலைவர்களாக அமர்த்தினார். இந்தக் கட்டுதிட்டங்களை விரும்பாத சிலர், ராமானுஜரை ஒழிக்கத் திட்டமிட்டனர்.

இராமானுஜர் பிச்சை எடுத்து உண்ணும் வழக்கம் கொண்டவர். நாளொன்றுக்கு ஏழு இல்லங்களில் மட்டுமே பிச்சை எடுப்பார்.

இவரை விரும்பாத சிலர் அவருடைய அன்னத்தில் விஷம் கலக்க முடிவு செய்தனர்.

அதனால் இவர் தினமும் செல்லும் ஒரு இல்லத்தின் பெண்மணியை மிரட்டி விஷம் கலந்த அன்னத்தை அளிக்கும்படிச் செய்தனர்.

மிரட்டலுக்குப் பயந்து விஷம் கலந்த அந்தப் பெண்மணி இராமானுஜரை எப்படியாவது காப்பாற்ற விரும்பினார்.

அன்னத்தில் விஷம் இருப்பதைத் ராமானுஜருக்குத் தெரிவிக்க உத்தி ஒன்றைக் கையாண்டார். இராமானுஜருக்குப் பிச்சை அளித்து விட்டு, என்றுமில்லாத வழக்கமாக அவரை நமஸ்கரித்து அழுதுகொண்டே உள்ளே சென்றுவிட்டார்

அப்பெண்மணி. இதனை கவனித்த இராமானுஜர், ஆபத்தை உணர்ந்து இந்தச் சூதிலிருந்து தப்பினார்.

பொதுநலனே பிரதானம்

மனிதர் அனைவரும் சமம் என்ற சமத்துவக் கொள்கை கொண்டவர் இராமானுஜர்.

இவர் யமுனாசாரியாரின் சீடரான திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் திருவெட்டெழுத்து மந்திரத்தைக் கற்க விரும்பினார்.

அவரும் நிபந்தனையின்பேரில் கற்றுக் கொடுக்க முன் வந்தார். எவரிடமும் இம்மந்திரத்தை வெளியிட்டுவிடக் கூடாது என்பதே அந்த நிபந்தனை.

அதை ஏற்றுக்கொண்ட அவர், உபதேசமும் பெற்றார். உபதேசம் பெற்ற உடன் திருக்கோட்டியூர் கோயில் கோபுரத்தின் மீதேறி அந்தத் திருமந்திரத்தை அனைவரும் கேட்கும் வண்ணம் உரக்கக் கூறி ஊருக்கே உபதேசம் செய்துவிட்டார்.

இதனால் அதிர்ச்சி அடைந்த திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோபமடைந்தார். இராமானுஜரை அழைத்து குரு வாக்கை மீறியதால் நரகம் புக நேரிடும் என்று கூறினார்.

அனைவரும் முக்தி அடைவார்கள் என்றால் தான் ஒருவன் மட்டும் நரகம் செல்வதைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. மேலும் அது தன் பாக்கியம் என்றார் இராமானுஜர்.

இதனைக் கேட்ட திருக்கோட்டியூர் நம்பி ஆனந்தப் பரவசமடைந்தார்.

கருணாமூர்த்தியான அரங்கனின் கருணையைவிட இது உயர்ந்தது என்று எண்ணினார். பின்னர் இராமானுஜரை எம்பெருமானார் என்று கூறி ஆரத் தழுவிக்கொண்டார்.

ஆண்டாளுக்கு அண்ணன்

இராமானுஜரை ஆண்டாளுக்கு அண்ணன் என்று சொல்லும் வழக்கம் இருக்கிறது.

ஆண்டாள் ஏழு மற்றும் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். ராமானுஜரோ பத்தாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் அன்பினால் ஆண்டாளுக்குத் தம்பியாகலாம்.

ஆனால், அண்ணன் ஆனது எப்படி?

ஆண்டாள் அரங்கனை மணந்தால் நூறு தடா (பாத்திரம்) அக்கார அடிசில் நிவேதனம் செய்வதாக மனமார வேண்டிக்கொண்டாள்.

ஸ்ரீரங்கம் சென்றவள் அரங்கனுடன் கலந்துவிட்டாள். அதனால் அவளுக்குத் தன் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்ற அவகாசம் கிடைக்கவில்லை. இதனைத்தான் இராமானுஜர் பாண்டிய நாடு வந்தபோது நிறைவேற்றிவைத்தார்.

பின்னர் சில காலம் கழித்து ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் வட பத்திரசாயி கோயிலுக்குச் சென்றார் இராமானுஜர். அப்போது கோயிலின் உள்ளே நுழைந்த அவரை, சிலாருபமாக இருந்த ஆண்டாள் வாருங்கள் எம் அண்ணாவே என்று நேரிடையாக அழைத்தாகக் கூறுவர். அதனால் இராமானுஜர் ஆண்டாளுக்கு அண்ணன்.

திசேஷன் அவதாரமென்று போற்றப்படும் ஸ்ரீஇராமானுஜர், **வைணவத்தில் புரட்சிசெய்த அருளாளர்.** இவரை வைணவப்

பெரியார், புரட்சித்துறவி என்றெல்லாம் சொல்வர்.

மத, இன வேறுபாடுகளைப் பொருட்படுத்தாதவர் அவர்.

மேலக்கோட்டை என்ற திருநாராயணபுரத்தில், ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட மக்களை அழைத்துக்கொண்டு ஆலயப்பிரவேசம் செய்ய உறுதுணை புரிந்த புரட்சியாளர்.

வைணவன் என்றால் உயர்ந்தவன்;

அவனுக்கு ஜாதி, மதம் இல்லை'யென்று சொல்லி, தாழ்ந்த குலம் என்று அக்காலத்தில் சொல்லப்பட்டவர்கள் தோள்மீது கை போட்டுக்கொண்டு வீதியில் நடந்துவந்த நிகழ்ச்சியும் உண்டு.

அவரது சேவையையும், வைணவத்தில் செய்த புரட்சியையும் கண்டு மகிழ்ந்த பெருமாள், அவருக்குத் தொண்டு செய்ய விரும்பி ஒரு திருவிளையாடலையும் புரிந்தார்.

ஒருசமயம் இராமானுஜர் தனது பிரதம சீடன் நம்பியுடன் திருவனந்தபுரம் சென்று ஸ்ரீஅனந்தபத்மநாபனை தரிசித்தார்.

அங்கும் வைணவ சம்பிரதாய பூஜை முறையை நடைமுறைப்படுத்த நினைத்தார். அதற்காக அத்தலத்தில் தங்கினார்.

அவரது செயல்முறைகளையறிந்த அக்கோவிலில் பூஜிப்பவர்கள், தங்கள் பாரம்பரியமான பூஜைமுறைகளை மாற்றாமலிருக்கும்படி பெருமாளிடம் வேண்டினார்கள். அவர்களுக்கு இரங்கினார் பெருமாள்.

அன்றிரவு, ஸ்ரீஇராமானுஜர் தன் சீடருடன் ஒரு மண்டபத்தில் உறங்கிக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது பெருமாள் கருடனை அழைத்து, இராமானுஜரின் உறக்கம் கலையாமல் தூக்கிச்சென்று திருக்குறுங்குடியில் விடச்சொன்னார்.

அப்படியே செய்தார் கருடன்.

காலை கண்விழித்தபோது ராமானுஜர் தான் திருக்குறுங்குடி தலத்தில் இருப்பதை அறிந்தார். "எல்லாம் பகவான் செயல்' என்று பெருமாளை வணங்கினார்.

தன்னுடன் படுத்துறங்கிய சீடன் வடுக நம்பியும் அங்குதான் இருப்பான் என்றெண்ணிய இராமானுஜர் வடுகநம்பியை அழைத்தார்.

அப்போது, திருக்குறுங்குடி அழகியநம்பி பெருமாள், சீடர் உருவத்தில் வந்து ராமானுஜர்முன் கைகட்டிப் பணிந்து நின்றார்.

நாட்கள் நகர்ந்தன.

ஒருநாள் ராமானுஜர் நீராடி வந்தபின் வழக்கம்போல் சீடனுக்கு திருநாமம் இட்டு, அவன் முகத்தைப் பார்த்து, ""நம்பி, உன்முகம் தெய்வாம்சம் பொருந்தித் திகழ்கிறது.

உன்னில் நான் பெருமாளையே காண்கிறேன். இன்று நான் உனக்கிட்ட திருநாமம் மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது" என்றார்.

பின்னர், கூடையிலிருந்த மலரையெடுத்து வடுகநம்பியின் காதுகளில் வைத்தார். ""நம்பி, இப்பொழுது உன் அழகு மேன்மேலும் சிறந்து காணப் படுகிறது" என்று மகிழ்ந்தார்.

இருவரும் கோவிலுக்குப் புறப்பட்டார்கள்.

கொடிமரம் அருகே சென்று கொண்டிருக்கும் போது, சீடரான நம்பி திடீரென்று மாயமாகி விட்டார்.

மூலஸ்தானம் சென்ற இராமானுஜர், அழகியநம்பி பெருமாள் நெற்றியில், வடுக நம்பிக்கு தானிட்ட திருநாமமும், காதுகளில் வைத்த பூவும் அழகாகத் திகழ்வதைக் கண்டார்.

அப்போதுதான் தன் சீடன் வடுகநம்பியாக வந்தது பெருமானே என்பதையறிந்து சிலிர்த் தார்.

""பெருமானே, இத்தனை நாட்களாக எனக்கு சீடராக வந்து தொண்டு செய்தீரே" என்று மனமுருகி வழிபட்டார். பெருமாளை "இ"ராமானுஜ நம்பி" என்று பெயரிட்டு அழைத்தார். பெருமானும், ""யாம் ஏற்றோம்" என்றார்.

""குரு- சிஷ்ய பாரம்பரியம் உலகில் பரவ வேண்டுமென்றே யாம் சீடனாக வந்தோம்" என்று அருள்வாக்கு மொழிந்தார் பெருமாள்.

சில நாட்கள் கழித்து உண்மையான சீடன் வடுகநம்பி இராமானுஜர் இருப்பிடம் தேடி வந்துசேர்ந்தார்.

ஸ்ரீராமானுஜரை கருடன் திருவனந்த புரத்திலிருந்து தூக்கிவந்து கிடத்திய பாறை "திருப்பரிவட்டப்பாறை" என்று போற்றப் படுகிறது. திருக்குறுங்குடி கோவிலிலிருந்து சுமார் பன்னிரண்டு கிலோமீட்டர் தூரத்தில் இப்பாறை உள்ளது.

தகுந்த குருவைத் தேடி அலையும் அன்பர்கள் இங்குவந்து ஸ்ரீராமானுஜரை தரிசித்தால் "குருவின் திருவருள் கிட்டும்" என்பர்.

ஸ்ரீராமானுஜர் ஸ்ரீரங்கம் திருத்தலத்தில் தங்கியிருந்தபோது ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவிலில் நடைபெறும் பூஜைமுறைகளில் சீர்திருத்தம் செய்தார். அதுவே இன்றளவும் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

சென்னை அருகேயுள்ள ஸ்ரீபெரும்புதூரில், அசூரிகேசவ சோமயாஜி-காந்திமதி தம்பதிக்கு பிங்கள ஆண்டு (கி.பி. 1017-ஆம் ஆண்டு) சித்திரை மாதம், வளர்பிறை, பஞ்சமி திதி, வியாழக்கிழமை,

திருவாதிரைத் திருநாளில் அவதரித்த ஸ்ரீராமானுஜர், தனது 120-ஆவது வயதில் திருநாடு (பரமபதம்) எழுந்தருளினார்.

அவரது திருமேனி ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் வசந்த மண்டபத்தில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆனால், அத்திருமேனி மறுநாள் மேலே ழுந்து வந்தது.

அதனால் "தானான திருமேனி" என்று போற்றுவர். யோக நிஷ்டையில் அமர்ந்தவாறு காட்சியளிக்கும் அவரது திருமேனிக்கு ஒவ்வொரு வருடமும் சித்திரை மற்றும் ஐப்பசி மாதத்தில் குங்குமப்பூ மற்றும் பச்சைக்கற்பூரம் கலந்த தைலம் பூசப்படுகிறது. வேறெந்த அபிஷேகமும் செய்வதில்லை.

தனிச்சந்நிதியில் வடக்கு திசைநோக்கி அமர்ந்திருக்கும் அவரது தோற்றம் பக்தர்களுக்கு அருளாசி வழங்கும் திருக்கோலத்தில் உள்ளது.

"பூலோக வைகுண்டம்" என்று போற்றப்படும் ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீரங்கநாதர் கோவிலில், ஸ்ரீராமானுஜருக்கு அனைத்து வழிபாடுகளும் நடந்த பின்பே அரங்கனுக்கு வழிபாடுகள் நடைபெறு கின்றன என்பது தனிச்சிறப்பாகும்.

நூல்கள்

வடமொழியில் இராமானுசர் இயற்றிய ஸ்ரீபாஷ்யம் அவருடைய தலைசிறந்த படைப்பு.

வேதாந்தத்தில் விசிஷ்டாத்வைதத் தத்துவத்தை காலத்திற்கும் நிலைநாட்டிய நூல். அதைத்தவிர அவர் இயற்றியவை:

• வேதாந்த சங்கிரகம். இது உபநிடத தத்துவங்களை விவரித்துச் சொல்கிறது.

• வேதாந்த சாரம், மற்றும், வேதாந்த தீபம்: இவை பிரம்ம சூத்திரத்தைப் பற்றிய சுருக்கமான உரைகள்.

- கீதா பாஷ்யம். இது கீதைக்கு விசிட்டாத்துவைதத்தையொட்டி எழுதப்பட்ட உரை.
 - நித்யக்கிரந்தங்கள். அன்றாட வைதீகச்சடங்குகளும், பூசை முறைகளும்.
 - கத்யத்ரயம். இவை மூன்று உரைநடை நூல்கள். சரணாகதி கத்யம்பிரபத்தி என்ற சரண்புகுதலைப் பற்றியது. ஸ்ரீரங்க கத்யம் ரங்கநாதப் பெருமானை தன்னை தாசனாக்கிக் கொள்ளும்படி வேண்டுவது. வைகுண்ட கத்யம் மகாவிட்டுணுவின் இருப்பிடமான வைகுண்டத்தை நேரில் பார்ப்பதுபோல் விவரிப்பது.
- இராமானுசர் அவருடைய சொற்பொழிவுகளை தமிழில் உள்ளன.

4.பாமர மக்களின் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி (கி.பி.1911-2006)

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி கூடுவாஞ்சேரி என்னும் கிராமத்தில் செங்குந்த கைக்கோளர் மரபில் நெசவுத் தொழில் செய்யும் வரதப்ப முதலியார், முருகம்மாள் (சின்னம்மாள்) தம்பதியர்களுக்கு எட்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

சிறுவயது முதலே வேதாத்திரி மகரிஷி அவரது தாயார் சின்னம்மாளிடம் நிறைய பக்திக் கதைகளையும், புராணக்கதைகளையும் அறிந்து கொண்டார்.

இவரது குடும்பச்சூழலில் இவருக்கு அதிகம் படிக்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது.

தன்னுடைய சொந்த ஊரில் மூன்றாவது வகுப்பு வரை படித்த இவர், பின்னர் தங்கள் குடும்பத் தொழிலான தறி நெய்தலைச் செய்யத் தொடங்கினார்.

18ஆவது வயதில் சென்னையில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது.

சென்னையில் இவருக்கு ஆயுர்வேத மருத்துவர் எஸ்.

கிருஷ்ணாராவின் நட்பு கிடைக்க, அவர் மூலமாக தியானம், யோகா போன்றவைகளைக் கற்றார் மகரிஷி.

தனது வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகிய முழுமையை உணரும் நோக்கத்தால்

உந்தப்பட்டு; சித்த, ஆயுர்வேத மற்றும் ஹோமியோபதி போன்ற மருத்துவ துறைகளைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்.

மேலும் இரண்டாவது உலகப் போரின் போது முதலுதவிப் பயிற்சியாளராகவும் பணிபுரிந்தார்.

பின்பு பொருளாதாரத் தன்னிறைவு பெற வேண்டும் என்று, தனது சுய முயற்சியினால் பல்லாயிரம் நபர்களுக்கு வேலை அளிக்கக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு பெரிய நெசவுத் தொழிற்சாலையை உருவாக்கினார்.

அச்சமயத்தில் அரசாங்கத் தொழிற் கொள்கை மாற்றம் காரணமாக வியாபாரம் திடீர் சரிவு நிலையை அடைந்தது;

இருப்பினும் தன்னிடம் பணிபுரிந்த 2000 குடும்பங்களையும் காப்பாற்றுவதற்காக ஈட்டிய பொருள் அனைத்தையும் அவர்களுக்கே செலவழித்து அனைத்துப் பொருள் வளத்தையும் இழந்தார்.

அப்படியிருந்தும் மனதைத் தளரவிடாது மீண்டும் கடுமையாக உழைத்து படிப்படியாக பொருளாதாரத்தில் தன்னை மேம்படுத்திக் கொள்ள அரிசி வியாபாரம் போன்ற பல்வேறுபட்ட தொழில்களைச் செய்து தனக்கும், தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களின் துன்பத்தைப் போக்கவும் பாடுபட்டார்.

தன் இரண்டு மனைவியருடைய மனத்தையும் நன்கு புரிந்தவராய் இருவரிடமும் பிணக்கின்றி அன்புடன் வாழ்ந்து காட்டினார்.

வறுமையிலேயே வாழ அடியெடுத்து வைத்த அவரது உள்ளத்தில்

- வறுமை என்றால் என்ன?
- கடவுள் என்பது எது?

- அதை ஏன் காண முடியவில்லை?
- மனித வாழ்க்கையிலேயே ஏன் துன்பங்கள் தோன்றுகின்றன

போன்ற கேள்விகள் அவ்வப்போது ஒலித்துக் கொண்டே இருந்தன.

இவற்றிற்கு காரணங்கள் கண்டு தெளிவு பெறுவதற்காக ஆராய்ச்சியிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டு வந்தார்.

விளைவாக தனது 35வது வயதில் தன்னிலை விளக்கமாக இறைநிலையை உணர்ந்தார்.

அதன் அடிப்படையில் உலக மக்களுக்காக அவர் அளித்த வாழ்க்கை நெறியே **மனவளக்கலை** ஆகும்.

இன்று 30 க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களில் பட்டப்படிப்பு, மேல்பட்டப்படிப்பு, ஆராய்ச்சிப்படிப்பில் பலர் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

ஆன்லைன் வகுப்புகளிலும் வேதாத்திரியம் கற்பிக்கப்பட்டு வருகிறது.
(vethathiri am for World Peace - YouTube · SKY Yoga TV)

ஆன்மிகத் தேடல்

தனது சகோதரியின் மகளை (லோகாம்பாள்) மணந்து இல்லற வாழ்க்கையைத் தொடங்கினார்.

இல்லறத்திலும், நெசவுத் தொழிலிலும் ஈடுபாடு அதிகமிருந்த போதிலும் தனது ஆன்மீகத்தேடலில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் நாட்டம் கொண்டிருந்தார்.

சித்தர்களின் நூல்களைக் கற்று, தியானத்தில் வெகுவாக ஈடுபட்டு தன்னை அறிதல் என்ற அகத்தாய்வு முறையில் விடாமுயற்சியுடன் ஈடுபட்டார்.

இவரது ஆழ்ந்த ஆன்மீகத் தேடலின் விளைவாக தனது 35ஆவது வயதில் ஞானம் பெற்றார்.

அதிலிருந்து அடுத்த 15 ஆண்டுகளில் பல உன்னதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்களைத் தனது எழுத்துக்களின் மூலமாகவும், உரைகளின் மூலமாகவும் மக்களுக்கு எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர் தனது நெசவு தொழிலை முற்றிலும் விட்டு விட்டு தன்னை முழுமையாக ஆன்மீகத் துறையில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார்.

நூல்கள் இயற்றல்

இந்தப் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றியும் மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் தவநிலையில் தான் பெற்ற கருத்துக்களைப் பல கவிதைகளாகவும் கட்டுரைகளாகவும் புத்தக வடிவங்களில் இந்த உலகுக்கு மகரிஷி அளித்துள்ளார்கள்.

இரண்டாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட விஞ்ஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமும் கலந்த தமிழ்ப்பாடல்களை இயற்றியிருக்கிறார்.

பாமர மக்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் தனது தத்துவங்களை எடுத்துரைத்தார். எல்லா மதங்களின் சாரம் ஒன்றே என்பதை மகரிஷி அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்.

46 ஆம் அகவையில் 1957ல் மகரிஷி 'உலக சமாதானம்' என்னும் நூல் ஒன்றை வெளியிட்டார்.

இந்த இருமொழிகள் (தமிழ், ஆங்கிலம்) நூலை பாடத்திட்ட வழி பள்ளி, கல்லூரிகளில் பரப்ப வாழ்நாள் இறுதிவரை உழைத்து வெற்றி பெற்றார்.

தொடர்ந்து பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்லும் வாய்ப்பு இவருக்குக் கிட்ட அங்கெல்லாம் ஆன்மீகச் சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார்.

மனிதகுலம் அமைதியாக வாழ ஏற்ற கருத்துகளையும் சாதனை முறைகளையும் உலகமெங்கும் பரப்பிட 1958-ஆம் ஆண்டில் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் நிறுவிய **உலக சமுதாய சேவா சங்கம்**

இன்று இந்தியாவிலும், சிங்கப்பூர், மலேசியா, ஜப்பான், தென்கொரியா,

அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் பல கிளைகளைக் கொண்டு இயங்கி வருகிறது.

வேதாத்திரி மகரிஷி ஏறக்குறைய தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சேர்த்து எண்பது நூல்களை எழுதியுள்ளார். சுமார் 2000 க்கும் மேற்பட்ட கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்.

அருட்பெருஞ்சோதி நகர்

கொங்கு நாட்டில் பொள்ளாச்சி நகருக்கு அருகே வால்பாறை மலையோரத்தில் ஆழியாறு நீர்த்தேக்கம் அமைந்துள்ள இடத்தில் அருட்பெருஞ்சோதி நகர் எனும் நகரம் வேதாத்திரி மகரிஷியால் 1984 கால கட்டத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

அன்பொளி என்னும் ஆன்மீ இதழ் ஒன்றையும் வெளியிட்டார். இன்றும் தமிழ், ஆங்கிலம் மொழிகளில் வெளிவருகின்றன.

வேதாத்திரியம்

உலகில் மனித குலம் சிறப்பாக வாழ, உண்மை நிலை உணர்ந்து உயர்வான வாழ்க்கை நெறிமுறைகளைக் கண்டு அனுபவித்து, அதன் வழி வாழ்ந்து மற்றவரும் சிறப்பாக, அமைதியோடு வாழ வழிகாட்டியவர்கள் பலர்.

அவர்களில் அறிஞர்கள், தத்துவ மேதைகள், விஞ்ஞானிகள், மெய்ஞானிகள் அனைவரையும் நினைவு கூர்ந்து, வாழ்வியல் சிந்தனைகள், செயல் திட்டங்களை, மனித குலம் எளிமையாக புரிந்து கொண்டு, உணர்ந்து வாழ அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி எனும் வள்ளல் அருளிய அரிய கொடைதான் **."வேதாத்திரியம்".**

வேதாத்திரியத்தில், அரசியல், ஆன்மீகம், அறிவியல், பொருளியல், கலை, இலக்கியம், கல்வி, மொழியியல், வேளாண்மை, இல்லறம், குழந்தையியல், உடலியல், பாலியல், இசை, ஒழுக்கவியல்

போன்றவை பற்றிய தெளிவான தீர்க்க தரிசனமாகத் தீர்வுகள் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது வியப்பிற்குரியதாகும்.

மறைவு[

வேதாத்திரி அவர்கள் தனது 95வது வயதில் மார்ச் 28, 2006 செவ்வாய்க்கிழமையன்று மறைந்தார்.

5.ஸ்ரீராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதமும்

வேதாத்திரியாரின் வேதாத்திரியமும்

ஜீவாத்மா வேறு, பரமாத்மா வேறு இரண்டும் தனித்தனி என்பது மத்வரின் துவைதம்.

நமக்கு முன்னும் நமக்குப் பின்னும் இறைவன் இருப்பதால் இறைவன் வேறு, நாம் வேறு என்று சொல்லி இறைவனையும், நம்மையும் இரண்டாகப் பாவிப்பது துவைதம்.

இராமானுஜரின் விசிஷ்டாத்வைதம் ஜீவாத்மா பரமாத்மாவின் ஒரு சிறிய பகுதி. அதாவது ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் ஒரே பொருளால் ஆனவைதான்.

ஜீவாத்மா பரமாத்மாவிலிருந்துதான் வெளிப்பட்டது. சித்து, அசித்துச் சேர்க்கையால் விளங்கும் இரண்டற்றதான பிரம்மம் உண்டென்பதே உட்கருத்து.

பிரம்மம் ஒருவரே. அவர் சத்து என்றும் பிரம்மம் என்றும் ஈசுவரன் என்றும் பெயர் பெறுகிறார்.

அவர் சித்து என்னும் ஆத்மாவுடனும் அசித்து எனப்படும் சடத்தோடும் எப்போதும் சேர்ந்திருக்கிறார். பரமாத்மாவே நிலையானவர். சுதந்திரம் உடையவர் சித்தும் அசித்தும் அவரைச் சார்ந்திருப்பவை என்பது அவர் கருத்து.

ஆதிசங்கரரின் அத்வைதத் தத்துவம் ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே. இரண்டும் வேறு வேறு அல்ல என்பதாகும். இறைவன் நம்மோடு இருக்கிறார் என்பது அத்துவைதம். (துவைதம் அற்ற நிலை, இரண்டற்ற ஒருமை நிலை.)

அத்வைதம், துவைதம் இந்த இரண்டு கோட்பாடுகளையும் ஏற்றுக் கொள்வது விசிஷ்டாத்வைதம்.

இது குருநாதர் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்களிடம் பேசும் பொழுது அவர் சொன்ன விளக்கம் என்னவென்றால்,

நமக்கு முன் உணவு (துவைதம்)
வயிற்றுக்குள் உணவு (விசிஷ்டாத்வைதம்)
உணவு நம் உடலில் சத்தாக மாறிய நிலை (அத்துவைதம்).

சுவாமி விவேகானந்தர் இந்த மூன்றையும் இணைத்து அருமையான யோக விளக்கத்தை அருளினார்.

ஆன்மிகவாதியின் தொடக்க நிலை துவைதம். இடைப்பட்ட நிலை விசிஷ்டாத்வைதம். முடிந்த முழுமையான நிலை அத்வைதம் என்றார்.

ஆதியும், அந்தமுமில்லாத, துவக்கமும், முடிவும் இல்லாதவர் பரம்பொருள் என்ற கோட்பாட்டின்படி பார்க்கும் பொழுது, தோன்றுகிற எல்லாம் எங்கிருந்து தோன்றுகிறதோ அங்கே ஒடுங்குகிறது.

அப்படியென்றால் முடிவு அத்வைதமாகும் பட்சத்தில், துவக்கமும் அதாகத்தானே இருக்க முடியும்.

இக்கருத்தைச் சொல்லாமல் சொல்லி மூன்று பிரிவினரையும் இணைத்த பெருமை வேதாத்திரியத்தைச் சேரும்.

வேதம், வேதாந்தம், உபநிடதங்கள் இவற்றால் மெய்யறிவு புலப்படும்.

ஆனால் மெய்யுணர்வு என்பது அதையும் கடந்து விளங்குவது. அதுவே ஆன அந்தம் - ஆனந்தம். இருளில் தட்டுத் தடுமாறி

போய்க் கொண்டிருப்பவனுக்கு மெய்யறிவு என்பது விளக்கைப் போன்றது.

அதன் துணையோடு அவன் மெய்யுணர்வை அடைய வேண்டும். எனவே முக்தி அடைய முயற்சி செய்கிற ஜீவாத்மா கடைபிடிக்கும் வழிமுறையே வேதாந்தம்.

அப்படி பரமாத்மாவை நோக்கி பயணப்படும் போது அந்த ஜீவன் மூன்று நிலைகளைக் கடக்க வேண்டியதிருக்கிறது. அதுவே துவைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், அத்வைதம் என்பவை.

துவைதம் என்பது பசு, பதி, பாசம் அல்லது ஜீவன், மாயை, பரம் என்கிற போக்கில் பன்மையைக் குறிப்பது.

பொதுவாக ஒன்றல்ல இரண்டு என்பார்கள். விசிஷ்டாத்வைதம் என்பது விசேஷமான அத்வைதம் என்பதே. அதாவது ஜீவனும், மாயையாகிய ஜகத்தும் பரமாத்மாவுக்கு சரீரமாக இருக்கின்றன. சரீரத்தையும் அதை உடையவனையும் இரண்டாகப் பிரிக்க முடியாது.

எனவே அவன் இரண்டல்லாத தனிப் பொருள். ஆயினும் அவன் சரீரத்தையும் அதிலுள்ள அங்கங்களையும் பாகுபடுத்தலாம்.

இதையே பேத, அபேதம் என்பார்கள். அடுத்து அத்வைதம் அதாவது இரண்டற்றது. எல்லாம் ஒன்றுதான். எல்லாம் பரமே. அதற்கு வேறானது எதுவுமில்லை.

மாயையின் லீலைகளான தோற்றம், நிலைபேறு, ஒடுக்கம் யாவும் பரமாத்மாவை எந்த வகையிலும் விகாரப்படுத்தாது. ஏனெனில் அவர் பூரணமானவர். பரமாத்மா பரிபூரணமானவர். எல்லாம் பரசிவமயம். என்பது முடிவு.

இந்த துவைதம், விசிஷ்டாத்வைதம், அத்வைதம் என்கிற மூன்று நிலைகளை உபநிடதங்கள் அவஸ்தாத்ரயம் என்கிற நிலையில் விளக்குகிறது.

அதாவது அவஸ்தைகள். அவைகள் ஜாக்கிரதம், ஸ்வப்னம், சுஷுப்தி(நனவு, கனவு, கனவற்ற உறக்கம்) என்கிற நிலைகள்.

ஜீவபோதம் படைத்துள்ள அனைவருக்கும் இவை பொதுவானவைகள் மட்டுமல்ல நாள்தோறும் நிகழ்பவை.

அதாவது நனவு என்கிற விழிப்பு நிலையில் ஜீவனாகிய நான் வேறு, ஜகத்(வையகம்) வேறு, பரம் வேறு.

ஈண்டு முப்பொருளும் உண்மையே என்கிற அவஸ்தை. இது துவைதம்.

சாதனைகள் புரிவதற்கும், முன்னேற்றம் அடைவதற்கும் இந்த நனவு நிலையாகிய துவைத நிலையே முற்றிலும் பயன்படுகிறது.

கனவு நிலை என்கிற ஸ்வப்ன அவஸ்தையில் நான் காணுகின்ற உலகக் காட்சிகள், தெய்வக் காட்சிகள் யாவும் என் மனதின் கற்பனைகளே. என் மனோ விகாரங்கள் புறப் பொருளாகப் பொருள்படுத்தப்படுகின்றன.

ஒரு பொருளாகிய மனது கனவில் பல பொருளாகத் தோன்றுகிறது என்கிற நிலை. இதையே பேதாபேதம்(பேத + அபேதம்) என்பார்கள். இதுவே விசிஷ்டாத்வைதம்.

அடுத்தது கனவற்ற உறக்கம் என்கிற சுஷுப்தி என்ற நிலை. இதிலே, நான் இல்லை. காணப்படுகின்ற புறப் பொருள்கள் எதுவும் இல்லை. வெறும் பிரக்ஞை(உணர்வு) அல்லது பிரக்ஞானம் மட்டும் தன்மயமாக இருக்கிறது. இது இரண்டற்றது. அத்வைத நிலை.

ஆக இந்த மூன்று நிலைகளாலேயே மனிதன் மேன்மை அடைந்து வருகிறான்.

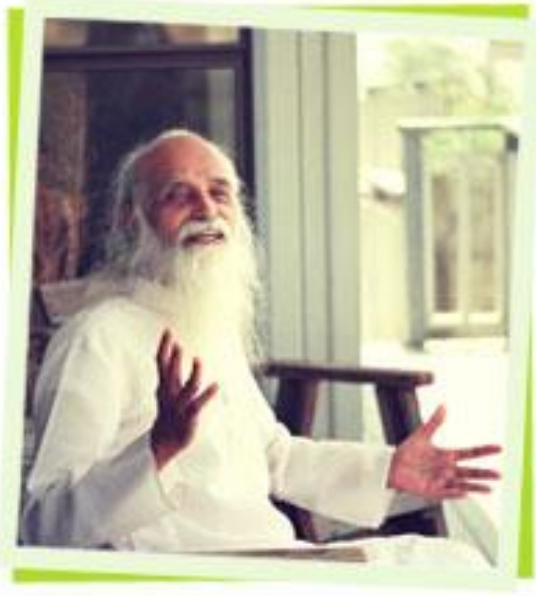
எனவே இதில் ஒன்றை உயர்த்தியோ மற்றதைத் தாழ்த்தியோ பேசுவதோ, கருதுவதோ ஏற்புடையது அல்ல.

சாதனை புரிபவர்களுக்கு இந்த மூன்று நிலைகளும் உதவுகின்றன. மனதின் இந்த மூன்று நிலைகளின் சிறப்பை உணர்ந்தவனே நல்ல சாதகன் ஆகிறான்.

மெய்ப்பொருள் ஞானம் பெற்ற ஞானிகள் எல்லாம் இந்த மூன்று நிலைகளிலும் திளைத்து மேன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

"ஏகம் ஸத் விப்ரா பஹூதா வதந்தி " - ரிக் வேதம்.

மெய்ப்பொருள் ஒன்றுதான். அதுவே பல பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

திருக்கூட்ட மரபினில் வந்த,
முடிவில்லாத தெய்வீக
திருஓட்டத்தில், 1911 ஆம்
ஆண்டின் அவதாரப்
புருஷராகிய- வேதாத்திரி
மகரிஷி அவர்கள் அருளிய
வேதாத்திரியத்திற்கு
உருகாதார் யார் இருக்க
முடியும்.

அதனால்தான் இறை என்ற
இயற்கை, மகரிஷி வாயிலாக
உலக மக்களுக்கு சேவைகள்
வழங்க, **உலக சமுதாய சேவா**

சங்கத்தை வழங்கியுள்ளது.

- தனி மனித வெற்றிக்கான இல்லறம், துறவறம், இளமை நோன்பு, ஒழுக்கம், கடமை, ஈகை, பாவம், புண்ணியம் என பல மானிட அறங்களை அறிவியலடிப்படையில் விளக்கிக் கூறும் அறத்துப் பாலும்,
- அரசியல், பொருளாதாரம், சுகாதாரம், கல்வி, விஞ்ஞானம் எனப் -பொருள் நெறி வகுத்துரைக்கும் பொருட்பாலும், இன்பம் துன்பம், அமைதி, பேரின்பம், இறைநிலை, உடல், உயிர், ஆன்மா, மனம் என எல்லவற்றுக்கும் தருகின்ற புதியனவாக இன்பத்துப் பாலும்
- நவீன முப்பாலின் சாரமே வேதாத்திரிய இலக்கியம்.

இதுவரை வந்த உலகின் புகழ்பெற்ற பல சிந்தனையாளர்களின் கருத்துக்களை எல்லாம் உள்ளடக்கி அவற்றோடு தனது அனுபவத்தையும் ஒரு முறையான அடித்தளத்தோடு இணைத்து- இவ்வுலக மக்களுக்கு மகரிஷி தரும் வாழ்க்கைக் கல்விதான் - **வேதாத்திரியம்**.

இறையைப் பற்றிய மகரிஷியின் பார்வை முற்றிலுமான ஒரு விஞ்ஞானப் பார்வை.

சொல்லால் மட்டும் நம்பாதே! சுயமாய் சிந்தித்தே தெளிவாய் என்பது மகரஷியின் அறிவுரை.

- வேதம் என்னும் வேதாந்தம் என்றும் சைவ சித்தாந்தம் என்றும் சித்தர்கள் நெறி என்றும் நாம் காணுகின்ற பல்வேறு தத்துவங்களின் சாரத்தை, அறிவியலோடு கலந்து மகரிஷி படைக்கும் ஆன்மீக விருந்தே வேதாத்திரியம்.
- பலத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டு, பலவீனத்தை அகற்றுவது வேதாத்திரியம்.

”விண்டவர் கண்டிலர்” என்ற வாசகத்தை மாற்றி - கண்டதை எளிய தமிழ் நடையில் சொல்லி, சொன்னதை காணவைத்தவர்-புரிய வைத்தவர் - உணரவைத்தவர் வேதாத்திரி மகரிஷி.

இறைவனின் இன்னொரு பக்கம்தான் மனிதன் அல்லது மனிதனின் மறுபக்கமாக இருக்கும் இறைவனை தெளிவு படுத்துவதுதான் 'வேதாத்திரியம்'.

வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள பேருண்மைகளை எளிய மக்களும் உணர்ந்து கொள்ளும் வகையில் அறிவியல் நோக்கோடு- காரண காரியத் தொடர்புடன்- விளக்குகின்ற மகரிஷியின் புதிய நெறி ”வேதாத்திரியமாக” மலர்ந்துள்ளது.

தவம் செய்வதற்கு பிரம்மச்சரியம் அவசியம் என்பதை மாற்றி ஒருவனுக்கு உடலும் உயிரும் இருந்தால் மட்டும் போதும் என்பதை போதிப்பது வேதாத்திரியம்

பக்தி எதையும் எடைபோடாது. ஆனால் ஞானம் எதையும் எடைபோடாமல் விடாது. எந்த ஒன்று எல்லாவற்றிலுமே இருக்கிறதோ அந்த ஒன்றில் எல்லாமே உள்ளது. அதுதான் இறைநிலை (இறைவன்) என்ற தெளிவு.

எளிய முறை தியானம் என்பது -தனக்குள்ளேயே தான் இறங்குவது. தவம் எனபது -தன்னை தனக்கு அறிமுகப்படுத்துவது.

புறத்தே அலையும் மனத்தை அகத்தே உள்ள காந்த அலைமீது குவித்து நிறுத்தி - நிலைபெறச்செய்வது. இதுவே எளிய முறை குண்டலினியோகம்.

கிரந்த மொழியிலும், சமஸ்கிருத மொழியிலும் உள்ள வேதவாக்கியங்களுக்கு இணையான தாரக மந்திரமாகிய "வாழ்க வையகம், வாழ்க வளமுடன்" என்ற மந்திரச் சொல் மூலம், நோயை குணமாக்கவும், எதிரியை நண்பனாக்கவும், வாடிய பயிரைப் புத்துயிர் பெறச் செய்யவும், வாழ்வில் பிணக்கு நீங்கி இணக்கமாக வாழ முடியும் என்பதை மானுடத்திற்கு உணர்த்தியவர் வேதாத்திரி மகரிஷி.

பிரம்மன் அருளியதாகச் சொல்லப்படும் பிரம்ம இரகசியம் என்ற பிரம்ம ஞானத்தை எல்லோரும் புரிந்தது கொள்ளக் கூடிய அளவில் புத்தகமாகவும் பயிற்சியாகவும் தந்தவர் வேதாத்திரி மகரிஷி.

அறிவின் மூலத்தோடு இணைவது தவம். அறிவின் வழிநடந்து கொள்வது- அறம். இறை உணர்வும் அறநெறியுமே மனிதனை மேம்படுத்தும்.

பைபிள், குரான், கீதை, மகாவீரரின் சமண சமய நூல்கள் போன்ற வேத நூல்களால்- எல்லோரும் புரிந்து கொள்ள முடியாத வாழ்வியலை, எம்மதத்தவரும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு - மனவளக்கலை என்ற நூல் மூலம்- மிகவும் எளிய முறையில் - மக்களுக்கு போதித்தவர் வேதாத்திரி மகரிஷி.

சமூக ஆரோக்கியத்துக்கான வேர்களைப் பதிப்பதே வேதாத்திரியச் செயல்பாடு.

இந்த வேதாத்திரியம் தந்த வாழ்வியலைப் பயின்று தங்கள் வாழ்க்கையில் பயன்படுத்தி குடும்பத்தில் அமைதியையும் பேரின்பத்தையும் பெற்று உலக அமைதி காணலாம்.

வேதாத்திரியம் என்ற ஆன்மிகப் பார்வை, தத்துவம் மற்றும் விஞ்ஞான உண்மைகளை ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டு, புதிய பண்பாட்டுக்கான தளத்தை அமைக்கும் புதிய சக்தியாகும்.

திசை காட்டும் வேதாத்திரியம்

வேதாத்திரியம் ஒரு படைப்பிலக்கியமாகவோ, பக்தி இலக்கியமாகவோ, கருத்தை திணிக்கும் கசாய இலக்கியமாகவோ இல்லாமல் ஒரு பட்டறிவு இலக்கியமாக இருக்கிறது.

வேதாத்திரியம் ஒரு தனிமனிதனின் குரல் அல்ல. ஓர் உயர்ந்த நாகரிகத்தின் ஒட்டுமொத்த தெளிவின் திரள்.

வேதாத்திரியம் ஒரு படைப்பு முயற்சி அல்ல. பரிணாம வளர்ச்சி. மிக உயர்ந்த மீமிசையே பூமிக்கு குடையாக முடியும். மிக உயர்ந்த உன்னதமே உலகுக்கு கொடையாக முடியும்.

வேதாத்திரியத்தை நாம் எதற்காக இன்றும் கொண்டாடுகிறோம். காரணம் - வேதாத்திரியம் இன்றும் தேவைப்படுகிறது.

தலைகுனியச் செய்யும் தலைப்புச் செய்திகள். தினந்தோறும் வானிலை அறிக்கை போல வாசிக்கப்படுகிற வக்கிரங்கள். சிறைவாசலில் நின்று சிரித்து கையசைக்கும் சில்லரை மற்றும் தேசிய கயவர்கள்.

குற்றங்களை விடவும் கொடுமையாய் வலிக்கிறது. குற்ற உணர்வு முற்றிலும் அற்றுப்போன அவலநிலை. சுற்றும் உலகம் சுருங்கிவிட்டது.

ஆனால் வீடும் வீதியும் விலகிச் செல்கிறது. பலவகையிலும் குழம்பிக் கிடக்கிறது வாழ்க்கை.

இருந்தாலும் குழைத்துப் போட ஒரு மருந்து கையில் இருக்கிறது. இப்போதும் இது நாட்டு மருந்து.

இந்த நாட்டு மருந்து எத்தனை ஆண்டுகாலம் ஆன பின்னாலும் - காலாவதி ஆகாத கைமருந்து.

இது மருந்தாகித் தப்பா மரம் இல்லை. மானிடம் நிலைக்க இந்த மண்ணில் என்றோ முளைத்து இன்னும் தழைக்கும் அறம்.

உலகப் பொதுமறை வேதாத்திரியம் ஏன் உலக பொதுமறை என்று சொல்கிறார்கள்.

தமிழில் மறைப்பதற்கு எதுவுமில்லை. பொது மறை என்றாலும் கூட எதிர்மறை தான்.

உண்மையில் பொதுமறை என்பதே பொருத்தமற்றது. பொதுவான எதுவும் மறையாக, அதாவது மறைவாக இருக்கமுடியாது.

மறை என்ற சொல்லின் பொருளும் சொற்பொருள் ஆக்கமும் மறைதல், மறைத்தல், ஒளிதல், ஒளித்தல், கழுக்கம், ரகசியம் என்ற அடிப்படைகளில் உருவாகி நிலை பெற்றது.

வெளிப்படையான, சமயச்சார்பற்ற வேதாத்திரியத்தை பொதுமறை என்பதற்கு பதிலாக உலகப்பொதுமறை என்று அழைப்பதே முறையாக இருக்கும்.

எனவே வேதாத்திரியத்தை உலகப்பொதுமுறை என அழைப்பதே பொருத்தம்.

திசைகாட்டும் கருவி திசைகளின் தேர்வு தெளிவாய் இருந்தால் வழிகள் பிறக்கும்; வாசல்கள் திறக்கும். வழிகாட்டிகள் உடன் வருபவர்கள் அவர்கள் யோசிக்க விடுவதில்லை.

ஆனால் - திசைகாட்டும் கருவி தீர்க்கமானது. தெற்கு வடக்கை தெரிவிக்கும். தேர்ந்தெடுக்கவேண்டியது நாம் தான். திசை என்பது திக்கு.

வேதாத்திரியம் காட்டும் திசை தெளிவானது. தீர்க்கமானது. அறத்தின் திசையாகவும் வேதாத்திரியம் உள்ளது.

அறம் நோக்கமாகவும், பயன்பாடாகவும், வழிமுறையாகவும் இருக்கிறது. அறநோக்கம், அறவழி, அறப்பயன். அதுவே அறத்தை பொருளை, இன்பத்தை வழி நடத்துகிறது.

பிறர்க்கோ தனக்கோ தற்காலத்திலோ பிற்காலத்திலோ அறிவிற்கோ உடல் உணர்ச்சிக்கோ துன்பம் எழாத அளவோடும் முறையோடும் வாழ்க்கையைத் துயக்கின்ற ஒழுக்கமும், முறையோடும் வாழ்க்கையைத் துயக்கின்ற ஒழுக்கமும், பிறர்க்கு ஒத்துதவி வாழ்கின்ற ஈகையையும், தனது உழைப்பைக் கொண்டே தனது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்கின்ற கடமையும் இணைந்த தொகுப்புக் கருத்து அறம் ஆகும்.

ஏரி, குளம், கிணறு, ஆறு எல்லாம் நிரம்பி வழிய. மாரி அளவாய் பொழிக. மக்கள் வளமாய் வாழ்க, நீர்பொருளாதாரத்தை உலகிற்கே முதலில் அறிமுகப்படுத்தியது வேதாத்திரியம் தான்.

வாழ்வின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் வேதாத்திரியம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

மகரிஷியின் அறம், சமயம் சாராத அறம். இடம், காலம், வலிமை சார்ந்த நடைமுறை அறம். மனித வளத்தில் முதலீடு செய்யும் முதல் அறநூல்.

வேதாத்திரியம் காட்டும் அடிப்படைத் திசை அறம். அந்த அடிப்படைக்கு அடிப்படையாய் - அடையாளம் பெறுவது மனச்சான்று.

அச்சம் சார்ந்த அறம் அறமல்ல. பயன், புகழ் நோக்கும் அறம் உண்மையில் அறம் அல்ல. மனநலம் காக்க மருந்தொன்று உண்டு என்றால் அது தினம் ஒரு வேதாத்திரியம் படித்து உணர்வது தான்.

6.ஸ்ரீஇராமானுஜர் – வேதாத்திரி மகரிஷி தந்த இரகசியங்கள்

ஸ்ரீ இராமானுஜர், தன் குரு தனக்கு உபதேசித்த அஷ்டாச்சர மந்திரத்தை நீ வெளியே சொன்னால் நரகத்திற்கு தான் போவாய் இது ரகசியம் என்று உரைத்ததை மீறி உலகர் எல்லோரும் சொர்க்கத்திற்கு போகட்டும் என்று ஊர் நடுவே கோபுரம் ஏறி கூறினாரே அவரல்லவா ஞானி!

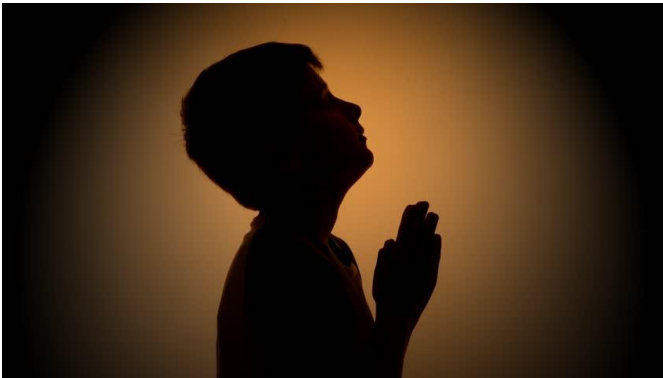
தான் நரகத்திற்கு போனாலும் பரவாயில்லை என்று மூட குருவின் வார்த்தையை மீறி சொன்னாரே! அவரல்லவா கருணைக்கடல்! அவர் உலகர் மீது கொண்ட அன்புக்கு ஈடேது!!

மந்திரத்தை சொன்ன இராமானுஜரே கருணை கடல் என்றால் இறைவனை புரிந்து கொள்ள, அடைய, இறையுணர்வு பெற இதுவரை ரகசியமாக சொன்னவற்றை வெளிப்படுத்திய வேதாத்திரி மகரிஷி யார்?

||அவனில்தான் நீ. உன்னில் அவன்,

அவன் யார்? நீ யார்? பிரிவேது.” (வேதாத்திரியம் ஞாக.பா.2)

உனக்குள்ளாக தெய்வமும், தெய்வத்திற்குள்ளாக நீயும் இருப்பதை உணரும்போது, தெய்வமும் நீயும் பிரிவற்ற நிலையில் ஒன்றாகிவிட முடியும்.

தெய்வ நிலையை நீ
மறந்தபோது, மனிதன் என்ற
சிறிய நிலையை
அடைகிறாய்,

தெய்வத்தோடு
இணைந்திருக்கும்போது

எல்லாப் பெருட்களிலும் தன்னையும் தன்னில் எல்லாப்
பொருட்களையும் உணரலாம்.

நான் என்ற பிரம்மத்தை அறிந்தேன் - வேதாத்திரியம்

நான் என்ற பிரம்மத்தை அறிந்தேன். அஃது
நினைவதனின் முடிவாகும். மூலமாகும்.
சூனியமே! தோற்றமெலாம் அதில் இருந்தே!
சுத்த வெளி! மௌனமது! உவமை இல்லை!
ஊன்உருவில் ஓடும்உயிர்ச் சுழற்சி வேகம்
உற்பத்தி செய்கின்ற மின் சாரத்தில்
தோன்றுகின்ற அலைஇயக்கம் அறிவு ஆகும்
சுயநிலையில் தியானித்து அறிதல் ஞானம். (ஞானக்களஞ்சியம்
பா.1405)

நான் என்பது பிரம்மம் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். அது
நிலையின் முடிவு. அதாவது மனதின் மறுமுனையும், மூலமான
சூன்ய வெளி ஆகும்.

விளக்கம் என்று உரைத்த வேதாத்திரி மகரிஷி மனித குலத்தை
உய்விக்க வந்த மகாஞானியல்லவா இதை உலகம் உணர
வேண்டாமா?

பக்தியால் பண்படும் மனிதன் இறைநிலை அறிய உணர அடைய
வழி-விழி காட்டுகிறார்.

பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் - ஞானம் பெறுவதிழும்
வந்தது வேதாத்திரி மகரிஷியால்!

மனிதன் மனிதனாக வாழ வழிகாட்டுவதே நம் நாட்டில் ஆதியில்
இருந்து வந்துள்ள தர்ம நெறியாகும்! அறநெறியாகும்!

அப்படி வாழ்ந்த மனிதன் தன்னை படைத்த பரம் பொருளை
அறிவதே, உணர்வதே திருவடியை அடைவதே பரிபூரண

நிலையாகும்! இதை நம் நாட்டில் காலம் அறியப்படாத

பல யுகங்களாக சொல்லி வந்தனர் ஞானிகள் பலர்! இதை தான் சனாதன தர்மம் என்றனர்!

இதைத்தான் வேதாத்திரி மகரிஷி வேதாத்திரியம் என்று பெயரிட்டு உபதேசித்தார்.

- வேதாத்திரி மகரிஷி உரைத்த ஆன்மீக நெறி வேதத்தில் சொல்லப்பட்டதுதான்!
- 18 புராணங்களில் உபநிஷத்துகளில் சொல்லப்பட்டதுதான்!
- இதுவரை இவ்வுலகில் தோன்றிய ஞானிகள் சொன்னது தான்
- இயேசு பிரான் பைபிளில் சொன்ன ஞானம்!
- முகமது நபி பெருமான் குர்ஆனில் சொன்ன ஞானம்!
- திருமூலர் திருமந்திரத்தில் சொன்ன ஞானம்!
- கபீர் சொன்ன ஞானம்!
- மணிவாசகர் திருவாசகத்தில் சொன்ன ஞானம்!
- வள்ளலார் திருவருட்பாவில் சொன்ன ஞானம்
- தாயுமானவர் பாடல்களில் தந்த ஞானம்!
- தேவாரம் திருக்குறள் இன்னும் எத்தனையோ மகான்களின் ஞானம்!
- குணங்குடி மஸ்தான் உரைத்த ஞானம்!
- தக்கலை ஞான மாமேதை பீர்முகமது உரைத்த ஞானம்! எல்லார் உரைத்த ஞானமும் சன்மார்க்கமே!

7.ஸ்ரீஇராமானுஜரின் ரகசிய புரட்சியும்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் புரட்சியும்

ராமானுஜர் காலத்துக்கு முன்பும் வைகுண்டம் புகுவது மன்னவர் விதியே என்று மோகூத்தை அடைவது தான் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ குறிக்கோளாக இருந்தது.

ராமானுஜர் காலத்துக்குப் பிறகு இன்றும் அதே தான். அப்படி என்றால் ராமானுஜர் செய்த புரட்சி என்ன ?

ராமானுஜர் காலத்துக்கு முன் ஆசாரியனின் உபதேசத்தை பெற வேதத்தில் சொல்லிய பல நெறிமுறைகளும், நிபந்தனைகள் இருந்தது.

கீதையில் கண்ணன் அர்ஜுனனுக்குச் சரம ஸ்லோகம் உபதேசம் செய்த பிறகு, இதை மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் தகுதி என்ன என்று பார்த்து உபதேசி என்று சொல்லுகிறார்.

இதையே நம் பூர்வாசாரியர்கள் கடைப்பிடித்தார்கள். ராமானுஜர் அதே வேதத்திலிருந்த இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தை வெளியே கொண்டு வந்தார். அது தான் அந்த புரட்சி!

ராமானுஜர் பெரிய திருமலை நம்பிகளிடம் திருமலையில் ஸ்ரீமத் ராமாயணம் காலகேடபம் கேட்டார். அதை நன்கு கேட்டு மனதில் நிறுத்துக்கொண்டார்.

கீதையின் சரம ஸ்லோகத்தின் உட்பொருளைத் திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் பெற்றுக்கொள்ளத் திருவரங்கத்திலிருந்து திருக்கோட்டியூர் புறப்பட்டார்.

திருக்கோட்டியூர் ஊர் எல்லைக்குள் நுழைந்தவுடன் எதிரே வந்தவரிடம் “இங்கே திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருமாளிகை எங்கே இருக்கிறது?” என்று கேட்டார் அவரும் வழியைச் சொல்ல, உடனே ராமானுஜர் நின்ற இடத்திலிருந்து சாஷ்டாங்கமாகக் கீழே விழுந்து சேவித்தார். எழுந்து கொண்டார்.

தலைப் பட்ட இடத்திலிருந்து மீண்டும் சேவித்தார் இப்படி திருமாளிகை இருக்கும் இடம்வரை சேவித்துக்கொண்டே சென்றார் (.பதினெட்டு முறையும் இப்படியே சென்றார்)

நம்பியின் திருமாளிகை அடைந்தார். நம்பி அவரை அழைத்துச் சென்று என்ன விஷயம் என்று கேட்டார். ராமானுஜர், அடியேனுக்குச் சரம ஸ்லோகத்தின் அர்த்தத்தைப் போதிக்க வேண்டும் என்றார்.

நம்பி ஒவ்வொரு முறையும் ‘பிறகு வாரும்’ என்று சொன்ன 18 வாக்கியங்கள்தான் என்ன?

1. சம்சார பீஜம் தொலைந்த ‘பிறகு வாரும்’ என்று சொல்லி அனுப்பினார் நம்பி. (உலக விஷயங்களில் உள்ள பற்றை விட்டுவிட்டு வேண்டும்) ராமானுஜரும் நம்பியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவரங்கம் திரும்பினார். நம்பிகள் சொன்ன விஷயத்தை மனதில் சிந்தித்தார். உலக வாழ்கையில் பற்று இருந்தால் பெருமாள் மீது எப்படிப் பற்று வரும்? தன்னை சுயபரிசோதனை கொண்ட பிறகு இரண்டாம் முறை திருக்கோட்டியூருக்கு கிளம்பினார்.

2. அஹங்காரம், மமகாரம் அற்ற ‘பிறகு வாரும்’ என்றார் நம்பி. (நான், என்னுடையது என்ற எண்ணம்). ராமானுஜர் திருவரங்கம் திரும்பினார். நம்பி சொன்ன விஷயத்தை அசைபோட்டுக்கொண்டு அஹங்காரம் பெரிய தடை தான். மீண்டும் தன்னை சுயபரிசோதனை செய்துகொண்டு திருக்கோட்டியூருக்கு கிளம்பினார்.

3. ஆத்ம ஞானம் பெற்ற 'பிறகு வாரும்' என்று நம்பிகள் சொல்ல (உடல் வேறு ஆத்மா வேறு) ராமானுஜர் அதைக் கேட்டுக்கொண்டு திருவரங்கம் திரும்பினார். தேகமே ஆத்மா கிடையாது என்பதைச் சுயபரிசோதனை செய்து கொண்டு மறுபடியும் திருக்கோட்டியூர் கிளம்பினார்.

4. தேஹாபிமானம் தொலைந்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (உடல்மீது உள்ள பற்று) உடையவர் நம்பி சொன்ன வார்த்தையைக் கேட்டுக்கொண்டு திருவரங்கம் திரும்பினார். நம்பி இந்த உடலை வளர்ப்பதை விட்டுவிட்டு ஆத்மாவை வளர்க்க வேண்டும் என்று சொன்னதைச் சிந்தித்தார். சுயபரிசோதனை செய்துகொண்டு மீண்டும் திருக்கோட்டியூருக்கு கிளம்பினார்.

5. கைவல்ய மோஹம் தொலைந்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (செல்வம், சொத்து சேர்ப்பதில் ஆசை) திருவரங்க திரும்பினார் ராமானுஜர். நம்பி சொன்னதை மனதில் நிறுத்திக்கொண்டார். பெருமாள் தான் நமக்கு நிரந்தர செல்வம். மற்ற செல்வம் பெருமாளை அனுபவிக்கத் தடை என்று புரிந்துகொண்டார். திருக்கோட்டியூருக்கு கிளம்பினார்.

6. விஷயாந்தரப் ஆசை அற்ற 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (மற்ற விஷயங்களில் ஆசை) திருவரங்கம் திரும்பிய உடையவர் பெருமாளைப் பற்றும்போது வேறு பலன்களைக் கேட்காமல் ஆண்டாள் சொல்லுவது போல உன்னை அருத்தித்து வந்தோம் என்று இருக்க வேண்டும் என்று புரிந்துகொண்டார். மீண்டும் திருக்கோட்டியூருக்கு புறப்பட்டார்.

7. பகவத் விஷயத்தில் ஆசை பிறந்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி (பெருமாள் மீது ருசி(ஆவல், ஆசை) வர வேண்டும்) திருவரங்கம் வந்தபின் அவன் திவ்ய ரூபம், ஸ்வரூபம், குணம் எல்லாம் நினைத்துப் பூரிப்பு அடைந்தார். உடனே மீண்டும் கிளம்பினார் திருக்கோட்டியூருக்கு.

8. ராக த்வேஷங்களை விட்ட 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி (இன்ப - துன்பங்கள், விருப்பு - வெறுப்புகள்). திருவரங்கம் திரும்பியபின் அதை நினைத்துச் சிந்தித்தார். விருப்பு வெறுப்பு, இன்ப துன்பங்கள்

எல்லாம் இந்த உலக வாழ்கையில் பற்று இருந்தால் வருவது என்று புரிந்துகொண்டார். திருக்கோட்டியூர் கிளம்பினார்.

9. பார தந்தர்யம் அறிந்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (பெருமாள் விருப்பப்படி இருப்பேன்) ஆண்டான்(சேஷ) – அடிமை(சேஷி) சம்பந்தம் பற்றிச் சிந்தித்துவிட்டு. நாம் என்றுமே அவருக்குக் கைங்கரியம் செய்யும் தொண்டன் தான் என்று கிளம்பினார் திருக்கோட்டியூருக்கு.

10. ஸ்ரீவைஷ்ணவத்வம் கை வந்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பண்புகள்) இதுவரை ஒன்பது முறை சென்றபோது சொன்ன வார்த்தைகளை எல்லாம் மீண்டும் ஒரு முறை சிந்தித்தார். அதைத் தவிர நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களையும் செய்பவன் தான் உண்மையான ஸ்ரீ வைஷ்ணவன் என்று புரிந்துகொண்டார். திருக்கோட்டியூர் கிளம்பினார்.

11. ஸாத்விக பரிக்ரஹம் பெற்ற 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி (நல்ல மக்களின் அபிமானம்). திருவரங்கம் வந்த இராமானுஜர் நல்லவர்களின் சம்பந்தம் எப்போதும் நமக்கு முக்கியம் என்று புரிந்துகொண்டார். நல்லார்கள் வாழும் அரங்கத்தில் அதற்குக் குறைவு ஏது? மீண்டும் திருக்கோட்டியூருக்கு சென்றார்.

12. பாகவத பரிக்ரஹம் பெற்ற 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி.(எம்பெருமானின் அடியார்களின் அங்கீகாரம்) நல்லவர்கள் சம்பந்தம் மட்டும் இல்லை அதைவிடப் பாகவதர்களின் சம்பந்தம் மிக முக்கியம் என்பதைப் புரிந்துகொண்டார்.

13. பகவத் பரிக்ரஹம் பெற்ற 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (பெருமாளின் கிருபை) திருவரங்கம் திரும்பிய இராமானுஜர் நம்பி சொன்னதைச் சிந்தித்தார். எப்போதும் பெருமாளின் சிந்தனையுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதை புரிந்துகொண்டார். மீண்டும் கிளம்பினார் திருக்கோட்டியூருக்கு.

14. அனன்ய சேஷத்வம் பெற்று 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி.(நான் எம்பெருமான் ஒருவனுக்கே என்ற எண்ணம்) இராமானுஜர் திருவரங்கம் வந்த பின் நாராயணனே நமக்கே என்ற

சிந்தனையுடனும் ிமானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழ்கில்லேன்' என்பது போலவும் ிமருத்துவன் பால் மாறாத காதல் கொண்டவன் ி போலவும் 'புகல் ஒன்றில்லா அடியேன் உன் அடக்கீழ் அமர்ந்து புகுந்தேனே' என்று இருக்க வேண்டும் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு மீண்டும் திருக்கோட்டியூர் புறப்பட்டார்.

15. அனன்ய ப்ரயோஜனத்வம் கைக்கூடிய 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (பெருமாளுக்கே நாம் அவனை அடைவதே நம் பலன் என எண்ணம்) திருவரங்கம் வந்த இராமானுஜர் ிஉனக்கேநாம் ஆட்செய்வோம்' என்று எம்பெருமானை அடைவது ஒன்றே தனக்குப் பிரயோஜனம் என்பதைப் போலப் புரிந்துகொண்டு மீண்டும் திருக்கோட்டியூர் கிளம்பினார்.

16. அனன்ய போக்யத்வம் கை கூடிய 'பிறகு வாரும்' (பெருமாளை அனுபவிப்பதே ஆனந்தம்) என்றார் நம்பி. திருவரங்கம் வந்த இராமானுஜர் ிஉண்ணும் சோறு பருகு நீர் தின்னும் வெற்றிலையும் எல்லாம் கண்ணன்' என்று மற்றை நம் காமங்கள் தொலைத்து 'கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தனை கூடி இருந்து குளிர்ந்து அனுபவிப்பதே ஒரே குறிக்கோள் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு மீண்டும் திருக்கோட்டியூர் புறப்பட்டார்.

17. ஆசார்ய அனுக்ரஹம் கிடைத்த 'பிறகு வாரும்' என்றார் நம்பி. (ஆசாரியனின் கருணை அவரின் அருள்) இராமானுஜர் கிளம்ப, நம்பி "அடுத்த முறை வரும் போது தண்ட பவித்திரத்துடன் நீர் மட்டும் வாரும் கூட யாரையும் அழைத்துக்கொண்டு வர வேண்டாம்' என்றார். திருவரங்க வந்த இராமானுஜர் ஆளவந்தாரின் கடாசுஷத்தை சிந்தித்தார். திருக்கச்சி நம்பி சொன்ன ஆறு வார்த்தைகளைச் சிந்தித்தார். பெரிய நம்பிகள் மதுராங்கத்தில் தமக்கு பஞ்சமஸ்காரம் செய்ததை நினைவு கூர்ந்தார். நாதமுனிகள் தொடக்கமாக மற்ற ஆசாரியர்கள் ிநம் பையல்' என்று அவர்கள் "நம்முடைய பையலான இவன் நமது கருணைக்கு உரியன் என்று உபதேசித்த நல் வார்த்தைகளை நினைவுகூர்ந்தார். திருக்கோட்டியூருக்கு புறப்பட்டார்.

18. இந்த முறை அவர் திருக்கோட்டியூர் சென்றபோது 'அதிகாரி புருஷரே வாரும்!' என்று அழைத்தார் நம்பி. உடையவருடன்

முதலியாண்டானையும், கூரத்தாழ்வானையும் பார்த்தபோது.

“இளையாழ்வாரே தண்ட பவித்திரத்துடன் உம்மை மட்டும் தானே வரச் சொன்னேனே! என்றார். ராமானுஜர் நம்பியை வணங்கி “இதோ இங்கே இருக்கும் முதலியாண்டானும், கூரத்தாழ்வானும் அடியேனுக்குத் தண்டமும், பவித்திரமுமாக எப்போதும் பிரியாமல் இருப்பவர்கள்! என்றார்.

நம்பி வரவேற்று கண்ணன் கீதையில் சொன்ன “ஸர்வ தர்மான் பரித்யஜய! என்ற சரம ஸ்லோகத்தின் பொருளை உபதேசித்தார்.

அர்த்த விசேஷங்களைக் கேட்டுக்கொண்ட ராமானுஜரிடம் திருக்கோட்டியூர் நம்பி ராமானுஜரே! உம்மிடம் யாரேனும் அர்த்தம் கேட்டு வந்தால் கீதையில் கண்ணன் சொன்னது போல அடியேன் செய்தது போல நன்கு பரிசோதித்து அவர் அதற்குத் தகுதியானவரா? என்று பார்த்த பின்னர் அவருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும்! என்றார்.

இராமானுஜரும் “அப்படியே செய்கிறேன்!” என்று விடைபெற்று நேராகத் திருக்கோட்டியூர் ஸ்ரீஸௌம்யநாராயணப் பெருமாள் நம்பியின் வீட்டில் இருந்து கிளம்பியவர், விறுவிறுவென

கோயிலுக்குள் வந்தார். கோயிலின் விமானத்திற்குள் சென்றார்.
கோயிலின் உச்சியில் நின்றுகொண்டார்.

மக்கள் அனைவரையும் குரல் கொடுத்து அழைத்தார். இதோ...
நம்மை உய்விக்கும் மந்திரம்... நாராயண மந்திரத்தை எல்லோரும்
கேளுங்கள். சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு பரமபதம் நிச்சயம்.

வைகுண்டம் கிடைப்பது உறுதி. மோட்சத்துக்குச் செல்வீர்கள் என்று
மந்திரத்தை பெரும் குரலெடுத்து சொன்னார். மந்திரத்தை
எல்லோருக்கும் உபதேசித்து அருளினார்.

அவ்வளவுதான். கடும் கோபம் கொண்டார் நம்பி. இராமானுஜரைக்
கடிந்து கொண்டார்.

அவரிடம் ராஇமானுஜர் பணிவுடன் சொன்னார்... 'எனக்கு நரகம்
கிடைத்தாலும், மக்கள் நன்றாக வாழ்வார்களே, அதுபோதும்'
என்றார்.

இதைக் கேட்டு நெகிழ்ந்த நம்பி, 'நீ
என்னிலும் பெரியவன்,
எம்பெருமானார்' என்று சொல்லி
கட்டித் தழுவிக்கொண்டார்.
அத்தகைய புண்ணிய பூமி
திருக்கோஷ்டியூர் என்கிறது ஸ்தல

புராணம்.

கோயிலில், திருக்கோஷ்டியூர் நம்பி, இராமானுஜர் இருவருக்கும்
தனித்தனிச் சந்நிதிகள் உள்ளன.

திருக்கோஷ்டியூர் நம்பி ராமரைப் போன்று ராமானுஜரின் உயர்ந்த
உள்ளத்தை வியந்து "வாரும் நம் எம்பெருமானாரே!" என்று
ஆரத்தழுவிக்கொண்டார்.

பாமரனுக்கும் பிரம்ம ஞானம் தந்தவர் வேதாத்திரி மகரிஷி

- தகுதி உள்ளவருக்குத் தான் நாராயண மந்திரத்தை சொல்ல வேண்டும் என்பதை மாற்றியமைத்தவர் இராமானுஜர்.
- தகுதி உள்ளவர்களுக்குத்தான் பிரம்மஞானம் தரவேண்டும் என்பதை மாற்றி அமைத்தவர் **வேதாத்திரி மகரிஷி**.

இந்திய தத்துவஞானியான வேதாத்திரியார் பிரம்ம ஞானத்தின் வழியே பிரபஞ்ச இயக்கத்தைப் பற்றி எளிமையாகப் பாமரனும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் தந்திருக்கிறார்.

இறைநிலையே தன்னிடம் வந்து பிரம்ம ஞானத்தை எழுதுக என்று கூறியதாகவும் கூறியுள்ளார்.

மறைபொருட்களை உணரும் நிலை

பிரம்ம ஞானத்தை இரகசியமாக வைத்துக் கொண்டும், ஒரு சிலருக்கே (அவர்கள் பார்வையில் தகுதியுடையவர்களுக்கு மட்டும்) அதைக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கை இன்று தகர்ந்துள்ளது .

பிரம்மஞானம் உலகில் மக்கள் அனைவருக்கும் பரவாமல் தடைப்பட்டதற்கு ஒரு முக்கியக் காரணம் உண்டு..

அதை உணர்ந்து கொண்டு, தக்க முறையில் அந்தத் தடைகளைக் களைய வேண்டும். தடைக்குக் காரணங்களாவன:

அனைத்தியக்க அருட்பேராற்றலான இறைநிலை – பிரம்மம், அதிலிருந்து தோன்றிய விண், விண் சுழலிலிருந்து தோன்றிய காந்தம், காந்தத் தன்மாற்றங்களாகிய அழுத்தம், ஒலி, ஒளி, சுவை, மணம் – இவற்றின் கடைசி அலை இயக்கமாகிய மனம்.

இவையனைத்தும் மறை பொருட்கள். இவை இல்லையென்று மறுத்துக் கூற முடியாது. இவ்வாறு உள்ளன என்று புலனறிவுக்கு எடுத்துக் காட்டவும் முடியாது.

ஆயினும், இவற்றை அறிவதற்காகவே ஆறாவது அறிவு எனும் சிந்தனையாற்றல் மனிதனிடம் அமைந்திருக்கிறது. ஐந்து புலன்கள் மூலம் தோற்றப் பொருட்களை உணர்வது ஐயறிவு.

- பரமாணு முதல் கொண்டு, எந்தப் பொருளும் இறைநிலையாகவே இருக்கும் காட்சி அறிவிற்கு உண்டாகும். எல்லா இடங்களிலும் எக்காலத்திலும் எல்லாப் பொருட்களிலும் இறைநிலையை உணரக்கூடிய பேரறிவுதான் பிரம்மஞானம் எனப்படுகின்றது.
- தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி.

"பேரியக்க மண்டலத்தைத் தத்துவங்கள்
பத்தாக விளங்கிக் கொள்வோம்.
பெரியசுமை மனதிலிருந் திறங்கிவிடும்.
மனம்அறிவாம் சிவமு மாகும்.
ஓரியக்க மற்றநிலை வெட்டவெளி
இருப்ப துவே; ஆதி யாகும்.
உள்ளமைந்த ஆற்றலே உருண்டியங்கும்
விண்ணாகும். அதிலெ ழுந்த
நேரியக்க விரிவுஅலை நெடுவெளியில்
கலப்புறவான் காந்த மாச்சு.
நிகழ்காந்தத் தன்மாற்றம் அழுத்தம்ஒலி
ஒளிசுவையும் மணம்மனம்ஆம்.
சீரியக்கச் சிறப்புகளை விளைவுகளை
உள்ளுணர்ந்தால் அதுமெய்ஞ் ஞானம்.
சிந்திப்போம், உணர்ந்திடுவோம், சேர்ந்திருப்போம்
இறைநிலையோ டென்றும் எங்கும்!" (ஞாக.பா 1674)

ஆன்மா எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்திருக்கிறது. அவ்வாறே அறியப்படுகிறது. எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்ததாக அதனைத் தியானிக்க வேண்டும்.

ஆன்மா எல்லா உயிர்களிலும் நிறைந்திருப்பதை யார் அறிகிறானோ அவனை எல்லா உயிர்களும் நேசிக்கின்றன.

பிரம்மாகிய பேரறிவே நமது அறிவு என்று உணர்ந்த ஞான நிலையை மகரிஷி கூறும்போது,

"அவன் நீ ஒன்றாய் அறிந்தஇடம்
அறிவு முழுமை அது முக்தி"

என்பார்.

”வேதத்தை யான் படித்த தில்லை ஆனால்

வேதத்தின் உட்பொருளாய் என்னைக்கண்டேன்
வாதத்தில் யான் கலந்து கொண்டதில்லை

வாதிப்போர் அனைவருக்கும் பொருளாய் உள்ளேன்.

பேதித்த அண்டங்கள் உயிர்கட்கெல்லாம்

பிறப்பிடமாய்க் கருப்பொருளாய் என்னைக் கண்டேன்.

சோதிப்போர் புலனறிவால் என்னைக் காணார்

சுயநிலையை அகத்துணர அவர் நான் ஒன்றே” (ஞாக.பா.1400)

தான் உணர்ந்த பிரம்ம ஞானத்தை மகரிஷி கவிதையாகத்
தருகிறார்.

பிரம்மஞானம் எனும் பேரியக்க மண்டலத்தில் 1. இறைவெளி 2.
முதல்நிலை நுண்விண் வேதான் 3. இரண்டாம் நிலை நுண்விண்
யோகான் எனும் நிழல்விண் 4. யோகான் எனும் நிழல் விண்,

இறைவெளியில் கரையும் நிகழ்ச்சி காந்தம் எனும் நான்கு
தத்துவங்களில் அடிப்படையில் பிரம்மஞானம் என்ற பயிற்சியை
மனவளக்கலையில் பாடமாக்கியுள்ளார் மகரிஷி.

இதனை ஆண்டுதோறும் ஆயிரக்கணக்கானோர் பயின்று
பிரம்மஞானிகளாக உருவெடுத்து வருகின்றனர்.

மனவளக்கலை என்னும் வாழ்க்கை வள விஞ்ஞானம், மனித
குலத்திற்கு அவசியமான அறிவு விளக்கக் கதவைத் திறந்து விட்டு
விட்டது. பயன்பெறுவோம். பிரம்ம ஞானம் பெறுவோம்.

ஒருங்கிணைந்த வான் மண்டல இயக்கப் பேராற்றலை
ஆராய்நதறியும் போது மனித மனதுக்கு எவ்வளவோ உண்மையும்
விளக்கங்கள் கிடைக்கும்.

அதனால் தான் ”பிரம்மஞானம்” அனைவருக்கும் வேண்டும் என்று
வலியுறுத்தப்படுகிறது.

மறை, சூரிய ஒளி, காற்று இவற்றைப் போல் பிரம்ம ஞானமும் மக்கள் எல்லோருக்கும் பொதுவானது. எளிதாகவும் கிடைக்கக் கூடியது. முயன்று பயனடைய வேண்டியது.

இந்த தத்துவத்தை கல்விக் கூடங்கள் மூலம் பரவச் செய்ய வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாக அமைந்துள்ளது.

இதனை அருட்தந்தையின் உலகசமுதாய சேவா சங்கம் நிறைவேற்றி வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

8.சமூக புரட்சியாளர்கள்

(சாதியை வேரறுத்தவர்கள்)

இந்து மதத்தின் முதல் சமூக சீர்திருத்தவாதி இராமானுஜர்தான் எனலாம்.

இறைவன் முன் உணவு உண்பதில் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லை என்று ஏற்படுத்தி முதன்முதலாகப் பொது விருந்து கண்டவர்.

இறைவனுக்குத் தொண்டு செய்வதில் சாதி, மதி பேதங்கள் இல்லை என்று அந்த நாளிலேயே கூறியதுடன், பெருமாளின் முன் 'வேதம் ஒதுபவனும் உடல் வருத்திப் பணி செய்பவனும் ஒன்றே' என்ற நியதியை உருவாக்கியவர்.

இப்போதும் திருவரங்கத்தில் உலா முடித்துத் தேரிலிருந்து பெருமாள் இறங்கியதும் தச்சுத் தொழிலாளி போன்ற உழைக்கும் வர்க்கத்தினருக்கு மரியாதை செய்வது இராமானுஜரின் ஏற்பாடே.

இறைவன் செல்வப் பிள்ளையைத் தொடர்ந்து ஓடிவந்த முஸ்லிம் பெண்ணை பெருமாளுக்கே திருமணம் செய்து வைத்தவர்.

ஆதிதிராவிடர்களைத் திருக்குலத்தவர் என அழைத்தவர். வேத ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தியவர்.

இராமானுஜர் சாதி பற்றுமிக்க அந்தக் காலத்திலேயே சமத்துவத்தை வலியுறுத்தியவர். அவர் தம்முடைய சீடர்களை பாகுபாடின்றி நடத்தினார்.

வேதியச் சீடனுடனும் கை கோர்ப்பார், வேடர் குலச் சீடனின் தோளிலும் சாய்ந்து கொள்வார். தம்முடைய உயிருக்கு ஆபத்து நேர்ந்தபோதுகூட தமது கொள்கையை அவர் விட்டுக் கொடுத்ததில்லை.

சாதி வேறுபாடுகளை களைவதற்கான முயற்சியில் அவர் தொடர்ந்து ஈடுபடவே செய்தார்.

இந்து சமுதாயம் தேக்கநிலை அடைந்தபோது **ராமானுஜரே** மிக முக்கியமான சமுதாய எழுச்சியை ஏற்படுத்தினார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அரவணைத்து, கோவிலுக்குள் அழைத்துச் சென்றார்.

சமுதாயத்தின் அனைத்துப் பிரிவுகளுக்கும் அந்தணராகும் உரிமை இருப்பதை மீண்டும் நினைவூட்டி, சமுதாய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார்.

உலக வரலாற்றில் இதுவரை நடந்திராத சமூக விடுதலைக்கான கருத்தியல் மாற்றம் இது.

இதற்கான ஆன்மிக-கருத்தியல் உத்வேகத்தை இராமானுஜர் எங்கிருந்து பெற்றார் எனும் கேள்வி எழுகிறது.

பதினெட்டாம் அத்தியாயத்தில் (மோட்ச சன்னியாச யோகம்) பகவத்கீதை குணங்களின் அடிப்படையில் அறிவை மூவிதமாகப் பிரிக்கிறது. இதில் உயர்ந்ததான சத்வ அறிவை இப்படி வரையறை செய்கிறது:

வெவ்வேறாகவுள்ள பொருள்கள் அனைத்திலும் வேறுபாடில்லாததும் அழிவில்லாததுமான ஒரே வஸ்துவை எவன் பார்க்கிறானோ அந்த ஞானத்தை சாத்வீகம் என அறி. (பகவத் கீதை 18:20)

இந்த சமத்துவப் பார்வை எப்படி சமுதாய விடுதலைக்கு வழிகோலும் எனக் கேட்கலாம்.

ஆனால் இராமானுஜர் தன் பாஷ்யத்தில் இதனை சமுதாயச் சூழலில் மானுடத் தளத்தில் பொருத்திப் பேசுகிறார்.

‘சாதி வித்தியாசங்களுக்கும், சமூகப் பொறுப்புகளுக்கும், உடல் அமைப்புகளுக்கும் அப்பால், அனைவரிடத்திலும் ஒரேபோல உறையும் அழியாத பிரம்மத்தைக் காண்பதே சாத்வீக அறிவு’ என அவர் கூறுகிறார்.

ஸ்ரீரங்கம் கோயிலில் அவ்வூர் பிராமணர்கள் மிகுந்த ஆசாரசீலராக தங்களை காட்டிக் கொண்டதை ராமானுஜர் கண்டித்தார்.

நீங்கள் அத்தனை உயர்ந்தவர்களாக இருந்தால் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை நீங்கள் சேவிக்கக்கூடாது. அவருக்கு நிவேதனம் செய்யப்படும் பிரசாதத்தையும் ஏற்கக்கூடாது.

தீண்டப்படாதவரான திருப்பாணாழ்வாரை அவர் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டதால் உங்கள் நோக்கப்படி ரங்கநாதனும் தீட்டு உள்ளவர்தான். அவர் அருகே செல்லாதீர்கள் என்று கண்டித்தார்.

இந்த அளவுக்கு ஜாதி வித்தியாசம் பாராமல் திட சித்தமுள்ளவராக இருந்து உலகில் இணையற்ற ஒரு மதத்தை ஸ்தாபித்து அருளிய இராமானுஜரின் புகழ் எங்கும் பரவியது.

எந்த சீர்திருத்தவாதிகளுக்கும் முதல் எதிர்ப்பு அவர்களது வீடுகளில்தான் இருக்கும். ராமானுஜருக்கும் அப்படியே. அவரது சீர்திருத்த கருத்துக்களை மனைவி தஞ்சம்மாள் ஏற்கவில்லை.

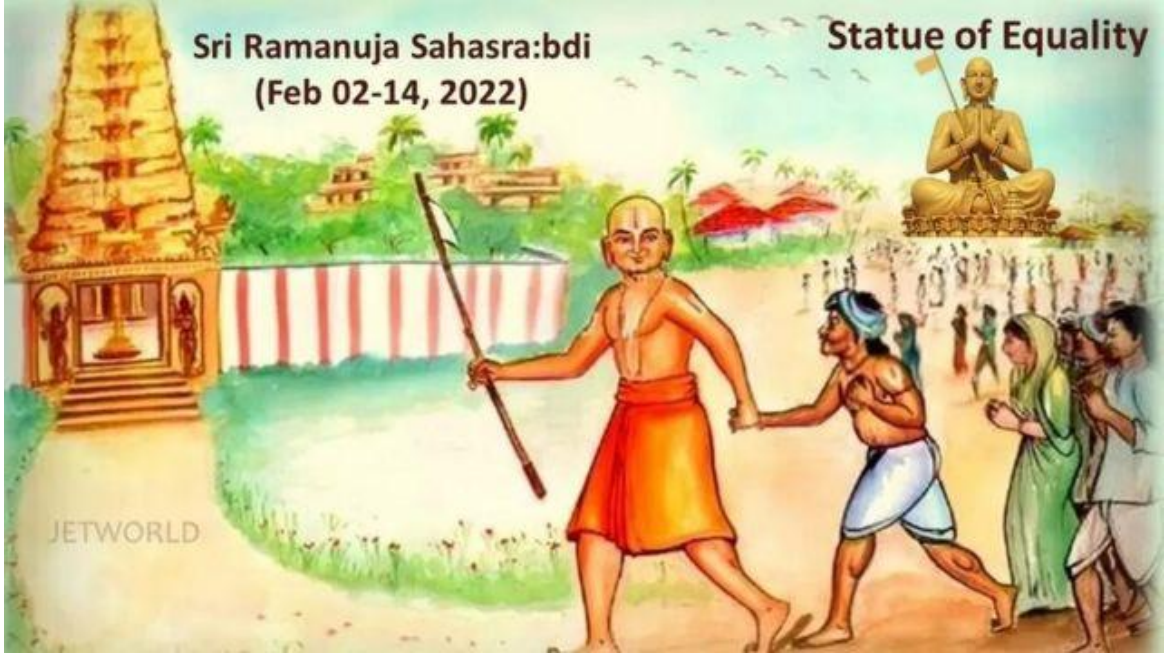
பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் என்ற வள்ளுவரின் வாக்கிற்கு இணங்க வாழ்ந்த இராமானுஜர் ஒருசமயம் திருக்கச்சி நம்பிகளைத் தனது இல்லத்திற்கு உணவு உண்ண அழைத்து இருந்தார். அவரும்

அதற்கு இசைந்திருந்தார்.

இராமானுஜரின் மனைவி தஞ்சம்மாளோ மிகுந்த ஆசாரமான குடும்பத்திலிருந்து வந்தவள்.

இராமானுஜர் திருக்கச்சி நம்பிகளோடு பேசுவதையே விரும்பாதவள்; அவரையே குருவாக ஏற்றுக் கொண்டது அவளுக்குத் துளியும் பிடிக்கவில்லை.

இந்த நிலையில் இராமானுஜர் தஞ்சம்மாளிடம், 'திருக்கச்சி நம்பிகளை அமுதுண்ணை அழைத்துள்ளேன். விரைவில் தளிகை (சமையல்) செய்யி என்றார்.

தஞ்சம்மாள் வேண்டா வெறுப்பாக தளிகை செய்ய, இராமானுஜர் திருக்கச்சி நம்பிகளை அழைத்து வர புறப்பட்டுப் போனார்.

நம்பிகளோ, வேறு வேலை இருந்ததால், குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு முன்னதாகவே இராமானுஜரின் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார். தஞ்சம்மாள் இரண்டு திண்ணைகளுக்கு இடையில் இருக்கும் நடைபாதையில் அவரை அமரச் செய்து உணவிட்டாள்.

திருக்கச்சி நம்பிகள் சென்றபின் அவர் சாப்பிட்ட இலையைக் கோலால் எடுத்தெறிந்து, வீடு முழுவதும் சாணம் தெளித்து சுத்தம்

செய்து, தானும் குளித்துவிட்டு, புதியதாக சமையல் செய்து இராமானுஜரின் வருகையைப் பார்த்துக் காத்திருந்தாள்.

விவரம் அறிந்த இராமானுஜர் கோபம் கொண்டார். தன் பக்தி மார்க்கத்திற்கும் மனித நேயத்திற்கும் வைணவ வளர்ச்சிக்கும் தஞ்சம்மாள் உறுதுணையாக இருக்கமாட்டாள்; உபத்திரமாகத்தான் இருப்பாள் என்று எண்ணி துறவறத்தை மேற்கொண்டார்.

சில கோயில்களில் தலித்துகள் நுழைவது, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்தவர்களை கோயில் அர்ச்சகர்கள் ஆக்கியது, தாழ்த்தப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த மக்களை வைணவத்துக்குள் கொண்டு வந்தது உள்ளிட்டவற்றில் இராமானுஜர் பங்காற்றியுள்ளார்.

- சாதி ஏற்றத்தாழ்வை ராமானுஜர் கடுமையாக எதிர்த்தார். சாதி ஏற்றத்தாழ்வை தம்முடைய மனைவி கொண்டிருந்தார் என்பதே அவரின் துறவறத்துக்கு ஒரு காரணம்.

சமுதாயத்தில் நிலவிய சாதி சமய வேற்றுமையினை தமிழ்ச் சித்தர்கள் சாடினார்கள்.

“சாதி பேதமில்லை அகப்பேய் தனாகி நின்றவர்க்கே”

என அகப்பேய் சித்தரும்,

“ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்
நன்றே நினைமின் நமன் இல்லை நாளுமே
சென்ற புகுங்கதி வேறில்லை நும்சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீ நினைந்துய்யுமே”

எனத் திருமூலரும்,

“சாதியிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே
சாத்திரச் சந்தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானித் தலைகின்றீர்”

என்று வள்ளலாரும்,

ஶ்ரீகருவான நாத விந்தில் ஜாதியேது?
கற்பனையால் நாம்மிரண்டு பேசுகின்றோம்
வருநாளில் கல்வியோடு பொருளாதாரம்
வளர்ச்சி பெற்றால் ஜாதியெலாம் ஒழிந்திடாவோ?”

என்று **வேதாத்திரி** மகரிஷியும் சாதியைச் சாடுகின்றனர்.

ரிக் வேதம், மனு தர்மம், பகவத்கீதை ஆகியவை சாதி இறைவனால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு என்றே கூறுகின்றன.

பகவத்கீதை குணத்தின் அடிப்படையில் சாதி அமைகின்றது என குறிப்பிட்டாலும், பிற பிறப்பின் அடிப்படையிலேயே சாதி அமைகின்றது என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

சமுதாய அமைப்பே சாதியை உருவாக்கியது என்றும் மதத்திற்கு சாதிக்கும் தொடர்பில்லை என்றும் [சுவாமி விவேகானந்தர்](#) குறிப்பிடுகின்றார்.

தொழிற் கோட்பாடு

சாதி மக்கள் குழுக்கள் செய்யும் தொழில் அடிப்படையில் அமைந்தன என்பதுவே தொழிற் கோட்பாடு. தொழில்களின் தன்மை காரணமாக 'தூய்மை' 'தீட்டு' வரையறை செய்யப்பட்டன.

பிறப்பு ரீதியிலான தமிழ் சமூக அமைப்பை மறுக்கும் பலர், தொழில் ரீதியிலான தமிழ் சமூக அமைப்பு இயல்பான என்றும் கருத்தாக்கம் செய்துள்ளார்கள்.

சாதி ஒழிய சரியான வழி எது? – வேதாத்திரி மகரிஷி.

சாதிகளை ஒழித்துவிட வேண்டுமென்று நாம் விரும்புகின்றோம்.

சாதி எப்படி ஏற்பட்டது? அனால் விளைகின்ற நன்மை தீமை யாவை? என ஆராய்ந்தறிந்த பிறகே அதை எப்படி ஒழிக்க வேண்டும் என்று வழிகாண முடியும்.

முன்னாளில் ஒவ்வொரு தொழிலின் பேரைக் கொண்டு அத்தொழில் புரிகின்ற மக்களை அழைத்து வந்த பழக்கம் ஏற்பட்டது.

தொழில்கள் பரம்பரையாகப் பின்பற்றிச் செய்யப்பட்டும் வந்தன. தேச வெப்ப தட்ப நிலைக்கேற்றவாறும், தொழில்களுக்கேற்றவாறும், மக்களிடம் -

1. செயல்திறமை,
2. மனோநிலை,
3. அறிவின் வளர்ச்சி,
4. பொருளாதாரம்,
5. உணவுமுறை,
6. ஒழுக்க பழக்கங்கள்

என்ற ஆறு வகையும் இணைந்த பண்பாடு உருவாயிற்று.

உலகம் முழுவதும் ஆங்காங்கு இப்பண்பாடுகள் பாரம்பரியமாகத் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றன.

இந்த விதமான பண்பாடுகளில் இன்று மனித வர்கத்தின் வாழ்வில் பெருநலம் விளைவிக்கின்ற பண்பாடுகளும் உண்டு.

மேலும் திருத்தி உயர்ந்த வேண்டிய பண்பாடுகளும் இருக்கின்றன.

இயந்திர விஞ்ஞான சாதனங்கள் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில், எந்தத் தொழிலையும் எவரும் செய்யலாம் என்று ஒரு பொதுவான முறை உருவாகிவிட்டது.

ஆகவே தொழிலின் பெயரால் அழைத்து வந்த சாதிகள் ஒழிந்தே போயின.

ஆனால், பழக்க வழக்கம் பண்பாடு கலாச்சாரம் என்ற முறைகளால்தான் சாதிகள் நிலைத்தும் நீடித்தும் வருகின்றன.

உயர்ந்த பண்பாடுகள் மனித வர்கத்திற்குப் பொதுவாகத் தேயாவதால், அவை காப்பாற்றப்பட வேண்டும்.

மற்றவைகளைத் திருத்தி உயர்த்த வேண்டும். அதன் மூலமே இன்று நிலவி வருகின்ற சாதி பேதங்கள் மறைய முடியும்.

உணர்ச்சி. உள்ளம் என்ற இருவகையுமே பண்பாடுகளில் இணைந்து பழக்கத்தால் பலம் பெற்றிருப்பதால், இவற்றை உடனேயே பலாக்கார முறையிலே ஒழித்துவிட முடியாது.

அப்படி ஒழிக்க முயல்வதும் தவறேயாகும். நமது செல்வத்தை நாமே பாழாக்கி விடுவது போலாகும்.

சுகாதாரம், பொருளாதாரம், மனோதத்துவம் என்ற மூன்றையும் இணைத்து, தனிமனிதன் வாழ்விலும் சமுதாய வாழ்விலும் நலமளிக்கின்ற ஓர் உயர்ந்த உலகப் பொதுவான பண்பாட்டை கல்வி முறையாக உருவாக்கி, குழந்தைப் பருவத்திலேயே அது எளிதாகப் பழக்கத்தில் வந்துவிடச் செய்ய வேண்டும்.

உணவு, உடை, ஞாபகப் பயிற்சி, ஒழிக்க பழக்கங்கள் இவற்றிலே குழந்தைகள் ஒன்றுபட்டு வளர்ந்தால், ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் சாதி என்ற வார்த்தை வடிக்கற்றே போய்விடும்.

அறிஞர் பெருமக்களே விஞ்ஞான சுகாதார மனோதத்துவ நிபுணர்களே! அரசியல்வாதிகளே! உங்களுக்கே இத்துறையில் அதிக பொறுப்பு உண்டு என்பதை இதன் மூலம் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

9."நான் கண்டு கொண்டேன்;

நாராயண எனும் நாமம்"

விசிஸ்டாத்வ தத்துவத்தை உலககெங்கும் பரப்பி புகழ் பெற்ற இராமனுஜர், [நாராயண மந்திரத்தின் பொருளை தெரிந்து கொள்ள 18 முறை அவர் குருநாதரிடம் நடையாய் நடந்தார்.

ஆனால், இன்றோ வேதாத்திரியம் இந்த மந்திரத்தின் விளக்கத்தை பாமரனும் பரிந்து கொள்ளும்படி, உணர்ந்து கொள்ளும்படி தெளிவாக விளக்கியள்ளது.

கேள்வி: சுவாமிஜி, "நான் கண்டு கொண்டேன்; நாராயண எனும் நாமம்" என்று பெரியவர்கள் கூறுகிறார்களே, அதன் உட்பொருள் என்ன?

வேதாத்திரி மகரிஷியின் விடை: இறைநிலை என்ற பிரம்மமே எழுச்சி பெற்று சுழற்சி நிலையில் விண் என்ற நுண்துகளானது. விண்துகள்கள் மோதி இணைந்து, இயங்குகின்ற தன்மைக்கு ஏற்ப மூலகங்கள் தோன்றின.

விண்ணின் அடர்த்தி நிலையே காற்று. அவ்வடர்த்தி வேறுபாட்டில் தோன்றும் ஹைட்ரஜன் வாயுவோடு ஆக்ஸிஜன் வாயுவும் சேரும் போது நீர்மப் பொருள் தோன்றுகிறது.

அந்நிலைக்கு அடுத்த கெட்டிப் பொருளாக உள்ள எல்லாப் பொருளும், உயிர்களும், நீர்மப் பொருளில் இருந்து தான் தோன்றின. நீர்மப் பொருளின் சுழற்சி வேகம் மேலும் குறைந்து நெருங்கி இயங்க திடப்பொருளாக மாறுகிறது.

மண்ணில் ஒரு தாவர விதையைப் போட்டு அதற்குத் தண்ணீர் ஊற்றுகிறோம்.

அந்தத் தண்ணீரில் உள்ள ஹைட்ரஜன் அணு, அந்த விதையில் அமைத்துள்ள நுண் பதிவுக்கேட்ப சுழற்சி பெற்று, பஞ்சபூதத்தையும் இணைத்து அந்தந்த இரசாயணங்களாக்கி முளை, தண்டு, இலை, கிளை, அரும்பு, மொட்டு, பூ, காய் என்றெல்லாம் மாற்றம் பெறுகிறது. தாவர இனம் ஆக்ஸிஜனைப் பிரித்து மனிதன் சுவாசிக்க உதவுகிறது.

அதனால் உயிர்கள் அனைத்தும் நீர்மப் பொருளின் தன்மாற்றத்தாலே தான் தோன்றி வந்தன.

நாரம் + அயனம் = நாராயணம்.

'நாரம்' என்றால் நீர்.

'அயனம்' என்றால் மாற்றம்.

'நாராயணம்' என்றால் உயிர்கள் அனைத்தும் நீரின் மாற்றத்தால் தோன்றியது எனப்பொருள்.

திடப் பொருளாக உள்ள அனைத்திற்கும் மூலப் பொருளாக உள்ளது நீர்மப்பொருள் தான். நீருக்கு மூலமாக இருப்பது, எல்லாம் வல்ல இறைவனான 'நீயே தான்'. அவ்வறான நாரா-அயணமான உன்னை நான் கண்டு கொண்டேன்.

பிரணவப் பொருளான மெய்ப்பொருளின் குணம் மெளனம். அதனால் இறைவனைக் குறிக்க 'அம்' என்ற மகர மெய்யால் அழைத்தார்கள். நானும் 'அதுவாக' - இறைவனாகவே இருக்கிறேன் என்பது தான் "நாம் + அம் = நாமம்".

நமது நெற்றியில் ி வடிவில் இரண்டு நரம்புகள் மேல் நோக்கியுள்ளன. அது சிலருக்கு வெளிப்படையாகவே தோன்றும். அந்த நரம்புகளைத் தட்பவெட்ப நிலையிலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக இராமக் கட்டியை இழைத்து அதன் மேல் போட்டு விட்டார்கள்.

புருவ மையத்தில் இருந்து உயிர் சக்தியை மேலே கொண்டு போய் 'பிரம்மரந்திரம்' என்ற துரிய நிலையில் வைக்க வேண்டும் என்பதைக் காட்ட மையத்தில் சிவப்பு நிறத்தில் மேல் நோக்கி ஒரு கோடு இழுத்து விட்டார்கள்.

இதைப் புலன்களுக்கு காட்ட அமைத்த சடங்கு முறை நாமமாகும். மொழி வடிக்கில் 'நாமம் போட்டான்' என்றால் இன்று வேறு பொருளாகி விட்டது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் எழுச்சி நிலையில் பஞ்சபூதங்களாகி, நீர் வழியே பரிமாண மாற்றம் பெற்று உயிர்களாகத் தோன்றி நாமாகவும் வந்துள்ளான் என்பதை அறிந்த பெரியோர்கள் குறிப்பாக உணர்த்த அவ்வாறு கூறியுள்ளார்கள்.

10.யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்

சாதி பாகுபாடு நிறைந்த அப்படிப்பட்ட காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து, பாரதமெங்கும் பயணித்து, வீணமடைந்திருந்த “வைணவ மதத்தை” தனது “விஷிஷ்டாத்வைத” தத்துவத்தை கொடுத்து மீட்டெடுத்தவர் “யதிராஜர்” என்று வைணவர்களால் அழைக்கப்படும் “ஆன்மிகப் புரட்சியாளர்” “ஸ்ரீஇராமானுஜர்”. அவரின் வாழ்வில் நடந்த ஒரு சம்பவம்.

ஒரு முறை “ஸ்ரீ இராமானுஜர்” “திருப்பதியில்” தனது சீடர்களுடன் தன் மடத்தில் தங்கியிருந்தார்.

அப்போது கெண்டி எனும் மோர் விற்கும் பெண் அவரது ஆசிரமத்திற்கு வந்தாள்.

அது மிகவும் கோடை காலம் என்பதால் ஸ்ரீ இராமானுஜரும் அவரது சீடர்களும் அவளிடம் மோர் வாங்கி குடித்தனர்.

எல்லாம் குடித்த பின்பு தாங்கள் குடித்த மோருக்கான விலையென்ன எனக் கேட்டார் ராமானுஜர்.

அப்போது கெண்டி தனக்கு பணம் ஏதும் வேண்டாம் என்றும், ஸ்ரீ இராமானுஜர் தனக்கு வைகுண்டம் செல்லும் அருளாசியை வழங்க வேண்டும் எனக் கேட்டாள்.

அந்த எளிமையான மோர் விற்கும் பெண்ணாண கெண்டியின் உன்னதமான எண்ணத்தை கண்டு மகிழ்ந்தார் ஸ்ரீஇராமானுஜர். –

பிறகு இராமானுஜர் கெண்டியிடம், தனக்கு அத்தகைய சக்தி கிடையாதென்றும் “திருமலையில்” நின்றிருக்கும் அந்த “ஸ்ரீநிவாசனுக்கே” அத்தகைய ஆற்றல் இருப்பதாக கூறினார்.

மேலும், தான் அந்த திருமலை ஆண்டவனிடம் கெண்டிக்கு “வைகுண்டம் பிராப்தி” தருமாறு கூறி ஒரு சிபாரிசு ஓலை தருவதாகவும், அதை அந்த பெருமாளிடம் தந்தால் அவர் உனக்கு வைகுண்ட பதவி அளிப்பார், என்று கூறி ஒரு சிபாரிசு ஓலை எழுதி கெண்டியிடம் கொடுத்தார் இராமானுஜர்.

இக்காட்சிகளை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ராமானுஜரின் சீடர்கள், தங்கள் குருநாதர் அந்த கல்வியறிவில்லாத பெண்ணிடம் வேடிக்கை செய்கிறார் என நினைத்துக் கொண்டனர்.

அதைப் பெற்றுக்கொண்ட கெண்டி நேரே திருமலைக்குச் சென்று “வராக மூர்த்தியின்” திருக்குளத்தில் நீராடி, அவரை வணங்கி பின்பு ஏழுமலையானின் தரிசனத்திற்கு அவரது சந்நிதிக்கு சென்றாள்.

அப்போது ஆரத்தி காட்டிய அர்ச்சகர்களிடம், ஸ்ரீ இராமானுஜர் தனக்கு தந்த சிபாரிசு ஓலையை அந்த வெங்கடேஸ்வரரிடம் வைக்குமாறு கூறி அந்த ஓலையை அர்ச்சகர்களிடம் கொடுத்தாள்.

ராமானுஜர் ஏதோ ஒரு ஆச்சர்யத்தை செய்யப் போகிறார் என்று நினைத்து அந்த அர்ச்சகர்கள், கெண்டியிடமிருந்து அந்த ஓலையை வாங்கி பெருமாளிடம் வைக்கச் சென்ற போது, அந்த சிபாரிசு ஓலையை அந்த “திருமலைவாசன்” தனது கைநீட்டி பெற்று கொண்டு “ஸ்ரீ ராமானுஜர் கூறியபடி உனக்கு வைகுண்ட பதவி அளித்தேன்” எனக்கூறிய பெருமாள் மிகுந்த ஒளி கொண்ட தனது “கருட வாகனத்தை” தோன்றச் செய்தார்.

அதில் கெண்டி ஏறி அமர்ந்து கொண்டு அங்கிருக்கும் அனைவரும் காண வைகுண்டம் சென்றாள்.

இக்காட்சியைக் கண்ட அங்கிருந்த மக்களும் இந்நிகழ்வை கேள்விப்பட்ட ஸ்ரீ இராமானுஜரின் சீடர்களும் அந்த ஏழுமலையாண்டவனின் அருளாற்றலையும், ஸ்ரீ இராமானுஜரின் “ஆன்மீக யோகசக்தியையும்” தனக்கு கிடைத்த இன்பம் யாவரும் பெற வேண்டும் என்ற இராமானுஜரது உள்ளத்தை உணர்ந்து அவர் தங்களோடு இருப்பதே மிகப் பெரும் பாக்கியம் என எண்ணி மெய்சிலிர்த்தனர்.

இராமானுஜரைப் போலவே வேதாத்திரி மகரிஷியும் "தான் பெற்ற இன்பத்தை மானுடம் பெற வேண்டும் என்று " அன்பர்களே வாரீர்" என்று அழைக்கிறார்.

"அன்பர்களே வாரீர்
அறிவின் இருப்பிடம்
அறிந்து இன்பமுற
அன்பர்களே வாரீர்!

இன்ப நிலையதை ஏகநிலையதை
அன்பு நிலையதை
அறிந்திடலாம் இன்று
அன்பர்களே வாரீர்!

தின்று திரிந்து உறங்கவோ பிறந்தோம்
என்று நினைந்ததால் ஏனென உணர்தோம்
அன்றாட வாழ்வை அறிந்தனுபவிக்க
இன்றேனும் விரைந்து எழுச்சிபெற்றுய்வீர்
அன்பர்களே வாரீர்!

பூரண தூலமும் பொருந்து சூக்குமம்
காரணமான கருவையு மறிந்து
ஆரணமான அணுவரிந்து சுடர்
தாரக மவுன தவத்தில் நிலைபெற
அன்பர்களே வாரீர்!

எத்தனை ஆயிரம் ஆயிரம் இன்பங்கள்
இவ்வுலகெங்கும் பேரண்ட முழுமையும்
அதன் அருளாட்சியாக நிறைந்துள்ளான்
அறிவை விரித்து அனைத்தும் துய்த்தின்புற
அன்பர்களே வாரீர்!

நீங்களும் உங்கள் அன்புக் குடும்பமும்
நீளாயுள்,உடல்நலம் நிறைசெல்வம் மெய்யானம்

ஓங்கிச் சிறப்புற்று உள்ள நிறைவோடு
உள்ளொளி பெருக்கி உண்மைப் பொருள் காண
அன்பர்களே வாரீர்" (ஞாக.பா.1644)

தான் பெற்ற இன்பத்தை மானுடமும்
பெற வேண்டி, அன்பர்களே வருவீர்களாக
என்று அழைக்கிறார் வேதாத்திரி
மகரிஷி. அறிவு எங்கே எப்படி உள்ளது
என்பதை அறிந்து, இன்புறலாம்

இன்ப நிலையான அறிவு ஒரே
நிலையாக எல்லாவற்றிலும் இருப்பதை
இன்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

விலங்கினங்கள் வரை நில உலகில்
வாழ்கின்ற சீவ இனங்கள் அனைத்தும்
உண்டு, உறங்கி, உயிர்த்து, மடிந்தும் விடுகின்றன.

மனிதனாகிய நாமும் அதையே செய்தால் ஆறாவது அறிவின்
காரணமென்ன என்ற எண்ணியதால் உண்மை நிலையை
உணர்ந்தோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் வாழ்கின்ற வாழ்க்கையைப் பற்றி அறிந்தும்
வாழ்க்கையை இனிமையாக அனுபவிக்கும் இன்றைக்காவது
விரைவாக துயில் களைந்து, பறப்பட்டு வந்து எழுச்சி பெற்று
வாழ்வீர்களாக!

பூரணப் பொருளான இறைநிலையே தூல உயிராகவும் இருக்கின்ற
காரணத்தையும், கருப்பொருளையும் அறிந்து கொள்வீர்களாக!

வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள இறைநிலையே அணுவாக மலர்ச்சி
பெற்று, அணுக்கள் கூடி அனைத்துமாக ஆகியிருப்பதையும் அறிவின்
தெளிவில் மெளன தவத்தில் ஈடுபட்டு உணர்வீர்களாக!

அளவிட முடியாத இன்பங்கள் நில உலகிலும், பிரபஞ்சம்
முழுவதிலும் இறைநிலையின் அருள் ஆட்சியாகவே

நிறைந்திருப்பதை அறிவை உணர்த்த விரித்து அனைத்ததையும் அனுபவித்து இன்புறுவீர்களாக!

- நீங்களும் உங்கள் அன்புக் குடும்பமும், நீண்ட ஆயுளுடனும், உடல் நலத்துடனும் வாழ்க்கைச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் நிறைவாக அடைந்து, இறை உணர்வாகிய மெய்ஞானத்தையும் உணர்ந்து, மனநிறைவுடன் அகநோக்குப் பயணத்தின் மூலம் உள் ஒளியாகிய தெய்வீகத்தைப் பெருக்கி கொண்டும், உண்மைப் பொருளான அறிவே தெய்வமாக உள்ளது என்பதை உணர்ந்து கொண்டும் இனிமையாக வாழ்வதற்காக அழைக்கின்றேன்! அன்பர்களே வருவீர்களாக!

ஞானிகளும் தாங்கள் கண்ட பேரின்பத்தை எப்படியாவது உலகிற்குச் சொல்லிவிடவேண்டும்; எல்லோருடனும் பகிர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்று துடியாய்த் துடிக்கிறார்கள். இது அவர்களுடைய பாடல்களைப் படித்தால் சொல்லாமலேயே விளங்கும்.

தாயுமானவர் அறைகூவல்:-

காடும் கரையும் மனக்குரங்கு கால் விட்டோட அதன்பிறகு
ஓடும் தொழிலால் பயனுளதோ ஒன்றாய் பலவாய் உயிர்க்குயிராய்
ஆடும் கருணைப் பரஞ்ஜோதி அருளைப் பெறுதற்கு அன்புநிறை
தேடும் பருவம் இதுகண்டீர் சேரவாரும் ஜெகத்தீரே!

மனம் ஒரு குரங்கு. ஓயாமல் தாவிக்கொண்டே இருக்கும். அதன் பின்னால் அலைந்து 'மனம் போன போக்கில் போய் நேரத்தை வீண் அடிப்பதில் என்ன பயன்?

எல்லை இலாத கருணையுடைய அன்பு நிறைந்த கடவுளின் அருளைப் பெற அருமையான மனிதப் பிறவி கிடைத்திருக்கிறது.

வாருங்கள் ! என்னுடன் சேருங்கள் ! நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து பயணம் செய்வோம் என்று தாயுமானவர் கூப்பிடுகிறார்.

நம்மாழ்வார் துடிப்பு

கண்டோம், கண்டோம், கண்டோம்; கண்ணுக்கு இனியன கண்டோம்; தொண்டீர்; எல்லீரும் வாரீர்; தொழுது தொழுது நின்று ஆர்த்தும்;

வண்டு ஆர்த் தண்ணந் துழாயான் மாதவன் பூதங்கள் மண்மேல்
பண்தான் பாடி நின்று, ஆடி, பரந்து திரிகின்றனவே.
நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழி

நம்மாழ்வாரோ எனில் “கண்டுவிட்டேன், இது போன்ற இனிய காட்சி
உலகிலேயே கிடையாது எல்லோரும் ஓடி வாருங்கள் என்று
கூத்தாடுகிறார். வண்டுகள் மொய்க்கும் துளசிமாலை அணிந்த
மாதவனைக் கண்டுவிட்ட மகிழ்ச்சி அவருக்கு!

புவியுள் நான் கண்டதோர் அற்புதம் கேளீர்!

பெரியாழ்வார் இதற்கெல்லாம் ஒருபடி மேலே சென்று உலக
அற்புதம் ஒன்றைக் கண்டு பிடித்துவிட்டதாக அறிவிப்பு
வெளியிடுகிறார்.

அவர் பார்த்த அற்புதத்தை நாமும் பலமுறை பல இடங்களில்
பார்த்திருக்கிறாம். ஆனால் கண்டும் காணவில்லை. அதனால் அவர்
போல பூரிப்பு அடையவில்லை!. அனுபவித்தவர்க்கல்லவா அதன்
அருமை பெருமைகள் தெரியும்!

கண்ணன் ஊதிய புல்லாங்குழல் ஓசை செவிக்கு உணவாகக்
கிடைத்தது. அதை அருந்த வானவர் (தேவர்கள்) எல்லாம்
வந்துவிட்டனர் என்கிறார்.

புவியுள் நான் கண்டதோர் அற்புதம் கேளீர்!
பூணிமேய்கும் இளங்கோவலர் கூட்டத்து
அவையுள் நாகத்து அணையான் குழல் ஊத
அமரலோகத்தளவும் சென்றிசைப்ப
அவியுணா மறந்து வானவர் எல்லாம்
ஆயர்பாடி நிறையப் புகுந்து ஈண்டி,
செவியுள் நாவின சுவைகொண்டு மகிழ்ந்து
கோவிந்தனைத் தொடர்ந்து என்றும் விடாரே.
-பெரியாழ்வார்

யான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்,
திருமூலர் ஒருபொதுவுடைமைவாதி.

கிடைத்ததை எல்லோருக்கும் சமமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கருதி நான் நமச்சிவாய மந்திரத்தைச் சொல்லி பேரின்பம் அடைந்தேன். அது எல்லோருக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்று பாடுகிறார்.

யான் பெற்ற இன்பம் பெருக இவ்வையகம்,
வான் பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடில்
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரம்,
தான் பற்றப் பற்றத் தலைப்படும் தானே.
———திருமூலர், திருமந்திரம்

இந்த மகான்கள் காட்டிய வழியில் ஆனந்தமாக பயணிப்போமாக!

11. குலத்தைவிட குணமே சிறந்தது

உறையூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு அப்பகுதியை அகலங்கன் என்ற சோழ சிற்றரசன் ஆட்சி புரிந்து வந்தான்.

அவனுடைய மெய்காப்பாளன் உறங்காமல் விழித்திருந்து காக்கும் உறங்காவில்லி என்பவன். அவன் திருவள்ளறையில் வாழ்ந்து வந்தான்.

அவனுடைய மனைவி பேரழகுடைய பொன்னாச்சி. மனைவியிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்த உறங்காவில்லி அவள் கால் நோகாமலும், உடலை வெயில் பாதிக்காதவாறும், அவளை கண்ணை இமை காப்பது போல் அன்புடன் பேணி வந்தான்.

திருவரங்கத்தில் வசந்த விழா நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. உறங்காவில்லி

பொன்னாச்சியுடன் திருவிழாவைக் கண்டுகளிக்கப் புறப்பட்டான்.

மற்றவர்கள் பரிகசிப்பார்களே என்று கூட எண்ணாமல் அவளுக்காகத் தரையில் நடை பாவாடை விரித்து, வெயிலுக்குக் குடைபிடித்து அவளை மெதுவாக அழைத்துச் சென்றான்.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ணுற்ற ஸ்ரீஇராமானுஜர் அவன் பேதைமையைப் போக்க மனம் கொண்டார்.

அழியக்கூடிய அழகின் மேல் அவனுக்கிருந்த ஈடுபாட்டை அழியா அழகுடைய அரங்கனிடம் திரும்ப எண்ணினார்.

விழாக்கோலம் பூண்டு அலங்கார அழகுடன் காட்சியளித்த அரங்கனின் உற்சவமூர்த்தி இருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அரங்கனின் உண்மையான அழகைக் கண்ட வில்லி தன் கடந்த காலத்தைப் பாழாக்கி விட்டோமே என வருந்தினான்.

அழியா அழகனைக் காட்டிய இராமானுஜரைத் தாங்கள் உய்ய வழிகாட்டும்படி வேண்டினான். திருவரங்கம் கோவிலில் அவனுக்குப் பொறுப்பான பணியைக் கொடுத்தார்.

ஒருவனின் தூய்மை அவன் குணத்தால் தான் மதிக்கப்படுகிறது என்பதை மற்றவர்களுக்கு உணர்த்த வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஒரு முறை வந்தபோது அதை நிரூபித்துக் காட்டினார்.

தினந்தோறும் காவிரியில் நீராடிவிட்டுத் திரும்பி வரும்போது உறங்காவில்லியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டுதான் இராமானுஜர் மடத்துக்குத் திரும்புவார்.

நீராடியபின் “வேட்டுவ குலத்தைச் சேர்ந்தவன் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு வருவது முறையாகுமா? எனச் சீடர்கள் கேட்டபோது, அவர்களின் குலச் செருக்கை அடக்க விரும்பினார்.

இராமானுஜர் தன்னுடைய நம்பிக்கையான பணியாள் ஒருவனை அழைத்து யாரும் அறியாவண்ணம் சீடர்களின் துணிகளிலிருந்து ஒரு சாண் துணியைக் கிழித்துக்கொண்டு வரும்படி சொன்னார்.

பணியாள் அவ்வாறே செய்தான். மறுநாள் தங்கள் சீடர்கள் துணிகள் கிழிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு சீடர்கள் ஒருவரையொருவர் திட்டிக்கொண்டு சண்டையிட்டனர். அற்ப விஷயத்திற்காக சண்டையிட்டதைக் கண்ட இராமானுஜர் அவர்களைக் கண்டித்தார்.

ஒரு நாள் சில சீடர்களை அழைத்து உறங்காவில்லி இரவு மடத்திற்கு வந்த பிறகு அவன் வீட்டிற்குச் சென்று, அவன் மனைவி அணிந்திருக்கும் நகைகளைக் களவாடி வரும்படி கூறினார்.

சீடர்கள் அங்கு சென்றபோது பொன்னாச்சி உறக்கம் இல்லாமல் ஏதோ சிந்தனையில் படுத்திருந்தாள்.

அவள் உறங்குவதாக நினைத்து சாய்ந்து படுத்திருந்த அவளது ஒரு பக்க நகைகளைக் கழற்றினார். மடத்து சீடர்கள் என்பதால் அவள் எதிர்ப்பு காட்டவில்லை.

அடுத்த பக்கத்து நகைகளையும் அவர்கள் கழற்றிக் கொள்ளட்டும் என்று நினைத்து அவள் மறுபுறம் திரும்பிப் படுத்தாள். அவள் விழித்துக்கொண்டாள் என்று எண்ணிய சீடர்கள் ஓடிவிட்டனர்.

உறங்காவில்லி மடத்திலிருந்து வந்தபோது அவள் விழித்திருப்பதையும், அவளது ஒரு பக்கத்து நகைகள் மட்டுமே இருப்பதையும் கண்டு வியந்தான்.

அவள் நடந்தவற்றைக் கூறினாள். சீடர்களுக்கு அபசாரம் செய்துவிட்டதாக அவளைக் கடிந்து கொண்டான்.

மனம் வருந்திய பொன்னாச்சி, வில்லியின் அனுமதியுடன் மீதி நகைகளை எடுத்துச் சென்று இராமானுஜர் முன் வைத்து தன் கணவரின் கட்டளையையும் எடுத்துரைத்தாள்.

இராமானுஜர் தன் சீடர்களிடம் **வேட்டுவத் தம்பதியின் பாகவத பக்தியையும்**, சீடர்கள் அற்ப விஷயத்திற்காக சண்டையிட்டுக் கொண்டதையும் எடுத்துக் கூறி **குலத்தைவிட குணமே சிறந்தது** என்பதை உணர்த்தினார்.

உறங்காவில்லிக்கு தன் மனைவி “என்னுடைய நகைகளை அடியார்கள் எடுத்துச் செல்ல நான் அனுமதித்தேன்.” என்று கூறியது மிகுந்த மன வருத்தத்தை அளித்தது.

“யான், எனது” என்ற மமகாரம் அவளிடமிருந்து மறையவில்லையே என்று எண்ணினான். அவளுடன் வாழத் தனக்கு விருப்பமில்லை என்றும், அவள் விரும்பினால் மறுமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்றும் வெறுத்துக் கூறினான்.

பொன்னாச்சி தான் மமகாரமாகப் பேசவில்லை என்று கூறி மன்னிப்பு கேட்டதையும் அவன் ஏற்கவில்லை.

இச் செய்தி இராமானுஜரை எட்டியது. அவருக்கு வில்லியின் கருத்து மகிழ்ச்சியைத் தந்தாலும், அவர்கள் பிரிந்து வாழ்வதில் அவருக்கு உடன்பாடில்லை.

வில்லி தன் மனைவியின் மனத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை அறிந்து அவனுக்கு உண்மையை உணர்த்த விரும்பினார்.

அவன் இராமானுஜர் முன்னிலையிலும் அவள் தன் மனைவியாய் இருக்கத் தகுதியற்றவள் என்று தான் முன்பு கூறிய முடிவையே தெரிவித்தான்.

“தக்கவருக்கு அவளை மறுமணம் செய்து கொடுத்துவிடலாமா?” என்று இராமானுஜர் உறங்காவில்லியைக் கேட்டபோது அனைவரும் திடுக்கிட்டனர்.

பொன்னாச்சி வெட்கித் தலை குனிந்தாள். வில்லி, தான் தவறு செய்துவிட்டோமோ என்று எண்ணினான். இராமானுஜர் தன் கருத்துப்படி செய்து கொள்ளலாம் என்று வில்லி கூறினான்.

இராமானுஜரின் தீர்ப்பை எதிர்நோக்கி அனைவரும் ஆவலுடன் காத்திருந்தனர்.

இராமானுஜர், “பொன்னாச்சிக்குத் தக்கவர் யாரென்று ஆராய்ந்ததில் உறங்காவில்லிதான் தகுதியானவர் என்று உணர்ந்தேன்.

எனவே அவளை வில்லிதாசருக்குத் தானம் செய்து மறுமணம் செய்விக்கிறேன்[] என்று தம் முடிவைக் கூறினார்.

அவருடைய தீர்ப்பைக்கேட்ட அனைவரும் மகிழ்ந்து ஆரவாரித்து வாழ்த்தினர்.

“கணவன் மனைவி உறவு என்பது ஆன்மா ஆண்டவன் உறவு போன்றது. அதை ஒழிக்க இயலாது.[] என்று கூறி அவர்களைச் சேர்த்து வைத்தார்.

அவர்களிருவரின் பாகவத நெறியையும் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார்.

மன மகிழ்ச்சியுடன் ஹேமாம்பாளாகிய பொன்னாச்சியும், வில்லிதாசர் என்றழைக்கப்பட்ட உறங்காவில்லியும் இராமானுஜரின் பாதங்களில் விழுந்து வணங்கி அவருடைய ஆசி பெற்றனர்.

குணநல மேம்பாடு பெற மனவளக்கலை மன்றம் வாருங்கள். பயிற்சி பெறுங்கள். மனவளக்கலை மன்றங்களில் என்னென்ன பயிற்சி தருகிறார்கள்?

எளிய முறை உடற்பயிற்சி தரும் மனவளக்கலை

இரத்த ஓட்டம், வெப்ப ஓட்டம், காற்றோட்டம், உயிர் ஓட்டம் ஆகியவற்றை சீர்படுத்தி நோய்த்தடுப்பு சக்தியை அதிகரிக்கிறது. உடலின் புற அவயங்களுக்கு மட்டுமன்றி உள்ளூறுப்பு களுக்கும் பயிற்சி கிடைக்கிறது.

ஆரோக்கியமான உடம்பும், நீடித்த ஆயுளும் உண்டாகின்றன.

ஆண்கள், பெண்கள், சிறுவர், முதியவர் என் எல்லா வயதினரும் இலகுவாக பயின்று உடனே பின்பற்றக் கூடியதாக இருக்கின்றது. பல்வேறு காலநிலைகளுக்கும் ஏற்றதாக உள்ளதால் உலகில் எந்த நாட்டினரும் பயின்று செய்யலாம்.

உடலை வருத்தாமலும், துன்புறுத்தாமலும் செய்யலாம். தற்கால வேகமான வாழ்க்கைக்கு ஏற்றவாறு குறைந்த காலத்தில் (அரைமணி நேரத்தில்) முடிக்கக் கூடியவாறு ஒன்பது பயிற்சிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

எளியமுறை **காயகல்பப் பயிற்சி** மனவளக்கலை பயிற்சிகளிலேயே உச்சகட்ட பயிற்சி எனப்படுவது காயகல்பப் பயிற்சி.

இது உயிருக்கான பயிற்சி. உயிர் வளப்பயிற்சி. "காயம்" என்றால் உடல். "கல்பம்" என்றால் உறுதி. எனவே இது உடலை உறுதியாக வைத் திருப்பதன் மூலம் வாழ்வின் வளமான நீண்ட ஆயுளை அளிக்க வல்லது.

காலையிலும் மாலையிலும் மூன்றே நிமிடங்களில் செய்து முடிக்கக் கூடிய மிக மிக எளிமையான இப் பயிற்சியின் பயன்களோ அபரிதமிதமானவை.

முதுமையை தவிர்த்து, இளமையைக் காத்து நீண்ட காலம் வாழ்வதென்பது மனிதனது சாதனைக்கு உட்பட்டதே. இதற்காக வழி முறைகளை இந்தியாவில் தோன்றிய சித்தர்கள் கண்டறிந்து பின்பற்றினர்.

அவர்களில் பலர் பல நூறு ஆண்டுகள் வாழ்ந்ததாக குறிப்புகள் கூறுகின்றன.

இந்த வழிமுறைகளை சித்தர்கள் எழுத்து வடிவில் விட்டுச் சென்றிருந்தாலும், அவர்கள் தங்கள் கவிகளில் கையாண்ட சொற்றொடர்களின் முழுப்பொருளும் விளங்காதிருந்த காரணத்தினால், காயகல்பப் பயிற்சியானது பல நூற்றாண்டுகளாக மூடு மந்திரமாகவே இருந்து வந்தது.

உதாரணமாக **சிவவாக்கியர்** என்ற சித்தரின் இந்தக் கவியை எடுத்துக் கொள்வோம்:

"உருத்தரித்த நாடியில் ஒடுங்குகின்ற வாயுவை
கருத்தினால் இருத்தியே கபாலமேற்ற வல்லீரேல் விருத்தரும்

பாலராவர்,

மேனியும் சிவந்திடும் அருள்தரித்த நாதர்பாதம்
அய்யன்பாதம் உண்மையே'

"மூலாதாரத்தில் இருக்கின்ற மிகச் சிறந்த வித்துச்
சக்தியை கருத்தினால் தலை உச்சிக்கு ஏற்ற முடிந்தால், வயது
முதிர்ந்தவரும் இளமையோடு இருப்பார். உடலும் சிவந்திடும்' என்பது
இப்பாடலின் பொருளாகும்.

தாயுமானவர் என்ற சித்தரின் கவி இது:

"கால்பிடித்து மூலக் கனலைமதி மண்டலத்தின் மேலெழுப்பில்
தேகம் விழுமோ பராபரமே'

இங்கு கால் என்பதன் அர்த்தம் காற்று என்பதாகும். வேதாத்திரி
மகரிஷி அவர்கள் 40 ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி நடத்தி,
அதன் பயனாக காயகல்பப் பயிற்சியை தற்காலத்திற்கு ஏற்ற
வகையில் அனைத்து மக்களுக்கும் கைகூடி வருகின்ற அளவிற்கு
எளிமைப்படுத்தி உள்ளார்கள்.

இதனை "இளவயதினருக்கு விருந்து பெரியவர்களுக்கு மருந்து' என
மகரிஷி அவர்கள் குறிப்பிடுவார்கள். காயகல்பப் பயிற்சியின்
பயன்கள் நோயில்லாமல் வாழலாம். இளமையோடு இருக்கலாம்.
முதுமையை தவிர்க்கலாம்.

மரணத்தைத் தள்ளிப்போடலாம். உடல் நலமும் மனவளமும்
நன்றாக இருக்கும்.

குறிப்பாக இளவயதினருக்கும், மனக் கட்டுப்பாடு மிகும். புகை
பிடித்தல், சுய இன்பம் போன்ற பழக்கங்களிலிருந்து விடுபட
முடியும்.

முளைச் செல்கள் சுறுசுறுப்பாக்கப்பட்டு சிந்தனைத்திறன், நினைவாற்றல் அதிகரிக்கும். மாணவர்கள் படிப்பில் நன்கு கவனம் செலுத்தவும் நல்ல மதிப்பெண்கள் பெறவும் முடியும்.

ஆணுக்கு விந்தும், பெண்ணுக்கு நாதமும் கெட்டிப்பட்டு அதன் அளவும் தரமும் அதிகரிக்கும். ஆண்மை ஓங்கும்.

உடல் உறவு விருப்பம் எப்பொழுதும் மனதுக்கு கட்டுப்பட்டிருக்கும். தூக்கத்தில் விந்து கழிந்து போதல், உடலுறவின்போது விரைவாக விந்து வெளியேறுதல் போன்ற குறைகள் நீங்கும்.

பெண்களுக்கு மாதவிடாய் தொந்தரவுகள் நீங்கும். இப்பயிற்சியை செய்யும் தம்பதிகளுக்கு பிறக்கக் கூடிய குழந்தைகள் உடல் வளமும், அறிவுக் கூர்மையும் உள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

இளமையிலேயே துறவு கொள்ளும் மற்றும் பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இந்தப் பயிற்சி ஒரு வரப்பிரசாதமாகும்.

நீண்ட காலமாக நிலவி வரும் ஆஸ்துமா, மூக்கில் நீர் வடிதல், நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம், மூல நோய், தோல் வியாதி போன்ற நோய்கள் படிப்படியாக குணமடைந்து உடல் நலமுறும்.

மனவளக்கலை அகத்தவப்(எளியமுறை தியானப்) பயிற்சிகள் மனவளக்கலை என்றாலே மனதை வளப் படுத்தும் கலை. மனதை ஏன் வளப்படுத்த வேண்டும்?

மனித வாழ்வு வளம்பெற வேண்டுமென்றால் மனதை வளப்படுத்த வேண்டும். ஏனெனில் மனம் வேறு மனிதன் வேறு அல்ல. மனதின் மாண்பே மனிதனின் மாண்பு. மனதின் தாழ்வு மனிதனின் தாழ்வு.

துன்பம் இல்லாத இன்பம் நிறைந்த வாழ்வு வேண்டும் என்றால் மனதை வளப்படுத்துவது அவசியம். ஏனெனில் செய்த தவறுகளே துன்பங்களாக வருகின்றன.

தவறுகள் எண்ணம், சொல், செயல் இவை மூன்றாலுமே
இழைக்கப்படுகின்றன.

சொல்லுக்கும், செயலுக்கும் மூலம் எண்ணம். எண்ணத்திற்கு மூலம்
மனம். எனவே மனதை சரிசெய்தால் சகலதும் சரியாகிவிடும்.
மனதின் மாண்பைப் பற்றி சொல்லாத மதங்களோ, சமயங்களோ,
ஞானியர்களோ, அறிஞர்களோ இல்லை என்றே சொல்லலாம்.
"யெத்பாவம். தத் பவதி' எதை நினைக்கிறாயோ அதுவாகவே ஆகி
விடுகிறாய் என்கிறது வேதம்.

"எல்லா காவலோடும் உன் இருதயத்தைக் காத்துக்கொள்.
அதனிடத்தினின்று ஜீவ ஊற்று புறப்படும்' என்கிறது பைபிள்.

"நாம் இப்போது எப்படி இருக்கிறோம் என்பது நமது எண்ணங்களின்
விளைவே. நமது இருப்பு நமது எண்ணங்களின் உருவாக்கமே.
எவனது சிந்தை தூய்மையானதோ, எவனது பேச்சு
இனிமையானதோ, இன்பம் அவனைத் தொடர்கிறது. அது அவனை
விட்டு அகல்வதேயில்லை' என்கிறது தம்மபதம்.

"உள்ளத்தின் உள்ளே உளபல தீர்த்தங்கள்

மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடார் வினை கெடப் பள்ளம் மேடும்
பறந்து திரிவரே
கள்ளமன முடைக் கல்வியில் லோரே'

என்கிறது திருமூலரின் திருமந்திரம்.

"வெள்ளத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத்தனையது
உயர்வு' என்கிறார் தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர். எண்ணங்களைப்
பற்றி சிந்தனையாளர் ஜேம்ஸ் ஆலன் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

"எண்ணங்களே எமை வார்த்தன எண்ணங்களே எமை
உருவாக்கின கள்ள மனமுடையோனை துன்பம் தொடர்கிறது

மாடுதனைத் தொடரும் வண்டி போல் நல்ல மனமுடையோனை இன்பம் தொடர்கிறது அவனது சொந்த நிழலைப் போல்' இவை எல்லாவற்றிட்கும் முத்தாய்ப்பு வைத்தாற்போல் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் தனது எளிமையான பாணியில் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

"மனமது இயற்கையின் மாபெரும் நிதியலோ மனமதை தாழ்த்திட மயக்கத்தால் துன்பமே மனமதை உயர்த்தினால் மட்டிலா இன்பமாம் மனத்திலே உளஎல்லாம் மற்றெங்கு தேடுவீர்?

ஆகவே மனித வாழ்வு வளமாக வேண்டுமென்றால் மனதை வளப்படுத்த வேண்டியது அவசியம். அதற்கு மனதிற்கு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டும். அதுவே மனப் பயிற்சி அல்லது உளப்பயிற்சி எனப்படுகிறது.

மனதிற்கு யார் பயிற்சி அளிப்பது? வேறு யார்? மனம் தனக்குத் தானேதான் வைத்தியம் செய்து கொள்ள வேண்டும். எனெனில்

தவறு இழைப்பது மனம். இனி தவறு செய்யக் கூடாது என்று தீர்மானிப்பதும் அதே மனம்தான்.

தவறு செய்யாத வழியை தேர்ந்து ஒழுக வேண்டியதும் அதே மனம்தான். மனம் தன்னை உயர்த்திக் கொண்டால் இன்பம், இடையறா இன்பம். மனதை தாழ்த்திக் கொள்வதும் உயர்த்திக் கொள்வதும் மனிதனிடம் தான் இருக்கிறது.

மனம் தனது மூலமான உயிரில் ஒடுங்கி பின்னர் உயிரின் மூலமான இறைநிலையை எய்தினால், அறிவாகிறது . அந்நிலையைப் பெற்ற மனத்தினை கொண்ட மனிதனும் தெய்வமும் தரத்தில் ஒன்றே. இந்த அற்புதத்தைத் தான் மனவளக்கலை சாதிக்கிறது.

மனம் என்பது ஒரு அலை இயக்கம். அலையின் இயல்பு ஓடிக்கொண்டே இருப்பது. எனவே மனமும் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். அதனை நிறுத்துவது சாத்தியமன்று. இதனையே மகரிஷி அவர்கள்

"மனத்தை அடக்க நினைத்தால் அலையும் மனத்தை அறிய நினைத்தால் அடங்கும்' என்று சொல்கிறார்.

ஓடிக் கொண்டிருக்கும் நதியை தடுத்து அணைக் கட்டி திசை திருப்பி பாசனம் செய்து பயன்படுத்துவதுபோல், ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனத்தை திசை திருப்பி ஏதாவது ஒன்றின் மேல் நிலைத்து நிற்க வைத்து பழக்கலாம். இதுவே தவம் அல்லது தியானம் எனப்படும்.

தியானம் என்பதன் தமிழ் அர்த்தம் இடையேறாத நினைவு என்பதாகும்.

சாதாரணமாக நீண்ட பழக்கத்தின் காரணமாக புலன்கள் மூலம் வெளியே ஓடிக் கொண்டிருக்கும் மனத்தை உள்ளே திருப்பி அதன் மூலமான உயிரில் ஒன்றிச் செய்தல்.

புறநோக்காக இருக்கும் மனத்தை அகநோக்காக திருப்புதல். எனவே இதனை அகநோக்குத் தவம் அல்லது அகத்தவம் என்கிறோம்.

மனவளக்கலையில் பயிற்றுவிக்கப்படும் தவமானது எளியமுறை குண்டலினி யோக தியானம் எனப்படும். குண்டம் என்றால் நெருப்பு. அலி என்றால் ஆண் பெண் அற்ற நிலை.

அதாவது ஆணுமல்லாத பெண்ணுமல்லாத ஒரு சக்தி, அல்லது ஆற்றல். இதனை செயலுக்கு வராமல் மூலாதாரத்தில் வளைந்து உறங்கிக் கிடக்கும் அதிசக்தி வாய்ந்த நாகத்திற்கு ஒப்பிட்டு யோக நூல்கள் பகர்கின்றன.

மூலாதாரம் எனப்படுவது நமது முதுகுத்தண்டின் அடியில் உட்புறமாக ஆசன வாய்க்கு ஒரு அங்குலம் மேலே உள்ள பகுதியாகும்.

இந்த சக்தியையே பக்தர்கள் வேதா சக்தியென்றும், மனோதத்துவ நிபுணர்கள் மனித காந்த சக்தியென்றும், யோகிகள் அதனை தெய்வீக ஆற்றலான குண்டலினி சக்தியென்றும் சொல்வார்கள். இதுவே நமது உயிர் சக்தியாகும்.

உயிரின் மீது மனத்தை நிலை நிறுத்துவதே எளியமுறை
குண்டலினி யோக தியான முறையாகும். ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்
உயிரின் மீது எப்படி மனதை செலுத்துவது என்ற கேள்வி எழலாம்.

ஆனால் அது சாத்தியமே. ஏனெனில் உயிருக்கு நமது உடலில்
இயக்க மையம் உண்டு. உடல் முழுவதும் இரத்தம் ஓடிக்கொண்டு
இருந்தாலும் அதற்கு இயக்க மையமாக இருதயம் இருப்பது போல்,
உடல் முழுவதும் காற்று ஓடிக்கொண்டு இருந்தாலும் அதற்கு
இயக்க மையமாக நுரையீரல்கள் இருப்பதுபோல், இந்த உயிருக்கும்
இயக்க மையம் உண்டு.

உயிரின் இயக்க மையம் பொதுவாக பெரும்பாலான மனிதருக்கு
மூலாதாரம் என்ற பால் உணர்ச்சிக்குரிய சுரப்பியிலே
அடிப்படையாக நின்று உடல் முழுவதும் பரவிக் கொண்டே
இருக்கிறது.

அந்த மையமானது அங்கு இருக்கும் வரை உயிரின் இருப்பு
மனதிற்கு தெரிவதில்லை.

அதனை அங்கிருந்து இடம் மாற்றி நெற்றிக்கண் அல்லது புருவ
மத்தியில் வைக்கும்போது உயிரானது ஒரு ஊறுணர்ச்சியாக
மனதிற்கு புலப்படுகிறது.

இவ்வாறு இடம் மாற்றுவதற்கு முற்காலத்தில் சுவாசப் பயிற்சி,
மந்திர ஒலி எழுப்புதல் போன்ற முறைகள் மூலம் மூலாதாரத்தில்
இருந்து ஒவ்வொரு மையமாக இடம் மாற்றி ஆக்கினைச் சக்கரம்
எனப்படும் புருவ மத்திக்கு கொண்டு வருவார்கள்.

இதற்கு பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகும். அதுவரை
பிரமச்சரியம் அனுசரிக்க வேண்டும். பெண்களுக்கு மாதவிடாய்
ஏற்படும்போது உயிர்ச்சக்தி மீண்டும் மூலாதாரத்திற்கு இறங்கி
விடுவதால் அவர்களால் இந்த முறையை பின்பற்ற முடியாது.

இன்றைய சூழ்நிலைக்கு அவ்வாறான பயிற்சிகள்
கடினமானவை. நடைமுறைக்கு ஒத்து வராதவை.

ஆனால் மன அழுத்தம் நிறைந்த இன்றைய வாழ்க்கைக்கு மனவளப்
பயிற்சிகள் அவசியம் தேவை.

இல்லையென்றால் மனக்குழப்பங்களும், கலக்கங்களும் ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக தொல்லையும் துன்பமும் பெருகுவதைப் பார்க்கிறோம்.

இந்த குண்டலினி யோகப் பயிற்சியை இன்றைய விஞ்ஞான காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில், குடும்ப வாழ்வில் ஈடுபட்டுள்ள எல்லோரும், எம்மதத்தவரும், 14 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண் பெண் இருபாலாரும் பின்பற்றுகிற வகையில் எளிமைப்படுத்தித் தந்துள்ளார்கள் தத்துவஞானி வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள்.

இந்த முறையில் ஏற்கனவே குண்டலினி சக்தி எழுப்பப் பெற்ற, முறையாக பயிற்றப் பட்ட ஆசிரியர், தனது தவ ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி, தனது உயிர்ச்சக்தியைக் கொண்டு அழுத்தம் கொடுத்து பயிற்சியாளாரின் முதுகு தண்டு வலியாக, காந்தத்தைக் கொண்டு இரும்பை இழுப்பது போல், ஒருவரது உயிர்ச்சக்தியை மூலாதாரத்திலிருந்து மெதுவாக மேலே கொண்டு வந்து புருவ மத்தியில் நிறுத்துகிறார். இது **ஆக்கினை தீட்சை** எனப்படும்.

அங்கேயே கவனிக்கும் பயிற்சியாளாரின் மனதிற்கு உயிரின் இயக்கம் ஒரு நுண்ணிய அழுத்த உணர்வாக கிடைக்கும். தொடர்ந்து செய்து வர நன்றாக விளங்கும். இப்படியாக மனவளக்கலையில் பின்வரும் தவங்கள் பயிற்றுவிக்கப் படுகின்றன.

ஆக்கினைத் தவம்: குண்டலினி யோகத்தில் முதல் படி இது. இந்த தீட்சையை ஆசிரியர்தொட்டுக் கொடுப்பதால் இதற்கு ஸ்பரிச தீட்சை எனப்படும்.

இது கோழி தனது முட்டைகளை ஸ்பரிசத்தால் காத்து குஞ்சுகளை வெளிக் கொண்டு வருவதைப் போன்றது. ஆக்கினைச் சக்கரத்தை "மெய்ஞ்ஞானம் என்ற அருட்கோயிலுக்குள் புகும் வாயில்' என்று யோக நூல்கள் பகர்கின்றன.

இந்த தவத்தினால் உயிருக்கு விழிப்பு நிலைப் பேறு கிட்டுகின்றது. புலன்களை கடந்து நிற்கும் வல்லமை பெறுகிறது. அறிவின் திறன் நாளுக்கு நாள் கூடிக் கொண்டே இருக்கிறது. உடல் நலம், மன நலம் ஓங்குகிறது. முகம் அழகு பெறுகிறது.

சாந்தி தவம் : எளிய முறை குண்டலினி யோகத்தில் சாந்தி தவம் மிக முக்கியமானது. மூலாதாரத்தில் உறங்கிக் கிடந்த குண்டலினி சக்தி ஆக்கினையில் இயக்கம் பெற்று சில சமயம் உடல் தாங்கும் ஆற்றலுக்கு மேலாக ஓங்கும்.

அப்போது குண்டலினி சக்தியை மேலே எழுப்பியது போல் ஆசிரியர் மீண்டும் அதனை ஆக்கினையிலிருந்து மூலாதாரத்திற்கு கீழே இறக்கி விடுகிறார்.

எனவே இதனை இறங்குபடி தவம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தவக்கனலை இறக்கி சாந்தி தருவதால் சாந்தி தவம் என்று பெயர் பெற்றது.

இதன் பிறகு பயிற்சியாளர் வேண்டும்போது குண்டலினி எனும் தனது உயிச்சக்தியை ஆக்கினையிலோ அல்லது மூலாதாரத்திலோ வைத்து தவமியற்றும் வல்லமையை பெறுகிறார்.

சாந்தி தவத்தின் மூலம் தவ ஆற்றல் உடல் ஆற்றலாக மாற்றம் பெறுகிறது. அது உடல் நலனுக்கும், நோய் எதிர்ப்புக்கும் பயன்படுகிறது.

உடல்வலி, காச்சல், அஜீரணம் போன்ற சாதாரண நோய்கள் சாந்தி தவத்தால் நீங்குகின்றன. மலச்சிக்கல் விலகுகிறது.

துரிய தவம் : இது மூன்றாவதாக கற்றுக் கொடுக்கப்படும் தவமாகும். இந்த தீட்சையை ஆசிரியர் தனது கண்கள் மூலம் கொடுப்பதால் இது நயன தீட்சை எனப்படும்.

இது மீன் தன் முட்டைகளை தனது பார்வையினாலேயே பொறித்து குஞ்சுகளை வெளிக் கொண்டு வருவதைப் போன்றது.

உச்சந்தலையில் உணர்வை நிறுத்தி தவம் இயற்றுவது துரிய நிலைத்தவம் அல்லது துரியம் எனப்படும்.

இதற்கு பிரம்மரந்திர தவம் என்ற பெயரும் உண்டு. யோக நூல்கள் உச்சந்தலையை ஆயிரம் இதழ்கள் கொண்ட தாமரைக்கு ஒப்பிட்டு இந்த தவத்தை "சகஸ்ராதார யோகம்" என்று பகர்கின்றன.

சகஸ்ரம் என்றால் ஆயிரம். அதாவது நமது மூளையில் ஆயிரக்கணக்காகான சிற்றரைகள் உள்ளன. தூரியத்தில் தவம் செய்யும்போது உயிர்ச்சக்தி மூளையிலுள்ள சிற்றைரையெல்லாம் ஊடுருகி அசைந்து கொண்டு போகும்.

அந்த ஓட்டம் இனிமையான ஓட்டமாக, ஒவ்வொரு இடத்திலேயும், அது புதைந்து, புதைந்து வருவதாக ஒவ்வொருவருக்கும், ஒவ்வொரு விதமான உணர்வாக இருக்கும். தூரிய நிலைத்தவம் இயற்ற இயற்ற,

இதுவரை இயக்கத்திற்கு வராத மூளையின் பல சிற்றரைகள் ஒவ்வொன்றாக இயக்கத்திற்கு வரும். அப்படி விழிப்பு நிலை ஏற்படும்போது பிரபஞ்ச காந்த சக்தியோடு தொடர்பு கொள்ளும் அற்றல் ஓங்கி உள்ளுணர்வு ஒளிரும்.

தூரிய தவத்தால் மனதிற்கு வேகமும், நுட்பமும், எளிதில் உணர்ச்சி வயப்படாத நிலையும் கிடைக்கும். நாம் எண்ணும் உயரிய எண்ணம் பலபேர் உள்ளத்தில் பிரதிபலிக்கும். உள்ளக் களங்கமும், உடல் களங்கமும் துடைக்கப்பட்டு தூய்மை செய்யப்படுகின்றன.

இதனைத் தொடர்ந்து மனவளக்கலையில், அடுத்தடுத்த நிலைகளில், இறைநிலையோடு எண்ணத்தை கலக்கவிட்டு ஐக்கியமாகும்,

குண்டலினி யோகத்தில் முடிவான உச்ச நிலையான "தூரியாதீதம்" எனப்படும் தவமும், மற்றும் பஞ்சேந்திரிய தவம், பஞ்சபூத நவக்கிரகத் தவம், ஒன்பது மையத் தவம், நித்தியானந்தத் தவம், இறைநிலைத் தவம் ஆகிய தவங்கள் பயிற்றுவிக்கப் படுகின்றன.

இந்த தவப்பயிற்சிகளை முறையாக பயின்று தொடர்ந்து செய்து வர, மனதிற்கு ஓர்மை கிட்டுகிறது. அறிவு கூர்மை பெறுகிறது. நமது

எண்ணம், சொல், செயல்களில் நேர்மை பிறக்கிறது. வாழ்வு சீர்மையாக அமைகிறது.

தவத்தின் மேன்மையை தத்துவஞானி வேத்தாத்திரி? மகரிஷி அவர்கள் தனது கவியொன்றில் இவ்வாறு கூறுகிறார்.

‘ஒன்றி ஒன்றி நின்று அறிவைப் பழக்க
உறுதி, நுட்பம், சக்தி இவை யதிகமாகும்
அன்று அன்று அடையும் அனுபவங்கள் எல்லாம்
அறிவினிலே நிலைத்திவிடும், ஆழ்ந்து ஆய்ந்து
நன்று என்று கண்டபடி செயல்கள் ஆற்றும் நற்பண்பு புலன்களுக்கு
அமைந்து போகும்
என்றென்றும் கருவிடத்தே அறிவை ஒன்றும் இயற்கைமுறை
சிறப்புடைத்து ஈதே தவமாம்” (ஞாக.பா.1473)

மனவளக்கலையில் அகத்தாய்வுப் பயிற்சிகள்

உடற் பயிற்சிகளின் மூலம் உடலைப் பற்றியும் உடலோம்பலின் அவசியத்தைப் பற்றியும் உணர்ந்து கொள்கிறோம்.

தவப்பயிற்சியின் மூலம் மனதிற்கு பயிற்சியளித்து மனதை வளப்படுத்துகிறோம்.

செய்த தவறுகளே துன்பங்களாக வருகின்றன என்பதை உணர்ந்து , எண்ணம், சொல், செயல்களால் தவறுகள் செய்யாதிருக்க முயற்சிக்கிறோம்.

இருந்தும் அறிந்தும் அறியாமலும் மீண்டும் மீண்டும் தவறிழைக்கிறோம். காரணம் என்ன? இதற்கு காரணம் நம்முள் இருக்கும்

களங்கங்கள். நாம் இதுவரை செய்த செயல்களால் விழைந்த அனுபோக அனுபவங்கள் நம்முள் பதிவுகளாக இருக்கின்றன.

அவை சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தூண்டப்பட்டு செயலுக்கு வருகின்றன. ஒரு செயலை செய்யக்கூடாது என்ற விளக்கத்தை பெற்ற பின்னரும் இந்தப் பழக்க பதிவின் காரணமாக அதை மீண்டும் செய்கிறோம்.

பழக்கத்திற்கும் விளக்கத்திற்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டமாகவே மனித வாழ்வு இருப்பதாக வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

தன்முனைப்பு, பாவப்பதிவுகள், மயக்கம் என்ற மூன்று களங்கங்களோடு உள்ளவன்தான் மனிதன். இதனையே ஆணவம், கன்மம், மாயை என்றும் சொல்வர்.

தானும், தன்னைச் சார்ந்த அனைத்தும் இறைநிலையின் ஆற்றலினாலேயே உருவாகின என்பதை மறந்து, புலன் கவர்ச்சிக் காரணமாக அறிவு மயங்கி தனக்குள் அடங்கியிருக்கும் பெருமைகள் அனைத்தும் தானே உருவாக்கி கொண்டதாக மனிதன் கற்பனை செய்து கொள்கிறான்.

இதன் விளைவாக "தன்முனைப்பு" எழுகிறது. இக்கற்பனையினால் பல தவறான உணர்ச்சி வயப்பட்ட எண்ணங்களும் செயல்களும் உருவாகி அவை அவனுள் "பாவப் பதிவுகளாக" பதிகின்றன. அறிவு நிலையை மறந்து புலன்களின் உணர்ச்சி நிலைகளில் "மயக்கம்" ஏற்படுகின்றது.

மனிதன் படுகின்ற துன்பங்கள் அனைத்திற்கும் காரணமாக இருப்பது இந்த மூவகைக் களங்கங்களே. இந்தக் களங்கங்களால் பேராசை, சினம், கடும்பற்று, முறையற்ற பால் கவர்ச்சி, உயர்வு தாழ்வு மனப்பான்மை, வஞ்சம் என்னும் ஆறு தீய குணங்கள் எழுகின்றன. வடநூலார் இவற்றைக் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சா??யம் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர்.

இந்த ஆறு தீய குணங்களால் ஆற்றப் படுவதே பொய், களவு, கொலை, சு??து, கற்பழிப்பு எனும் ஐந்து பழிச்செயல்கள். இதனை பஞ்ச மாபாதகங்கள் என்கிறோம்.

எனவே மனிதன் மன நிறைவாக, நிம்மதியாக, இன்பமாக வாழ வேண்டும் என்றால் இந்தக் களங்கங்களைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும். தன்னை தூய்மைப் படுத்தி **குணநலப் பேறு பெற வேண்டும்.**

இதற்காக தன்னையே உள்நோக்க அறிவால் ஆராய்ந்து தன்னிடமுள்ள உணர்ச்சி வயப்பட்ட குணங்களையெல்லாம் அறிந்து, அவற்றையெல்லாம் மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள தகுந்த போதனை மற்றும் சாதனை முறைகளே "அகத்தாய்வு" என்ற பயிற்சியாகும்.

"ஐயப் பாடாஅது அகத்த துணர்வானைத்தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்"

என்பது வள்ளுவப் பெருந்தகை வாக்கு. அகம் என்றால் நமது பதிவுகளை எல்லாம் சுமந்திருக்கும் உள்ளம் அல்லது கருமையம். அதனை நாம் ஆய்வு செய்வதே அகத்தாய்வு.

நமது குறைகளை பிறர் சொன்னால் ஏற்றுக் கொள்ள மனம் தயங்கும். எனவே நாமே நம்மை சுய பரிசோதனைக்கு உற்படுத்துகிறோம்.

ஆகவே இப்பயிற்சிகள் "தற்சோதனை" என்றும் அழைக்கப் படுகின்றன.

தற்சோதனையில் தானே குற்றவாளி, தானே நீதிபதி. நாம் தினந்தோறும் சமையல் அறையில் எத்தனையோ பாத்திரங்களை உபயோகிக்கிறோம். அவற்றை சுத்தப்படுத்தி வைத்தால்தான் மறுநாளைக்கு உதவும்.

அதுபோல் தேவை, பழக்கம், சூழ்நிலையின் கட்டாயம் ஆகிய மூன்றினாலும் உந்தப்பட்டு விளைவறியாது பல செயல்கள் ஆற்றி நம்மை களங்கப்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

அவ்வப்போது அகத்தை ஆய்ந்து அக்களங்கங்களை போக்கிக் கொண்டால்தான் வாழ்வு வளமாக அமையும். இந்த அகத்தாய்வை

எப்படி செய்வது என்று செயல் முறை பயிற்சிகளாக தருகிறது மனவளக்கலை.

மனவளக்கலை அகத்தாய்வு பயிற்சிகளில் ஐந்து ஆய்வுகள் அல்லது பயிற்சிகள் உள்ளன.

எண்ணம் ஆராய்தல்: எண்ணம் என்றால் என்ன? அது எவ்வாறு உண்டாகிறது? அதனுடைய காரணம் என்ன? அதனுடைய விளைவுகள் எவை? என்பதை கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.

எண்ணம் எழும்போதே அந்த எண்ணத்திற்கான அடிப்படை என்ன? அந்த எண்ணம் செயலுருபெற்றால் அதன் விளைவுகள் நன்மையா? தீமையா? என்பதை ஆராய்ந்து, அவற்றை ஒழுங்குப்படுத்தி நல்ல எண்ணங்களை வைத்துக் கொண்டு தீய எண்ணங்களை விட்டு விடுவதற்கான ஒரு நல்ல பயிற்சி முறையே எண்ணம் ஆராய்தல் பயிற்சியாகும்.

ஆசை சீரமைத்தல்: வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் ஆசைகளைத் துறக்கச் சொல்லவில்லை. அவற்றைச் சீரமைத்துக் கொள்ளச் சொல்கிறார். அவர் தனது கவியொன்றில்

"மண் மீது பெண்துணையால் பொன்கொண்டே வாழ்கின்றோம்
மாற்றுவதேன் மூவாசை மதிகொண்டே பயன்கொள்வோம்
என்று பகர்கிறார்.

ஆனால் மனம் உருவாக்கிக் கொள்ளும் ஆசைகளுக்கு எல்லையே இல்லை. அவசியத் தேவை, நிறைவேற்றிக் கொள்ள வசதி வாய்ப்பு, விளைவு நன்மை தரக்கூடியதாக இருந்தால்தான் அந்த ஆசையை நல்லது என்று சொல்லலாம்.

நிறைவேற்ற முடியாத ஆசைகளை எல்லாம் அதிகமாக மனம் உருவாக்கிக் கொண்டே இருப்பதனால் நாளுக்கு நாள் மனம் தளர்ச்சி அடைந்து கொண்டே போகிறது.

வாழ்க்கையில் வெற்றி கிட்டுவதில்லை. விரக்தி, வெறுப்பு முதலியவை உண்டாகின்றன.

ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமானால், எம்மாதிரியான ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள இயலும் என ஆய்ந்து, ஆசைகளை ஒழுங்குப்படுத்திக் கொள்வதற்கான முறையான பயிற்சியே ஆசை சீரமைத்தல் என்பதாகும்.

சினம் தவிர்த்தல்: மனித உறவுகளின் சீரழிவிற்கு பெரும்பாலும் காரணமாக இருப்பது சினம்.

"தன்னைத்தான் காக்கின் சினம் காக்க காவாக்கால் தன்னையே கொல்லும் சினம்' என்கிறார் வள்ளுவர். அத்தனை கொடுமையானது சினம்.

தனிமனிதனை சீரழிப்பதோடு குடும்பத்திலுள்ள இனிமையை கெடுப்பதும், சமுதாயத்தில் சண்டைச் சச்சரவுகளை வளர்ப்பதும் இந்த சினம்தான். அத்தகைய சினத்தை எவ்வாறு தவிர்ப்பது என்பதற்கான முறையான பயிற்சியே சினம் தவிர்த்தல் ஆகும்.

கவலை ஒழித்தல்: உடலுக்கோ மனதிற்கோ சிக்கல் வரும்போது அந்த சிக்கலை சந்திக்க போதிய பலமில்லாத மன நிலையைக் கவலை என்கிறோம்.

இது ஒரு வகை சுய பச்சாதாபமே. இந்தக் கவலையை எப்படி போக்கிக் கொள்வது என்ற பயிற்சியே கவலை ஒழித்தல் ஆகும்.

நிறைவேறாத ஆசைகள் பலவற்றை உருவாக்கி அவற்றை அடக்கி வைப்பதனால் மனபாரம் அதிகரித்து நிம்மதி இல்லாமல் போய் விடுகிறது.

இப்பயிற்சியினால் அந்நிலை மாறி மனம் அமைதியாகி விடுகிறது. குடும்பத்தில் இனிமை பெருகுகிறது.

நான் யார்?: நான் யார்? எங்கிருந்து வந்தேன்? எங்கே போக வேண்டும்? என்பதயெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு தன்னிலை விளக்கம் அல்லது தெய்வநிலை விளக்கம் என்ற பொருளைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதே "நான் யார்?" என்ற பயிற்சியாகும்.

"மனித வாழ்வு என்பது அறிவின் முழுமையை நோக்கிய பயணம்' என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர். அந்த பயணத்திற்கான தெளிவான வழியை காட்டுவதே "நான் யார்?" என்ற பயிற்சியாகும்.

இவ்வைந்து விதமான அகத்தாய்வு பயிற்சிகளையும் பயின்ற அறிவுக்கு வாழ்வாங்கு வாழ்கக்கூடிய ஒரு நல்ல தெளிவு உண்டாகி விடுகின்றது. அந்த தெளிவு வந்த பின்பு துணிவும் பொறுப்புணர்ச்சியும் ஏற்படுகின்றன.

விளைவறிந்து செயலாற்றும் திறன், தனக்கோ, பிறருக்கோ துன்பமளிக்காமல், முடிந்தவைரை பிறர் துன்பம் போக்கி வாழ்கின்ற பண்பு ஓங்கி குணநலப்பேறு கிட்டுகிறது.

மனவளக்கலை தவம், தற்சோதனை (அகத்தாய்வு), குணநலப்பேறு, முழுமைப்பேறு என்ற நான்கு அங்கங்களைக் கொண்டது.

தவத்தினால் மனம் அமைதி பெறுகிறது. மனதிற்கு வலிமை கிடைக்கிறது.

அகத்தாய்வினால் மனம் தனது களங்கங்களைப் போக்கி தூய்மை பெற்று "நான் யார்?", "எனது வாழ்வின் நோக்கம் என்ன?", என்ற தெளிவு கிட்டுகிறது.

தற்சோதனையில் பெறும் தெளிவைக் கொண்டு எடுக்கும் முடிவை தவத்தினால் மனதிற்கு கிடைத்திருக்கும் உறுதியைக் கொண்டு வாழ்வில் எதிர்காலச் செம்மைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்போது கிடைப்பதுதான் குணநலப்பேறு.

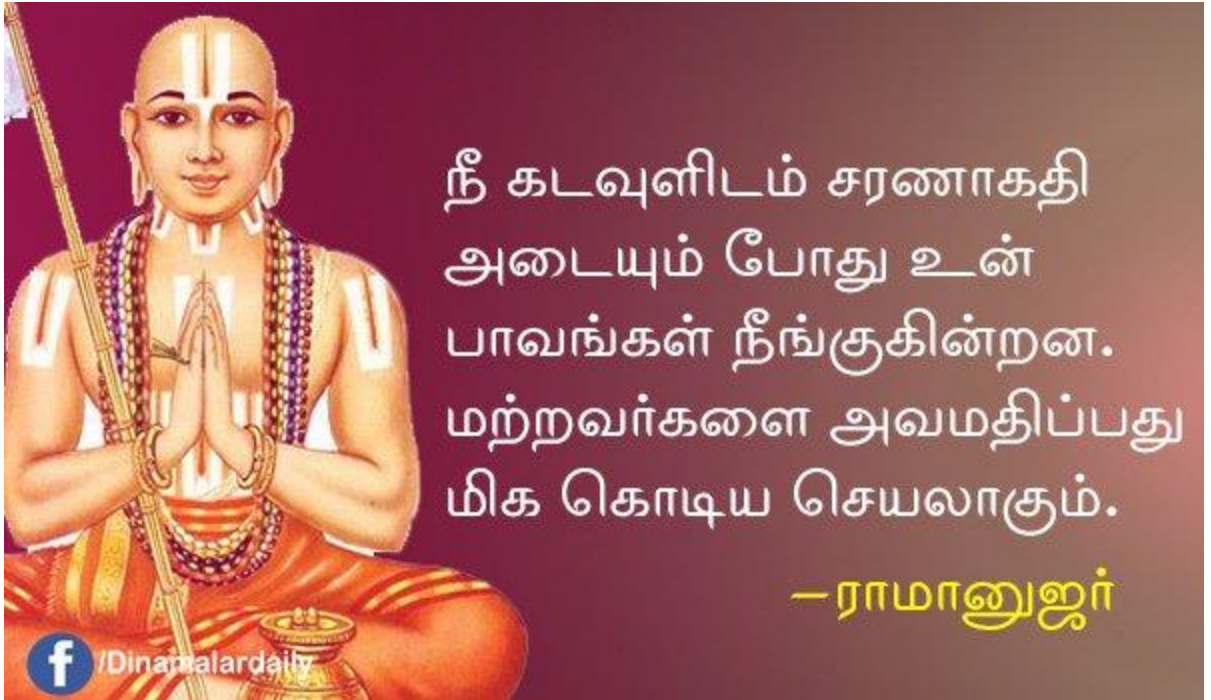
தவத்தினாலும், தற்சோதனையினாலும் கிடைக்கும் குணநலப்பேற்றின் இறுதிப்படியே முழுமைப்பேறு ஆகும்.

எனவே பழக்கத்திற்கும், விளக்கத்திற்கும் இடையே போராடிக் கொண்டு இருக்கும் மனிதன் விளக்கத்தை தெளிவாகப் பெற்று, அந்த விளக்கத்தின் வழியே பழக்கத்தையும் அதன் மூலம் வாழ்க்கையையும் மாற்றிக் கொண்டு இனிமையாக மன நிறைவோடு வாழ்வதற்கு ஒரு முறையான பயிற்சி "மனவளக்கலை" ஆகும்.

12.சரணாகதி எனும் சாந்தநெறி

சரணாகதி என்பது இந்து சமயத்தின் வைணவ அடியார்கள், எவ்வித பலன் கருதாமல், தங்களை உடல் அளவிலும், ஆன்ம அளவிலும் முழுவதுமாக, பரம்பொருளான திருமாலிடத்தில் ஒப்புவிக்கும் ஒரு வகையான பக்தியாகும்.

சரணாகதி தத்துவம் இராமானுசர் மற்றும் சைதன்யர் ஆகியவர்களால் வலியுறுத்தப்பட்டதாகும்.

தாயுமானவரும் தன் மெளனகுருவிடம் சரணாகதி அடைகிறார்.

சருகுசல பட்சணிகள் ஒருகோடி அல்லால்
சகோர பட்சிகள் போலவே

தவளநிலவு ஒழுகு அமிர்த தாரை உண்டு அழியாத
தன்மையர் அனந்தகோடி.

இருவினைகள் அற்றிரவு பகலென்பது அறியாத
ஏகாந்த மோன ஞான
இன்ப நிஷ்டையர் கோடி. மணிமந்திர சித்திநிலை
எய்தினர்கள் கோடிசூழக்

குருமணி இழைத்திட்ட சிங்கா தனத்தின் மிசை
கொலுவீற் றிருக்கும் நினை
கும்பிட்டு அனந்தமுறை தெண்டனிட்டு, என்மனக்
குறையெலாம் தீரும்வண்ணம்

மதுமலர எடுத்து, உன்இரு தாளை அர்ச்சிக்க எனை
வா என்று அழைப்பது எந்நாள்?
மந்திரகுருவே யோக தந்திரகுருவே மூலன்
மரபில் வரும் மெளன குருவே.” (தா.பா.44)

காய்ந்த சருகு. நீர் இவற்றை மட்டும் உண்டு வாழும் ஒரு கோடி
பேர் அல்லாது, சகோரப் பறவை போல சந்திர மண்டலத்து
அமுதத்தை உண்டு. அழியாத தன்மை பெற்றவர் பல கோடி பேர்.

இருவினைகள் அற்ற நிலையில் (இருவினை ஒப்பு நிகழ்த்தி) இரவு
பகல் தெரியாது, ஏகாந்த நிலையில் இருந்து, மோன ஞான இன்ப
நிட்டை கூடியவர் கோடி பேர்.

உருத்திராட்சம் அணிந்து. திரு வைந்தெழுத்தைச் செபித்து, சித்தி
அடைந்தவர்கள் கோடி பேர் என இவர்கள் புடைசூழ, இரத்தின
சிம்மாசனத்தின் மீது, கொலு வீற்றிருக்கும் உம்மைக் கும்பிட்டு, பல
முறை விழுந்து வணங்கி, என் மனதில் உள்ள குறைகள்
அனைத்தும் தீருமாறு, மணமுள்ள மலர்களைக் கொண்டு, நினது

திருவடிகளை அர்ச்சிக்க. என்னை, "வா!" என்று கூறி அழைத்து.
ஏற்றுக் கொள்ளும் நாள் எந்த நாளோ?

இறைநிலையிடம் தன்னை முழுமையாகக் கொடுத்து
சரணாகதியாகிறார் தாயுமானவர். சரணாகதி என்னும் சாந்தநெறி
பற்றி வேதாத்திரியம் பேசுகிறது.

"தனையடக்கித் தலைவனையே
முன்வைத்து, ஒழுகும் நெறி
சரணா கதியெனும்
சாந்தநெறி. இந்நெறியில்
தனைத் தலைவனாய் காணும்
தன்மை இயல்பாய் வளரும்.
தருக்கொழியும். ஆசிரியன்
தவக்காப்பில உயிர் உய்யும்." (ஞாக.பா.802)

இறைநிலையை அடைக்கலமாகக் கொண்டு, தன்னை இறைநிலைக்கு
ஒப்புக்கொடுத்துப் பணிதல் சரணாகதி எனப்படும்.

இறைநிலையே தன் நிலையில் மாற்றம் பெற்று அனைத்து
பிரபஞ்சத் தோற்றங்களுமாகியுள்ளது.

அதனால் எல்லாவற்றிலும் இருப்பாக இயக்கமாக, விளைவாக
செயல்படுகிறது.

மனிதன் ஐந்து புலன் உணர்வுகளையும் அடக்கி அறிவு என்பதை
உணர்ந்து, அந்த அறிவே பேரறிவாக எல்லாவற்றிலும் உள்ளது
என்பதை உணரவேண்டும். அதுவே பிறவியின் நோக்கமாகும்.

தன் முனைப்பை நீக்கி இறைநிலையாகிய தலைவனையே முன்
வைத்து, இறைமுனைப்பில் வாழ்கின்ற வாழ்வியல் நெறி சரணாகதி
என்னும் அமைதி நெறியாகும்.

தனையடக்கித் தலைவனையே முன்வைத்து
ஒழுக்கும் நெறி சரணாகதிஎனும் சாந்தநெறி

அருட்தந்தை வேதாத்திரி மகரிஷி

இந்த நெறியில் வாழும்
மனிதர்க்குத் தனது
உடலுக்குள் உயிர்,
உயிர்க்குள் அறிவு அந்த
அறிவே தெய்வமாகவும்
உள்ளது என்ற உண்மைகள்
உணரப்படும்.

தன்னிலே
எல்லாவற்றையும்,
எல்லாவற்றிலும்
தன்னையும் காணும்

தன்மையானது இயல்பாகவே வளரும்.

ஆணவம் என்னும் அகங்காரம் ஒழியும். இக்கலையைக் கற்றுக்
கொடுத்த ஆசானின் தவக்காப்பின் மூலம் உயிர் ஈடேறி உய்யும்.

ஆகவே தன்முனைப்பை ஒழித்து இறை முனைப்பில் தன்னையே
இறைநிலையாக உணரும் சரணாகதி என்னும் சாத்வீக வாழ்வின்
மூலம் அகங்காரம் ஒழித்து ஆசானின் தவ காப்பின் மூலம் உயிர்
ஈடேறும்.

நாமும் அந்த இறைநிலையிடம் சரணாகதி அடைந்து ஆனந்தமாக
வாழ்வோமாக.

13. மனிதரில் கடவுளைக் கண்டவர்கள்

மனிதர்களை நடமாடும் தெய்வங்களாக தரிசித்தவர்கள்
இராமானுஜரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

பகவத் இராமானுசரின் பொன்மொழிகளில் சில.

01. வேதவியாஸரின் 'ப்ரம்ம சூத்ரங்கள்' என்ற நூலுக்கு இராமானுசர் எழுதிய விரிவுரையான ஸ்ரீபாஷ்யத்தை ஓதி உணர வேண்டும்; ஓதுவிக்க வேண்டும்.
02. ஆழ்வார்கள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய வேதத்துக்கு ஒப்பான திவ்யப் பிரபந்தங்களை ஓதி உணர வேண்டும்; ஓதுவிக்க வேண்டும்.
03. ஸ்ரீமந் நாராயணன் நம் போல்வார் இந்தக் கண்களால் இப்போதே காணலாம். எப்படி? கோயில் கொண்டிருக்கும் திவ்ய தேசங்களில் நம்மால் இயன்ற கைங்கர்யங்களைச் செய்ய வேண்டும்.
04. ஸ்ரீமந் நாராயணனையே சரணடைய வேண்டும்.
"பெரியபிராட்டியும் பெரியபெருமாளும் சேர்ந்திருக்கும் இருப்பில் அடியேன் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும்" என்னும் பொருள்படும் 'த்வய' மந்திரத்தை ஓத வேண்டும்.
05. என்னுடையவன் என்று அபிமானிக்கும் ஒரு பரம பாகவதனின் அபிமானத்தில் ஒதுங்கி இருத்தல் வேண்டும்.
06. ஸ்ரீமந் நாராயணனே 'பரம்பொருள்' எனத் தெளிந்து அவன்பால் பக்தி செலுத்த வேண்டும்.
07. பிராட்டியுடன் சேர்ந்த பெருமாளே காப்பாளன்.
08. பிராட்டியுடன் சேர்ந்த பெருமானே பற்றுவதற்கான உயர்ந்த பொருள்.
09. எம்பெருமானின் திருக்கோயில் கோபுரம், விமானங்களைக் கண்டால் நின்ற நிலையிலேயே உடனே கைகூப்ப வேண்டும்.
10. திருக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்திகளைக் கல் என்றோ, ஐம்பொன் உலோகத்தால் ஆனது என்றோ, சுதை என்றோ, மரம் என்றோ எண்ணலாகாது. அது தன் தாயினுடைய ஒழுக்கத்தை சந்தேகிப்பதற்கு ஒப்பாகும்.
11. இறைவனுக்கு கண்டருள்பண்ணப்படாத அல்லது தகாத எந்த உணவைப் பொருள்களையும் உட்கொள்ளலாகாது.
12. அவரவர் குலத்திற்கு ஏற்ப சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட கர்மாக்களை மட்டுமே செய்ய வேண்டும்.
13. பலனை எதிர்பார்த்துக் கைங்கர்யங்களைச் செய்யலாகாது, அனைத்தும் இறைவனின் உகப்பிற்காகவே செய்ய வேண்டும்.
14. உலகியலைச் சார்ந்த பற்றினைக் கொள்ளக் கூடாது.
இறைவனுடைய கைங்கர்யத்தில் சிறிதளவேனும் ஈடுபட வேண்டும்.
15. 'சரீரமே ஆத்மா' என எண்ணக் கூடாது; 'சரீரம் வேறு. ஆத்மா

வேறுி என்ற தெளிவு பிறக்க வேண்டும்.

16. ஆத்மா ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய சொத்து அவன் தான் தலைவன். ஆத்மா அவனுக்கு அடிமைப்பட்டது என்ற எண்ணத்துடன் எப்போதும் வாழ வேண்டும்.

17. ஸ்ரீமந் நாராயணன் திருவடிகளில் சரணடைந்தவனுக்கு துன்பம் என்பதே இல்லை என்ற உறுதிப்பாடு வேண்டும்.

18. புலனடக்கம் ஒவ்வொருவரிடமும் இருக்க வேண்டும்; இந்திரியங்களுக்கு வசப்படக் கூடாது.

19. அற்ப விஷயங்களில் ஆசை கொள்வது கூடாது.

20. பொருளை முறையற்ற வழியில் அடைய முயல்வார் மற்றும் காமத்தில் ஆசையுடையோர்களை விட்டுவிட்டு, பகவத்பாகவத பக்தி உள்ளோர்களிடம் மட்டுமே பழக வேண்டும்.

21. எப்போதும் பிறரை நிந்திப்போருடன் சேர்க்கை கூடாது.

22. மற்றவர்களின் நன்மையையே எப்போதும் விரும்ப வேண்டும்.

23. பகவான் மற்றும் ஆசார்யர் பெருமைகளை எப்போதும் கூறிக் கொண்டே இருக்க வேண்டும்.

24. பகவானுக்கும் அவன் அடியார்களுக்கும் கைங்கர்யம் செய்ய வேண்டும்.

25. ஆசார்யர் மூலம் உயர்ந்த ஞானம் பெற்று அதன்படி வாழ வேண்டும்.

26. 'திருமந்திரம்ி, 'த்வயம்ி, 'சரமச்சலோகம்ி இவற்றின் அர்த்தங்களை ஆசார்யர் மூலம் பெற்றுத் தெளிய வேண்டும்.

27. "ஓம் நமோ நாராயணாயி என்ற மூன்று பதங்களைக் கொண்டது திருமந்திரம்.

28. "ஸ்ரீமந் நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே; ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:ி ஆறு பதங்களையும் கொண்டது த்வயம் எனப்படும்.

29. "ஸர்வத4ர்மாந்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ, அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்கூயோ மோகூடியிஷ்யாமி மா சுச:ி என்ற 11 பதங்களைக் கொண்டது சரமச்சலோகம்.

30. பூர்வாசார்யர்கள் மற்றும் தன் ஆசார்யன் அருளிச் செய்த வார்த்தைகளில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும்.

31. காலையில் துயிலெழும்போதே 'குருபரம்பரையைித் தியானிக்க வேண்டும்.

32. ஆசார்யரை நம்மைப் போன்ற சராசரி மனிதராக எண்ணவே

கூடாது.

33. ஆசார்யரின் ஞான, குண, வைராக்ய வைபவங்களைத் தினந்தோறும் நினைத்துக் கொண்டாட வேண்டும்.

34. ஞான பக்தி வைராக்யங்களில் முதிர்ந்த பெரியோர்களை கண்டால் உடனே தெண்டனிட வேண்டும்.

35. பகவானை வணங்குவதை விட ஆசார்யரையும், அவன் அடியார்களையும் வணங்குதல் உயர்வுக்கு வழிவகுக்கும்.

36. திருமால் அடியார்களைக் கண்டதும் விழுந்து வணங்க வேண்டும்.

37. திருமால் அடியார்களின் குணப் பெருமைகளை எண்ணி மகிழ வேண்டும்.

38. திருமால் அடியார்கள் பகவத், ஆசார்ய, பாகவத குண கீர்த்தனம் பண்ணினால் பெரும் உவகையோடு அதில் ஈடுபட வேண்டும்.

39. திருமால் அடியார்களின் கல்வி, செல்வம், குலம், வயது பாராது மரியாதை செலுத்த வேண்டும்.

40. திருமால் அடியார்கள் நம்மை வணங்கினால், நாழும் தவறாது அவர்களை வணங்க வேண்டும்.

41. திருமால் அடியார்கள் மத்தியில் நமது பெருமைகளைப் பறைசாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது.

42. நம்மை மற்ற திருமால் அடியார்களுக்கு ஒப்பாக ஒருக்காலும் எண்ணங் கொள்ளக் கூடாது; அவர்களை விடத் தாழ்வாகவே எண்ண வேண்டும்.

43. 'நாம் திருமால் அடியார்களுக்கு அடிமை' என்ற உணர்வோடு செயல்பட வேண்டும்.

44. திருமால் அடியார்களிடம் குறைகள் காணக் கூடாது. அவர்களது குற்றங்களைப் பொருட்படுத்தக் கூடாது.

45. திருமால் அடியார்களை ஒருமையில் அழைக்கக் கூடாது.

46. திருமால் அடியார்களிடம் கடுஞ் சொற்களைப் பயன்படுத்தக் கூடாது; அவர்களை இகழ்க் கூடாது.

47. திருமால் அடியார்கள் நம்மை அவமதித்தாலும் நாம் அவர்களிடம் பகை உணர்வு கொள்ளாது, 'நானேதான் ஆயிடுக!' என இருத்தல் வேண்டும்.

48. பாகவதபசாரம் (திருமால் அடியார்கள் மனம் வருந்தும்படி செய்தல்) கூடவே கூடாது. அதற்கு கழுவாய் இல்லை; அது பகவதபசாரத்தைக் காட்டிலும் கொடியது.

49. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நமது இருப்பிடம் தேடி வந்தால் அவர்களை இன்முகத்துடன் “எழுந்தருள வேணும்” என்று கூறி வரவேற்க வேண்டும்.
50. ஒருவர் எவ்வளவு உயர்ந்த செல்வந்தராய் இருந்தாலும், கற்றறிந்தவராய் இருந்தாலும், “அடியேன்!” என்று தான் தம்மை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.
51. ஒருவர் உயர்ந்த மாளிகையில் குடியிருந்தாலும் அந்த இடத்தை அடியேனுடைய குடிசை என்றே கூற வேண்டும்.
52. ஸந்நிதியில் கொடுக்கப்படும் ப்ரஸாதங்களை பயபக்தியோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லக் கூடாது.
53. எம்பெருமான் திருமுன்பு ஒருவரையொருவர் நிந்திக்கக் கூடாது. தகாத வார்த்தைகளைப் பேசக் கூடாது.
54. பிறர் துன்பங்கண்டு, “ஐயோ!” என்று இரங்க வேண்டும்.
55. ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு அமைய வேண்டிய முதன்மைக் குணமே இரக்கமாகுமென்று ஆசார்யர்களில் ஒருவரான நஞ்சீயர் என்பார் அடிக்கடி கூறுவார்.
56. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய பிறப்பைப் பற்றி ஆராய்தல் கூடாது. அது கொடிய பாவமாகும்.
57. எம்பெருமானை ஆரதிப்பதைக் காட்டிலும், அவன் அடியார்களை ஆரதிப்பதே உயர்வுடைய செயல்.
58. எம்பெருமான் திருமுன்பு “பல்லாண்டு! பல்லாண்டு!” என்று தான் கூற வேண்டுமெயொழிய “இதைத் தா, அதைத் தா” என்று வேண்டுதல் கூடாது.
59. எம்பெருமான் உறையும் திருக்கோயில்களை திருஅலகிட (பெருக்கித் தூய்மை செய்ய) வேண்டும்.
60. எம்பெருமானுக்கு மெய்வருத்திச் செய்யும் கைங்கர்யமே உகப்புடையதாகும்.
61. “நான் செய்தேன்” என்று ஒரு கைங்கர்யத்தைச் செய்தல் கூடாது. அது வீழ்ச்சிக்கு வித்திடும்.
62. நமக்கு ஏற்படும் துன்பங்களெல்லாம் முந்தைய பிறவிகளில் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கு ஏற்பவே ஏற்படுகின்றன. அந்தத் துன்பங்கள் விலகுவதற்கு எம்பெருமான் திருவடிகளையும், ஆசார்யன் திருவடிகளையும் உறுதிப்படப் பற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.
63. எம்பெருமானுக்கு ஆற்றிடும் தொண்டைவிட மிக உயர்ந்தது,

அவன் அடியார்களுக்கு ஆற்றிடும் தொண்டு. இந்தச் செயலையே எம்பெருமான் உகப்புடன் ஏற்றுக் கொள்வான்.

64. எம்பெருமானே “ஆறும் பேறும் (உபாயமும் உபேயமும்)[] ஆவான்.

65. நம் புலன்களே நம்முடைய முதல் விரோதிகளாய் அமைந்துள்ளன என்ற நினைவு நம்மிடம் அமைந்திட வேண்டும்.

66. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் ஸேவிக்கப்படும்போது, அவ்வாறு ஸேவிப்பவர்களை ஆழ்வார்கள் எழுந்தருளியுள்ளார்கள் என்று எண்ணி அவர்களை தண்டனிட்டு உட்கார வேண்டும்.

67. நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்தம் ஸேவிக்கப்படும்போது, இடையிலே எழுந்து செல்லக் கூடாது.

68. திருமால் அடியார்களைக் கண்டால், அவர்களை தண்டனிட்டு இடமிருந்து வலமாகச் செல்ல வேண்டும்.

69. திருமால் அடியார்களின் நிழலை நாம் மிதித்தல் கூடாது.

70. ஒரு திவ்ய தேசத்திற்குச் சென்றால், அங்கு கோயில் கொண்டிருக்கும் எம்பெருமானை கண்குளிரக் கண்டு தொழ வேண்டும்.

71. திருக்கோயில்களில் வலம்வரும்போது நம் ஹ்ருதயக் கமலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அந்தர்யாமியான எம்பெருமானுக்கு நோவு ஏற்படா வண்ணம் மெல்ல நடந்து செல்ல வேண்டும்.

72. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஒருவர் இல்லத்திற்கு வருகை தந்தால், அவர் விடைபெற்றுச் செல்லும்போது சிறிது தூரம் அவரோடு சென்று வழிஅனுப்ப வேண்டும்.

73. எம்பெருமான் புறப்பாடு கண்டருளும்போது முன்னே செல்லும் நாலாயிர திவ்யப்பிரபந்த கோஷடியினரை விழுந்து வணங்க வேண்டும்.

74. எம்பெருமானுக்கு தீப ஆர்த்தி கண்டருளப்பண்ணும்போது கண்களை மூடிக்கொண்டு கன்னத்தில் அறைந்து கொள்ளக் கூடாது. அவனுடைய திருமேனி அழகை அனுபவிக்க வேண்டும்.

75. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திரளிலேயே எப்பொழுதும் ஒதுங்கி இருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

76. பகவத் பாகவத ஆசார்ய சந்நிதியில் கால்களை நீட்டிக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது.

77. எம்பெருமான் திருவீதிகளில் எழுந்தருளும்போது அவனையும் அவனது அடியார்களையும் சேவியாது இல்லத்தினுள்ளேயே ஏதோ

ஒரு செயலில் ஈடுபட்டிருப்பது கூடாது.

78. அன்றலர்ந்த மலர்களை நந்தவனங்களில் இருந்து பறித்து மாலையாகத் தொடுத்து எம்பெருமானுக்கு சமர்ப்பிக்க வேண்டும். கைங்கர்யங்களிலேயே மிக உயர்ந்தது நந்தவனக் கைங்கர்யம்.

79. திருமால் அடியார்களின் திருவடிகளில் சேர்க்கப்பட்ட நீரை மிகப் புனிதமாகக் கருத வேண்டும்.

80. எம்பெருமான் திருமஞ்சனத்திற்கும், நித்ய ஆராதனத்திற்கும் உபயோகப்படும் நீர் நிலைகளில் நாம் நீராடுதல் கூடாது.

81. திருமால் அடியார்களுடைய பார்வை நம்மேல் விழக் கூடுமானால் அதுவே நம்மை புனிதமாக்கும்.

82. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சந்நியாசிகள் பரமபதித்தால் அவர்களைச் சென்று தண்டனிட வேண்டும். அங்கு சென்று வந்ததால் ஆசௌசம் (தீட்டு) இல்லை.

83. எந்த நீர் நிலையில் நீராடும்போதும் “கங்கையிற் புனிதமாய் காவிரி” என்று தொடங்கும் திருமாலை -23ஆம் பாசுரத்தை கூறியவாறு நீராட வேண்டும்.

84. காவிரியை பரமபதித்து விரஜாநதிக்கு ஒப்பாக நினைக்க வேண்டும்.

85. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் நெற்றியிலே திருமண்காப்பு அணியாமல் எம்பெருமானையும், ஆழ்வார்களையும், அடியார்களையும் சேவித்தல் கூடாது.

86. ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் உரத்த குரலில் பேசுதல், எப்போதும் பிறரை தூற்றுதல் கூடாது.

87. ஆசார்யர் நமக்கு பெருத்த உபகாரம் செய்துள்ளார் என்ற நினைவும், நம்மைக் கடைத் தேற்றுவதற்காக ஸ்ரீமந் நாராயணனால் அனுப்பப்பட்டவர் என்றும் நினைக்க வேண்டும்.

88. வேதமும், ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயலும் நம்மை இந்த சம்சார பந்தத்திலிருந்து விடுவிக்க வந்த நூல்கள் என்ற எண்ணத்தை எப்போதும் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

89. சம்ஸ்க்ருத மொழியில் அமைந்துள்ள நூல்கள் தான் உயர்ந்தன என்றும், தமிழில் அமைந்துள்ள ஆழ்வார்களின் பாசுரங்கள் தாழ்ந்தவை என்றோ நினைப்பது பெருத்த பாவமாகும்.

90. எம்பெருமானுடைய குணநலன்களை அடிக்கடி பேசி அனுபவிக்க வேண்டும்.

91. ஆசார்யன் எழுந்தருளியிருந்தால் அவருடைய நியமனம் இன்றி

எந்தச் செயலையும் மேற்கொள்ளக் கூடாது.

92. உயர்ந்த தத்வார்த்த நூல்களை ஓர் ஆசார்யனை அணுகியே கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

93. ஒரு திருமால் அடியார்களையோ, எம்பெருமானையோ தண்டனிடும்போது அவையவங்கள் முழுவதும் ஆண்களானால் நிலம்தோயத் தண்டனிட வேண்டும். தரை சுத்தமாக உள்ளதா என்று பார்த்து தண்டனிடக் கூடாது.

94. திருமால் அடியார்களுக்கு உணவிடும்போதும், அருந்த நீர் ஸாதிக்கும்போதும், மிகுந்த கவனத்துடன் செயல்பட வேண்டும். தவறுசெய்த கிடாம்பியாச்சாளை இராமானுசர் திருத்திப் பணிகொண்ட செய்தி குருபரம்பரை நூல்களில் காணப்படுகிறது.

95. ஆசார்யன் தன் அருகிலே இல்லாவிட்டாலும், அவர் எழுந்தருளி இருக்கும் திக்கை நோக்கித் தண்டனிட வேண்டும்.

96. திருவரங்கத்தில் கர்ப்ப க்ருஹத்துள் நுழைவதற்கு முன்பு வாயிற்காப்போர்களான ஜய விஜயர்களை தண்டனிட்டு அவர்கள் அனுமதி பெற்றே செல்ல வேண்டும்.

97. ஸ்ரீசடகோபன் ஸாதிக்கப்படும்போது தலைவணங்கி, அஞ்சலியோடு அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

98. சீடன் தன் குடும்ப ரக்ஷணம் மட்டும் தனது பொறுப்பு என்றில்லாமல் ஆசார்யன் திருமானிகை ரக்ஷணமும் தன்னுடையது என்ற நினைவுடன் செயல்பட வேண்டும்.

99. எம்பெருமானுக்கு கண்டருளப் பண்ணப்பட்ட ப்ரஸாதத்தை அங்கேயே சிறிதளவாவது உண்ண வேண்டும்.

100. சீடனுடைய ஆத்மாவாகிய பயிர் வளர்ந்து நற்கதி பெற வேண்டுமானால், ஆசார்யனாகிய சூரியஒளி அவன்மேல் எப்பொழுதும் பட்டுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். அதைத்தவிர வேறு உய்வதற்கு வழியில்லை.

வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள்

- மனத்தூய்மை, சத்தான உணவு, அளவான உழைப்பு, முறையான ஓய்வு இவற்றைப் பின்பற்றினால் உடல்நலத்துடன் வாழலாம்.

- இன்றைய உலகில் பணத்திற்கும், பண்புக்கும் போட்டி நிலவுகிறது. இதில் பண்பு தான் தோற்றுப் போய் நிற்கிறது.
- பிறர் மீது கோபம் கொள்ளும் போது அந்தக் குறை நம்மிடம் இருக்கிறதா என்றும் சிந்திக்க வேண்டும்.
- அனைத்தும் ஒன்று என்று அறிந்தவன் செய்யும் செயல்கள் அனைத்தும், அன்பின் வெளிப்பாடாக இருக்கும்.
- அமைதி எங்கு தேடினாலும் கிடைக்கப் போவதில்லை. மனதின் உள்ளிருந்து தான் அதைப் பெற்றாக வேண்டும்.
- உண்மையில் எதிரி ஒருவன் இருக்கிறான் என்றால், மனதில் எழும் ஒழுங்கற்ற எண்ணங்களே.
- உணவில் எளிமை, உழைப்பில் நேர்மை, ஒழுக்கத்தில் உயர்வு இந்த மூன்றும் உத்தமர்களின் இயல்பு.
- கவலைப்படுவதால் மனதின் ஆற்றலும், உயிரின் சக்தியும் வீணாகிறது. எதிலும் அளவறிந்து வாழப் பழகினால் சிக்கலுக்கு இடமிருக்காது.
- ஆசையை சீர்படுத்தி வாழ்ந்தால் வாழ்வே ஆனந்த மயமாக விடும்.
- உழைப்பால் மனிதன் தலைநிமிர்ந்து வாழலாம். மற்றவர்களையும் வாழ வைக்கலாம்.
- உள்ளத்தில் பகையுணர்வு இருந்தால் யாரையும் வாழ்த்த முடியாது. வாழ்த்திப் பழகிவிட்டால் பகையுணர்வு நீங்கும்.
- ஆசைகளை அடியோடு ஒழிக்க முடியாது. அதை சீரமைத்துக் கொள்வதே நல்லது.
- நீ யார் என்று அறிய ஆர்வம் எழுந்து விட்டால், அது உன்னை அறியும் வரையில் அமைதி பெறுவதில்லை.
- எந்தச் சூழ்நிலையிலும் ஒரு மனிதனுக்கு கோபம் வராவிட்டால் அவன் ஞானம் அடைந்ததாகப் பொருள்.
- பேராசை, கோபம், கவலை, பொறாமை எண்ணங்களுக்கு இடம் அளிக்காமல் மனதைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- இயற்கையுடன் ஒத்துப்போனால் உடல்நலம் பாதித்தாலும், அததானாகவே சரிப்படுத்திக் கொள்ளும் தன்மை உடலுக்கு கிடைத்து விடும்.
- மனிதர்கள் மனம் போன போக்கில் வாழ்வு நடத்துவது வருந்தத்தக்கதாக உள்ளது. இதை தவிர்க்க வேண்டும்.

- ஆக்கத்துறையில் அறிவைச் செலுத்துங்கள். ஊக்கமுடன் உழையுங்கள். உயர்வு பெறுவீர்கள்.
- கோபப்படுவது நல்லதல்ல. நன்மை உண்டாகும் எனில் கோபப்படுவது போல நடித்தாலே போதும்.
- எல்லாரையும் வாழ்க வளமுடன் என்று சொல்லுங்கள்.
- இயற்கைக்கு எப்போதும் மதிப்பு கொடுங்கள். நீதி, நியாயத்தை வாழ்வில் பின்பற்றுங்கள். அப்போது வாழ்வில் வளமும் நலமும் நிறைந்து இருக்கும்.
- வாழ்வில் மனத்துயமை, ஒழுங்கான உணவுமுறை, அளவான உழைப்பு, ஓய்வு இவற்றை முறையாக கடைபிடித்தால் நோயின்றி ஆரோக்கியமாக வாழலாம்.

14.திருவரங்கத்தில் ஸ்ரீராமானுஜர் ஜீவசமாதியும்

ஆழியாரில் வேதாத்திரியின் மணிமண்டபமும்

பதினோராம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு மிக சிறந்த மகானான ஸ்ரீராமானுஜரின் உடல் இன்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் ஒரு கோவிலில் உள்ளது என்றால் உங்களால் நம்பமுடிகிறதா.. 1000 வருடங்களாக பதப்படுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளதா ராமானுஜரின் உடல்?

1017ம் ஆண்டு பிறந்த ஸ்ரீராமானுஜர், 120 ஆண்டுகள் இந்த உலகில் வாழ்ந்தார். இவர் இறப்பிற்கு பின்னர் இன்றும் அவரது உடல் ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாதர் கோவிலில் பதப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ராமானுஜரது திருமேனி 5-வது 'திருச்சுற்று' எனப்படும் அகளங்கன் திருச்சுற்றில் வசந்தமண்டபத்தில் அவர் இறந்தபின் புதைக்கப்பட்டது.

ஆனால் சில நாட்களில் தானாகவே அவரது உடல் பூமியில் இருந்து வெளிவந்தது என்று கூறப்படுகிறது. பதப்படுத்தப்பட்ட உடலிற்கு வருடத்தில் இரண்டு முறை சந்தனம் மற்றும் கற்பூரம் பூசப்படுகிறது. இந்த வழக்கம் 1000 வருடங்களாக தொடர்ந்து கடைபிடிக்கப்படுகிறது.

உடலை பதப்படுத்துவதற்கான ரசாயனம் இந்த சந்தன கற்பூர கலவை மூலம் தானாக உறவாகிறதா? இல்லை இயற்கையாகவே அவரது உடல் கெடாமல் இருக்கிறதா என்பது இன்றுவரை புரியாத புதிராகவே உள்ளது.

ஸ்ரீரங்கத்தில்... சாந்நித்தியத்துடன் உடையவர் சந்நிதி!

உடையவர் ராமானுஜர் சந்நிதி நல்ல அதிர்வுகள் கொண்டது. இந்த இடத்தில் அப்படியொரு அமைதி நிலவுகிறது.

அங்கே ஐந்து நிமிடம் அமர்ந்து ராமானுஜருக்கு முன்னே, கண்கள் மூடி தியானித்துச் செல்கிறார்கள் பக்தர்கள்.

காவிரிக்கும் கொள்ளிடத்துக்கும் நடுவே அமைந்துள்ள அற்புதமான புண்ணிய சேஷத்திரம் ஸ்ரீரங்கம் திருத்தலம். மிகப்பிரமாண்டமான ஆலயம்.

படைப்புக் கடவுளான பிரம்மா, பல்லாயிரம் ஆண்டுகள், திருமாலை நோக்கி கடும் தவம்

மேற்கொண்டு, பாற்கடலில் இருந்து பெறப்பட்ட ஸ்ரீரங்க விமானம். நான்கு வேதங்களையும் இந்தவிமானத்துக்கு முன்னே ஓதியருளினார் மகாவிஷ்ணு.

ஸ்ரீரங்க விமானத்தில், அர்ச்சாரூபமாக அவதரித்த ரங்கநாதரை, இக்ஷ்வாகு மன்னர் தம்முடைய குலதெய்வமாகவே பாவித்தார். அயோத்தியில் வைத்து பூஜித்து வந்தார்.

இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த ஸ்ரீராமர், சீதாபிராட்டியை மீட்க உதவியதற்காக, விபீஷணனுக்கு ரங்கநாத விக்கிரகத்தை பரிசளித்தார்.

ஆசை ஆசையாக விபீஷணன், இலங்கைக்கு எடுத்துச் செல்லும் வழியில், காவிரி நதிக்கரையில், தர்மவர்ம மன்னன் விக்கிரகத்தை தந்து உதவ வேண்டினான்.

சோழ மன்னனின் விருப்பத்திற்காக வழங்கினார் விபீஷணன்.
இலங்கையை நோக்கி, காவிரிக்கரையில் பிரதிஷ்டை செய்ததாகச் சொல்கிறது ஸ்தல புராணம்.

ஸ்ரீரங்கம் திருத்தலத்தில் 21 கோபுரங்கள் அமைந்துள்ளன.
நூற்றுக்கணக்கான சந்நிதிகள் இருக்கின்றன. சந்நிதிகளின் மேல் விமானம் அமைப்பது வழக்கமானதுதான்.
ஆனால், வைத்தியராகத் திகழும் தன்வந்திரி பகவான் இங்கே காட்சி தருகிறார். நோயாளிகளும் வயோதிகர்களும் இவரிடம் ஆரோக்கியம் கேட்டு விண்ணப்பிக்க வருவார் என்பதால், ஆகம விதிகளுக்கு உட்பட்டு தன்வந்திரி பகவானுக்கு விமானம் எழுப்பப்படவில்லை.

இங்கே உள்ள கருட பகவான், பிரமாண்டமானவர். மிகப்பெரிய உருவத்துடன் மேற்கூரையை ஒட்டியபடி காட்சி தருகிறார். சாந்நித்தியம் நிறைந்த கருடாழ்வாரை வணங்குவதற்காகவும் பக்தர்கள் வருகின்றனர்.

ஸ்ரீரங்கம் தலத்தின் பெருமைகளில் ஒன்று... கம்ப ராமாயணம் அரங்கேற்றிய திருத்தலம். கம்ப ராமாயணம் அரங்கேறிய போது, அதனை அங்கீகரித்து ஏற்கும் வகையில், தனது தலையை அசைத்து கம்ப ராமாயணப் பெருமையை உலகுக்கு உணர்த்தினார் மேட்டு அடிகிய சிங்கர் என்கிறது ஸ்தல புராணம்.

ஸ்ரீரங்கம் திருத்தலத்தின் பெருமைகளும் ஆலய பூஜா விதிகளும் செவ்வனே நடைபெறுவதற்கு ஸ்ரீராமானுஜரே காரணம்.

ஸ்ரீரங்கம் திருக்கோயிலின் நிர்வாகம், கோயிலொழுது எனப்படும் ஸ்ரீரங்க சரிதம் முதலானவற்றை சீர்படுத்தித் தந்தருளியவர் ஸ்ரீராமானுஜர்.
வைஷ்ணவத்தின் மிக முக்கியமான ஆச்சார்யரான ராமானுஜர் 120 ஆண்டுகள் வரை வாழ்ந்தார். கி.பி.1137ம் ஆண்டு, திருவரங்கத்தில் பரமபதம் அடைந்தார்.

இங்கே உடையவர் எனப்படும் ஸ்ரீராமானுஜருக்கு சந்நிதி அமைந்திருக்கிறது. தன்னுடலுடன் சந்நிதி கொண்டிருக்கிறார் என்கிறது ஸ்தல புராணம்.

பத்மாசனக் கோலத்தில் உள்ள ஸ்ரீராமானுஜரின் சிகையையும் விரல் நகங்களையும் இன்றைக்கும் தரிசிக்கலாம்; சிலிர்க்கலாம் என்கிறார்கள் பக்தர்கள்.

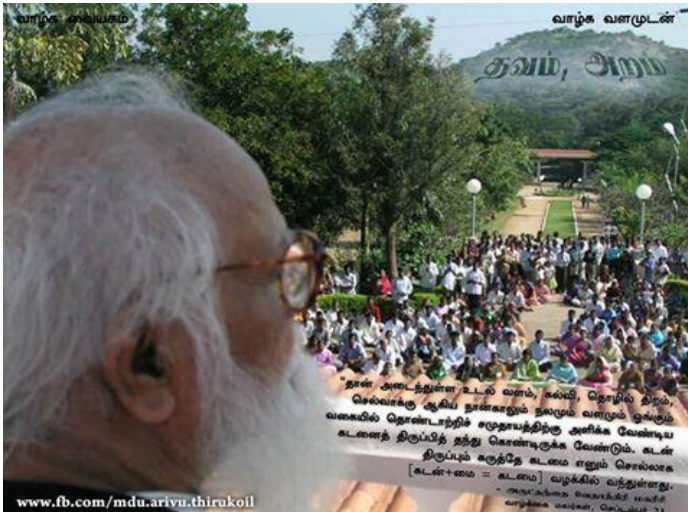
உடையவர் ராமானுஜர் சந்நிதி நல்ல அதிர்வுகள் கொண்டது. இந்த இடத்தில் அப்படியொரு அமைதி நிலவுகிறது. அங்கே ஐந்து நிமிடம் அமர்ந்து ராமானுஜருக்கு முன்னே, கண்கள் மூடி தியானித்துச் செல்கிறார்கள் பக்தர்கள்.

பச்சைக் கற்பூரம், குங்குமப்பூ முதலானவற்றை அரைத்து, ராமானுஜருக்கு பற்று போல் உடலில் பூசுவது வருடத்துக்கு இரண்டு முறை நிகழ்த்தப்படுகிறது.

அரங்கனின் பெருமையையும் அரங்கத்துப் பெருமையையும் அளவிடவே முடியாது என்று சிலிர்ப்புடன் சொல்கிறார்கள் ஆச்சார்யர்கள்.

வேதாத்திரி மகரிஷியின் மணிமண்டபம் ஆழியார்

பொள்ளாச்சிக்கு அருகில், ஆணைமலை அடிவாரத்தில் இருக்கும் ஆழியாரில், அமைந்திருக்கும் அறிவுத் திருக்கோயிலுக்கு, ஒருமுறை சென்று வாருங்கள். வேறு கிரகத்திற்குச் சென்று வந்த உணர்வு ஏற்படும்.

சுவர்களற்ற எல்லைக் கோடுகளற்ற, பேதமற்ற ஆக்கப்பூர்வமான உணர்வலைகள் எழுப்பும் சக்தியைக் காற்று மையத்தில், ஸ்தூலமாகக்

கொண்ட கிரகத்தை, உங்களால் கற்பனை செய்ய முடியுமானால், ஒரு நடை ஆழியாறுக்குச் செல்லுங்கள்.

அதை நிஜம் என்று உணர்வீர்கள். கட்டணம் கட்டித் தொண்டாற்ற நூற்றுக் கணக்கானோர் வந்து சேவை பார்ப்பது, ஓர் அதிசியம் என்றால், போரில்லா உலக அமைதி என்பது, நமது

வாழ்நாளுக்குள் சாத்தியமாகும் ஒன்று என்று அங்கிருப்பவர்கள் நம்புவது மாபெரும் அதிசியமாகத் தோன்றும்.

இதற்கு மூலகாரணம், ஆழியாறு அறிவுத் திருக்கோவிலில், மூலதாரமாக இருக்கும் **வேதாத்திரி மகரிஷி சமாதி** அமைந்திருக்கும், மணிமண்டம் நடு நாயகமாக அமைந்து, அறிவுத் திருக்கோயிலும்

அருளரங்கத்திலும், வேதாத்திரியப் பயிற்சியைக் கொடுத்து மக்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தி வருகிறார்கள்.

ஓங்கார வடிவில் அமைந்துள்ள அறிவுத் திருக்கோயில், நான்கு பகுதிகளைக் கொண்டது. 1. அன்பகம் 2. அறிவகம் 3. அருளகம். 4. அருள் குருவகம்.

அன்பகம்

திருக்கோயிலுக்கு வருகின்றவர்களை அமர்ச்சத்தி, மனித வாழ்வின் நோக்கம் நோக்கத்தை ஈடேறச் செய்யவல்ல வழிகளான, தற்சோதனை முறைகள், தியான முறைகள், கடவுள் பற்றிய கருத்து ஆகியன பற்றிய விளக்கம் தரப் பெறுகிறது. கூட்டுத் தியான ஐந்து வேளையும் நடைபெறுகிறது.

அறிவகம்

குண்டலி தவப்பயிற்சிகள், நான்கு படிகளில் தரப் பெறுகின்றன. அவற்றுள், முதல் மூன்று நிலைகளாகிய ஆக்கினை சாந்தி துரியம் ஆகியன இந்த அறையில் கொடுக்கப்படுகின்றன.

அருளகம்

குண்டலினி தவப்பயிற்சியின் உச்சக்கட்ட பயிற்சியாகிய துரியாதீத தவப்பயிற்சி, இங்குக் கொடுக்கப்படுவதோடு, அப்பயிற்சியை பெற்றவர்களைக் கொண்டு, காலை மாலை கூட்டுத் தவமும் இவ்வறையில் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றது.

துரியாதீத தவப்பயிற்சி பெற்றவர்கள் மட்டுமே, இவ்வறையில் தவம் செய்ய அனுமதிக்கப்படுகின்றனர்.

அருட்குருவகம்

அருள்தந்தை யோகிராஜ் வேதாத்திரி மகரிஷி அவர்கள் வாழ்ந்த இல்லம். இப்போது நினைவிடமாக அமைந்துள்ளது.

மணிமண்டபம்

வேதாத்திரி மகரிஷியின் சமாதி இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பலநூறு அன்பர்கள் ஒரே நேரத்தில், தவம் செய்கிறார்கள். நாள்தோறும், ஐந்து வேளையும் இங்கு தவம் நடத்தப்படுகிறது.

வள்ளலார் குடில்

சித்த மருத்து இல்லமாகத் திகழ்கிறது

குடில்கள்

திருமூலர். காளங்கி நாதர் என்ற மூன்று சித்தர்களின் பெயர்களால் விளங்கும் மூன்று குடில்கள் உள்ளன. இன்னும் பல குடில்கள் உள்ளன.

பேரங்கு

ஆடிட்டோரியம் என்றழைக்கப்படும் இப்பேரரங்கு கூட்ட அரங்காய் தங்கும் விடுதியாய், பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இதைத் தவிர, அன்பர்கள் தங்குவதற்கு இரண்டு பெரிய அமைதி நிலையங்களும் உள்ளன.

இதைத்தவிர, பெரிய சமையல்கூடம், டைனிங் ஹால், உண்ணும் இடமும் அமைந்துள்ளன.

நாட்பணிகள்

காலை 5.15 க்குச் சமித்துகளையும் பசுநெய் பச்சரிசி பசுஞ்சாணி வரகிட்ட ஆகியவற்றை இட்டு, அன்பத்தில் ஒமப் புகை எழுப்பப்படுகிறது.

இப்புதை நச்சுக் காற்றினையும், நச்சு எண்ண அலைகளையும் அழிக்கவல்லது என்பது மகரிசி அவர்களின் கருத்து என்பதை, உலக சமாதானம் (1957) என்ற நூல் கூறும். இதனை இன்றைய அறிவியல் ஆராய்ச்சி ஒத்துக் கொள்கின்றது.
பயிற்சி

ஆண்டு முழுவதும், இங்கு, மகரிஷியின் அகத்தாய்வு பயிற்சிகள், காயகல்ப பயிற்சிகள், உடற்பயிற்சிகள், பிரம்மஞானப் பயிற்சி. பேராசிரியர்களுக்கான பயிற்சி மற்றும் பல்கலைக் கழகங்களில் பயிலும் மாணவர்களுக்கான பயிற்சி, மௌன நோன்பு நடைபெற்று வருகின்றன.

ஆழியாருக்கு ஒரு முறை வந்து பாருங்க! *

ஒரு முறை ஆழியாரு அறிவுத் திருக்கோயிலுக்கு -வந்து பாருங்க!
ஆசான் வேதாத்திரி மகரிஷியின்- மணிமண்டபத்தை வலம் வந்து பாருங்க

ஆசான் வேதாத்திரி மகரிஷியின் மணிமண்டபத்தை -வலம் வந்து பாருங்க

அங்க துரியாதீத தவமெல்லாம் நடக்குதுங்க!,

உங்க- கவலையெல்லாம் பஞ்சாய் பறந்து போக 'பஞ்சபூத

நவக்கிரகத் தவமும் நடக்குதுங்க!,

தங்க நிற ஒம்கார மண்டபமும் நுழைவாயில் எதிரிலே -

இருக்குதுங்க!

நாளும் மணிமண்டபத்தில் ஒன்பது மைய தவமும் நடக்குதுங்க!,
தங்க அமைதி -திருநிலையமும் இருக்குதுங்க! ,நீங்க
தங்க அமைதி திருநிலையமும் அருமையா இருக்குதுங்க!,
திங்க அறுசுவை உணவுக் கூடமும் இருக்குதுங்க!

ஆனந்தமான வாழ்வைப் பெற ஆழியாறு வாங்க வாங்க வாங்க!

15.'சமத்துவத்துக்கான ராமானுஜர் சிலை'

ராமானுஜர் சிலை: இந்தியாவின் '2வது உயரமான' சிலையின் சிறப்பு என்ன?

ஹைதராபாத் புறநகரில் உள்ள முச்சிந்தலா கிராமத்தில் ஷம்ஷாபாத் விமான நிலையம் அருகே ராமானுஜர் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது குஜராத்தில் உள்ள சர்தார் வல்லபாய் படேல் சிலைக்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவின் இரண்டாவது உயரமான சிலை என்றும், உலகின் 26வது பெரிய சிலை என்றும் கூறப்படுகிறது.

'சமத்துவத்துக்கான ராமானுஜர் சிலை' என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

தெலுங்கு மொழி பேசும் மாநிலங்களில் புகழ்பெற்ற ஸ்ரீ வைஷ்ணவ பீடாதிபதி திரிதண்டி ராமானுஜ சின்ன ஜீயர் சுவாமி தனது ஆசிரம வளாகத்தில் கட்டுகிறார்.

இத்திட்டத்திற்கான முன்மொழிவுகள் 2014 இராமானுஜரது சமய நடவடிக்கைகள் பெரும்பாலும் ஸ்ரீரங்கத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தன. இவரது கல்லறை ஸ்ரீரங்கம் ரங்கநாத சாமி கோயிலில் உள்ளது.

சிலையின் சிறப்பம்சங்கள்:

இந்த இராமானுஜர் சிலையின் உயரம் 108 அடி. இதன் மேடையின் மொத்த உயரம் 54 அடி மற்றும் பத்ம பீடத்தின் உயரம் 27 அடி. அந்த இடத்திற்கு பத்ரபீடம் என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

கீழே உள்ள பீடத்துடன் சேர்த்து இந்த சிலை 216 அடி உயரம் உள்ளது. பீடத்தில் 54 தாமரை இதழ்கள், அவற்றின் கீழ் 36 யானை சிற்பங்கள், அல்லி இதழ்களில் 18 சங்குகள், 18 சக்கரங்கள், சிலைக்கு அருகில் ஏற 108 படிகள் ஆகியவை உள்ளன.

பல்வேறு திராவிட சாம்ராஜ்யங்களின் சிற்ப பாணிகளின் கலவையாக இந்த சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விரல் நகங்களிலிருந்து 135 அடி உயரமுள்ள பிரமாண்டமான மந்திரக்கோல் வரை இந்த சிலையில் கவனமாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. சிலையில் இராமானுஜர் தியான நிலையில் காட்சியளிக்கிறார்.

தான் பெற்ற இன்பம் இந்த வையகம் முழுவும் பெறவேண்டும் என்று தொண்டாற்றிய இந்த மகான்கள் உபதேசங்களை வாழ்க்கையில் கடைபிடித்து ஆனந்தமாக வாழ்வோம். வாழ்க வளமுடன்.

துணைநின்ற நூல்கள்

- ஞானக்களஞ்சியம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- உலக சமாதானம், வேதாத்திரி மகரிஷி, வேதாத்திரியப் பதிப்பகம், ஈரோடு
- வேதாத்திரியத் தத்துவங்கள் மன்னார்குடி பானுகுமார்,
- இணையதளம் – இராமானுஜர் தகவல்கள்
- ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள், மன்னார்குடி பானுகுமார்,
- ஞானதீபமும் ஞானஒளியும், மன்னார்குடி பானுகுமார், விஜயா பதிப்பகம், கோவை.
- ஸ்ரீபாஸ்யம், இராமானுஜர்
- இராமானுஜர், இந்திரா பார்த்தசாரதி
- இராமானுஜர், இராம கிருஷ்ணானந்தர்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

Free PDF www.banukumar.in

ஆன்மீகம்

1. தியானம் பழக 100 தியான சிந்தனைகள்
2. அறிவியல் நோக்கில் 100 ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
3. கோள்களை வென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தர்

வாழ்க்கை வரலாறு

1. நெப்போலியன் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
2. புத்தர் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
3. இயேசுவின் வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
4. குருவுடன் வாழ்ந்தவர் (புலவர் தியாகராஜனார்)
5. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.
2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை

வேதாத்திரி மகரிஷி 1

1. இந்திய தத்துவ வரலாற்றில் வேதாத்திரி மகரிஷி
2. வேதாத்திரி மகரிஷி பற்றி 100 அறிஞர்கள்.
3. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 1)
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 2)
5. வேதாத்திரி மகரிஷியின் பொன்மொழிகள் 5000 (பாகம் 3)
6. தினசரி தியானம்.
7. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
8. “வாழ்க வளமுடன் என்ற வார்த்தை! சரியா? தவறா? இலக்கணம் என்ன சொல்கிறது?
9. பன்முகப்புரட்சியில் வேதாத்திரி மகரிஷி
10. பன்முகப் பார்வையில் வேதாத்திரி மகரிஷி
11. வேதாத்திரி மகரிஷியின் தத்துவ தரிசனங்கள்
12. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
13. போரில்லா நல்லுலகம்
14. அதுவானால் அதுவே சொல்லும்
15. உய்யும் வகை தேடி அலைந்தேன்.
16. தினந்தோறும் வேதாத்திரியம்
17. வாழும் வேதாத்திரியம்

18. என்னைச் செதுக்கிய வேதாத்திரியத்தின் ஞானக்களஞ்சியம்
19. வேதாத்திரி மகரிஷி வாழ்வில் 100 சுவையான நிகழ்ச்சிகள்
20. மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்
21. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
22. வேதாத்திரியம் கற்போம்
23. மனைவிக்கு மரியாதை
24. எல்லாம் வல்ல தெய்வமது
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் வறுமை என்பது இல்லை.
26. அவதாரப் புருஷர் அருட்தந்தை
27. வேதாத்திரியம் ஒரு ஜீவ யாத்திரை
28. வேதாத்திரியத்தில் அறம்

பாரத மகான்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்-ஒப்பாய்வு

1. வள்ளலாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
2. மகாவீரரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. ஞாலம் போற்றும் ஞானிகள்
5. வேதாத்திரியத்தில் கலந்த ந்திகள்.
6. ஞானதீபமும் ஞான ஒளியும்.
7. கிழக்கும் மேற்கும்
8. வேதமுதல்வரும் வேதாத்திரியும்
9. ஞான வள்ளல்கள் (ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்)
10. பாமரமக்களின் தத்துவஞானிகள் (அச்சில்)
11. சித்தர்களும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
12. மாணிக்க வாசகரும் வேதாத்திரியும்
13. சிவவாக்கியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
14. ஆனந்தக் களிப்பும் பேரின்பக் களிப்பும்
15. சுகவாரியும் பேரின்ப ஊற்றும்
16. பட்டினத்தாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. ரமண மகரிஷியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. சுவாமி சிவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. சுவாமி சித்பவானந்தரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. கபீர்தாசரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
22. தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

23. பாரதியாரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

தாயுமானவரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்தமான பரம்.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சின்மயானந்த குரு.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொருள் வணக்கம்.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் தேஜோமானந்தம்.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எங்கும் நிறைந்த பொருள்..
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சத்திதானந்த சிவம்.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் கருணாகரக் கடவுள்
8. தாயுமானவர் வள்ளலார் வேதாத்திரி மூவரும் ஒருவரே
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பாயப்புலி
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பைங்கிளிக் கண்ணி
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பொன்னை மாதரை
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆகார புவனம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் எந்நாட்கண்ணி
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் சித்தர் கணம்
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மௌனகுரு
வணக்கம்
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மலைவளர்க் காதலி
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இந்திரியங்களின்
கொட்டம்
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் மனம் என்னும்
மாயை
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆறுபகைவர்கள்
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் அருள்தாகம்
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் இறைவழிபாடு
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் வழிபாடு ஏன்,
23. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் ஆனந்த இயல்பு
24. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 1
25. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 2

26. வேதாத்திரியப் பார்வையில் தாயுமானவரின் பராபரக்கண்ணி
பாகம் 3

திருவாசகமும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் யாத்திரைப் பத்து.
2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சப் பத்து.
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அடைக்கலப் பத்து.
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் செத்திலாப் பத்து.
5. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அதிசயப் பத்து.
6. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் உயிர் உண்ணிப் பத்து.
7. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குழைத்தப் பத்து.
8. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிடித்தப் பத்து.
9. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் பிரார்த்தனைப் பத்து.
10. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சிவபுராணம்
11. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆசைப் பத்து
12. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அச்சோ பதிகம்
13. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அருட்பத்து
14. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அற்புதப்பத்து
15. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் அன்னைப்பத்து
16. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் கண்டபத்து
17. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குயிற்பத்து
18. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் சென்னிப்பத்து
19. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் புணர்ச்சிப்பத்து
20. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் வாழாப்பத்து
21. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் ஆனந்த பரவசம்
22. வேதாத்திரியப் பார்வையில் திருவாசகத்தின் குலாப்பத்து

பாரதியாரும் வேதாத்திரியமும் (ஒப்பாய்வு)

1. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் ஞானப்பாடல்கள்

2. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் தத்துவப் பாடல்கள்
3. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் பிரம்மஞானம்
4. வேதாத்திரியப் பார்வையில் பாரதியாரின் மானுட சிந்தனைகள்

ஜென்னும் வேதாத்திரியமும்

1. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 3
4. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 4
5. ஜென்னும் வேதாத்திரியமும் பாகம் 5

தாயுமானவர் தாயுமானவர்

1. சேரவாரும் ஜெகதீரே
2. தாயுமானவரின் இலக்கிய நயம்
3. தாயுமானவரின் மெய்ப்பொருள்
4. தாயுமானவரின் சமயநெறி
5. தாயுமானவரின் உடல் பொய்யுறவா?
6. தாயுமானவரின் கடவுள் கோட்பாடு
7. தாயுமானவரும் மகான்களும்
8. தாயுமானவர் ஆன்மீக வாதியா? அரசியல் ஞானியா?
9. தாயுமானவர் தரும் இடம், பொருள், ஏவல்
10. தாயுமானவரின் அத்வைதமும் வேதாத்திரியின் அத்வைதமும்
11. தாயுமானவரின் ஆன்மீகச் சிந்தனைகள்
12. தாயுமானவரின் ஞானதாகம்
13. தாயுமானவரின் இலட்சியப் பயணம்
14. தாயுமானவரின் பிரபஞ்சக் கோட்பாடு
15. தாயுமானவரின் உயிர் விளக்கம்
16. GARLAND OF PARAAPARAM
17. தாயுமானவர் போற்றும் அறம்
18. அறிவேதான் தெய்வமென்றார் தாயுமானவர்
19. ஏன் அவதரித்தார்கள்?
20. தாயுமானவரின் பரநடையும் உலக நடையும்
21. இன்பம் பெறும் வழி யாது? தாயுமானவர்

22. தாயுமானவர் பாடல்களில் மனம்
23. தாயுமானவர் வழிபாடு ஏன்?
24. தாயுமானவருக்கு மறுபிறவி உண்டா?
25. கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்
26. கடவுளின் விலாசம் தருகிறார் தாயுமானவர்
27. தாயுமானவர் எதை பலி கொடுக்கச் சொன்னார்?
28. தாயுமானவர் தரும் இறைவழிபாடு
29. தாயுமானவருடன் வாழ்வோம்
30. தாயுமானவரின் உவமைகள் 100

ஜென்னும் திருவாசகமும்

1. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 1
2. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 2
3. ஜென்னும் திருவாசகமும் பாகம் 3

புலவர் தியாகராஜனார்

1. குருவுடன் வாழ்ந்தவர்
2. வரலாறு போற்றும் குரு சீடர்கள்
3. புலவர் தியாகராஜனார் அரிய செய்திகள் 100
4. குரு பக்தியின் வடிவம் புலவர் தியாகராஜனார்

வரலாறு மன்னார்குடி

1. மன்னார்குடி மன்னார்குடிதான் அரிய செய்திகள் 1000
2. மன்னார்குடி வரலாறு

பயண நூல்கள்

1. ஞாபகம் வருதே ஊர் ஞாபகம் வருதே!
2. அமெரிக்க மண்ணில் ஆறு மாதங்கள்

தன்னம்பிக்கை தன்னம்பிக்கை

1. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்.

2. டென்சனை வெல்வது எப்படி?
3. காலமே உன் உயிர்
4. வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வை வளமாக்கும் எண்ணங்கள்.
5. ஓய்வுக்குப் பின்னும் உற்சாக வாழ்க்கை
6. தன்னம்பிக்கை மலர்கள்

சிறுகதைகள்

1. செயலே விளைவு
2. தவம்
3. தொலைந்து போன உறவுகள்
4. பத்மாவும் கதவும்

ஆராய்ச்சி

நன்மக்கட்பேறு 100 நற்சிந்தனைகள்

பானுகுமார் படைப்புலகம்

1. நானும் என் எழுத்தும்
2. நீங்களும் எழுதலாம் வாங்க
3. புத்தகம் எழுதலாம் வாங்க
4. வேதாத்திரியத்தில் எழுதலாம் வாங்க
5. ஒப்பாய்வு இலக்கியம் எழுதலாம் வாங்க
6. நான் ஏன் எழுதுகிறேன்

கம்பனும் வேதாத்திரியமும்

1. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 1 (இலக்கிய திறனும் கருத்தியலும்)
2. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 2 (நாடும் அரசும்)
3. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 3 (இறை சிந்தனைகள்)
4. கம்பனும் வேதாத்திரியமும் 4. (மானுடம் வென்றதம்மா)

உலகப் புகழ்பெற்ற 34 தத்துவஞானிகளும்

வேதாத்திரி மகரிஷியும் (ஒப்பாய்வு இலக்கியம்)

1. டால்ஸ்டாயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
2. ஹிப்பாக்டர்ஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
3. ஹென்றிவேர்ட்ஸ்வொர்த் லாஜ்பெலோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
4. பெர்ட்ராண்ட் ரசல்லும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
5. கலில் ஜிப்ராணும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
6. தஸ்தயேவஸ்கியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
7. ஜலாலுதீன் ரூமியும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
8. லாவோசும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
9. ஷேக்ஸ்பியரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
10. சாக்கர்டிஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
11. அரிஸ்டாடிலும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
12. பிளேட்டோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
13. செனகாவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
14. மிர்தாவின் புத்தகமும் வேதாத்திரியமும்
15. நீட்சேயும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
16. கன்பூசியனிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
17. தாவோயிசமும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
18. சர் ஐசக் நியுட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
19. வால்டேரும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
20. ரால்ப் வால்டோரா எமர்சனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
21. சார்லஸ் டார்வினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
22. காரல் மார்க்ஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
23. இராபர்ட் கிரீன் இங்கர்சாலும் வேதாத்திரியும்.
24. சிக்மண்ட் பிராய்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
25. ஜேம்ஸ்ஆலனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்.
26. ஜன்ஸ்டைனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
27. கன்பூசியஸ்ஸீம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

28. பெஞ்சமின் பிராங்க்ளினும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
29. ரூஷோவும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
30. மார்க்ஸ் அரேலியஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
31. ஹிராக்ளிடஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
32. எபிகோரஸ்ஸிம் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
33. ரூஸ்வெல்ட்டும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்
34. சர் ஐசக் நியூட்டனும் வேதாத்திரி மகரிஷியும்

WORLD BEST 34 PHILOSOPHERS AND VETHATHIRI MAHARISHI COMPARATIVE STUDY

1. Leo Tolstoy and Vethathiri Maharisi
2. HIPPOCRATES and Vethathiri Maharisi
3. HENRY WADSWORTH LONGFELLOW and Vethathiri Maharisi
4. Kalil Zibran and Vethathiri Maharisi
5. Fyodor Dostoevsky and Vethathiri Maharisi
6. Rumi and Vethathiri Maharisi
7. Laozi and Vethathiri Maharisi
8. William Shakespeare and Vethathiri Maharishi
9. Socrates and Vethathiri Maharisi
10. Aristotle and Vethathiri Maharisi
11. Plato and Vethathiri Maharisi
12. Seneca and Vethathiri Maharisi
13. Book of Mirra and Vethathiri
14. Friedrich Wilhelm Nietzsche and Vethathiri Maharisi
15. Sir Issac Newton and Vethathiri Maharisi
16. Voltaire and Vethathiri Maharisi
17. Emerson and Vethathiri Maharisi
18. Charles Darwin and Vethathiri Maharisi
19. Karl Marx and Vethathiri Maharisi
20. Robert G. Ingersoll and Vethathiri Maharisi
21. Sigmund Freud and Vethathiri Maharisi
22. James Alen and Vethathiri Maharisi
23. Albert Einstein and Vethathiri Maharisi

24. Confucius and Vethathiri Maharisi
25. **Benjamin** Franklin and Vethathiri Maharisi
26. Rousseau and Vethathiri Maharisi
27. Marcul Aurelius and Vethathiri Maharisi
28. Roosevelt and vethathiri Maharishi
29. Taoism and Vethathiriam
30. Confucianism and Vethathiriam
31. Heroklatise and vethathiri Maharishi
32. **Epikuras** and vethathiri Maharishi
33. **Machavelli and Vethathiri Maharishi**
34. Franklin D. Roosevelt **and Vethathiri Maharishi**